

URHEILUAMPUJA

WWW.AMPUMAUURHEILULIITTO.FI

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON JÄSENLEHTI

NUMERO
1/2013

KAIKKI TEKEMINEN TÄHTÄÄ

JUHO KURKI & UUSI OLYMPIADI

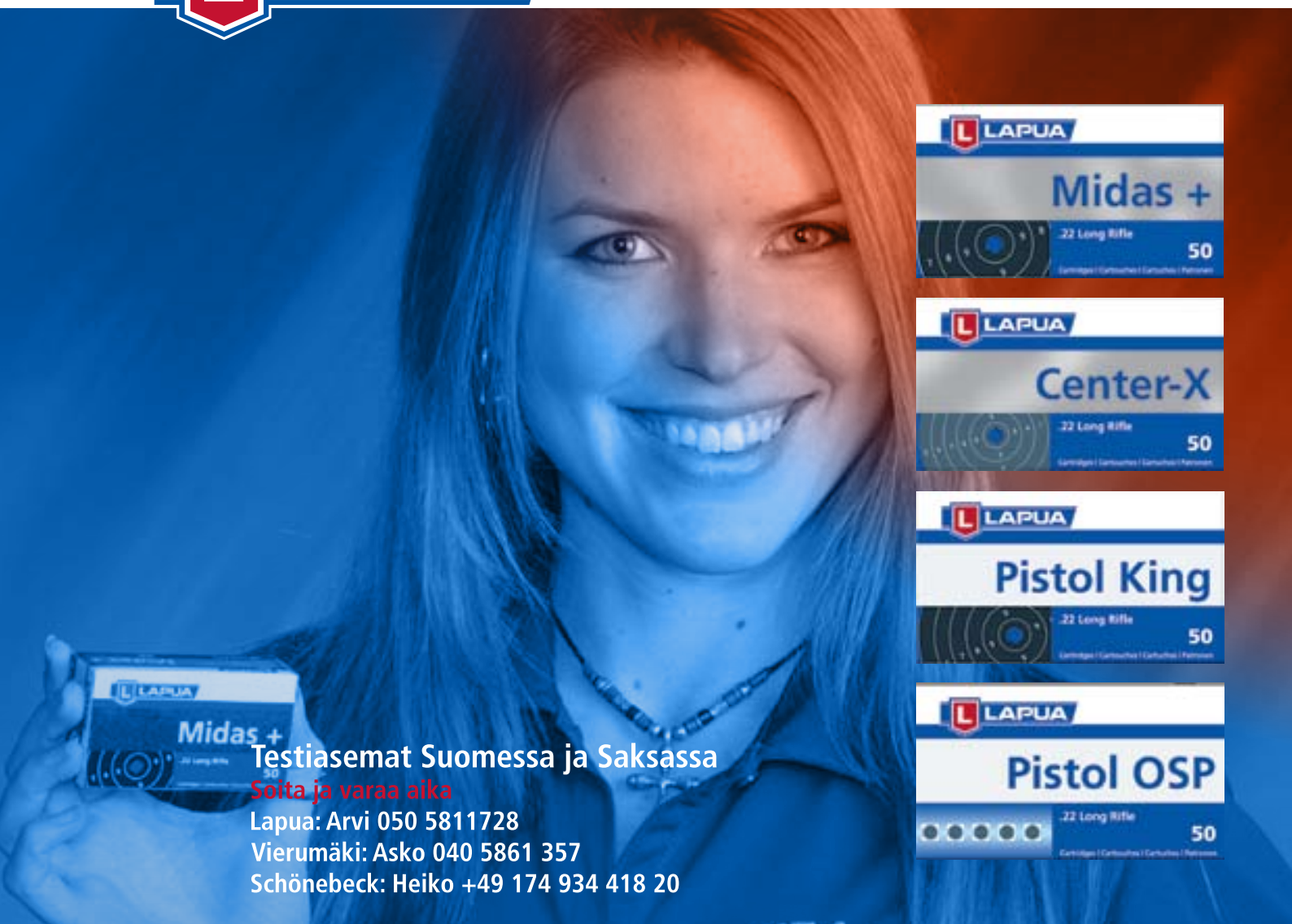
RIO DE JANEIROON 2016

MIKÄ ON AMPUMAUURHEILUN ELINVOIMAISUUDEN SUURIN UHKAKUVA?

ILMA-ASEIDEN EM-KILPAILUISSA MUKANA 21 SUOMALAISTA

ESITTELYSSÄ MARKKINOIDEN UUSIN ILMAKIVÄÄRI

Testiasemat Suomessa ja Saksassa

Soita ja varaa aika

Lapua: Arvi 050 5811728

Vierumäki: Asko 040 5861 357

Schönebeck: Heiko +49 174 934 418 20

Lapua .22 LR patruunat

Testaa ja tähtää voittoon!

Nammo Lapua Oy
PL 5, 62101 LAPUA
Puh. 010 5233 800
Faksi 06 431 0244
www.lapua.com

Perustettu vuonna 1927
85. vuosikerta. 6 numeroa/vuosi
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarrekivi puh. (09) 3481 3152
risto.aarrekivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Maila Pynnönen puh. (09) 3481 2481
maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 35 euroa/kalenterivuosi

MAINOSTILAN MYynti

Sevent Oy puh. +358(0)40 358 2341
info@sevent.fi

ULKOASU

Niko Krappe

PAINOPAikka

Forssa Print 2013

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaisia mieli-
pidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

ILMESTYMISSAIKATAULU 2013

Urheiluampuja	Aineisto	Ilmestyy
1/2013	25.1.	20.2.
2/2013	12.4.	10.5.
3/2013	31.5.	27.6.
4/2013	5.8.	29.8.
5/2013	23.9.	16.10.
6/2013	25.11.	19.12.

SUOMEN AMPUMAUrheiluliitto ry.

Postiosoite 00093 SLU

Käyntiosoite Helsinki, Radiokatu 20, 7. kerros

Puhelin (09) 3481 2481

Faksi (09)147 764

Sähköposti etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:n HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi

Talouspäällikkö Pirjo Manninen

Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki

Toimistosihteeri Maila Pynnönen

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoris- ja koulutus- ja koulutus- ja koulutus- ja koulutus-

Valmennuksen johtaja

SUOMEN AMPUMAUrheiluliitto
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

KANSI

Juho Kurki edustaa Suomea ilma-aseiden EM-
kilpailuissa Tanskan Odensessa. Kuvassa hän on
kivääriampujien maajoukkueleirillä Vierumäellä.

KUVA

Lassi Palo

4 Pääkirjoitus: Suomalainen ampumaurheilu
on jälleen uuden jakson alussa.

5 Ilma-aseiden EM-kilpailuihin
21 suomalaista ampumaurheilijaa.

6 Noin 20 kysymystä nuorten
olympiavalmentajalle Pasi Wedmanille.

8 Kimmo Yli-Jaskari tarkkuuslajien
lajiryhmävastaavaksi.

10 **Ilma-aseiden EM-kilpailut**
Tanskan Odensessa:
Juho Kurki. Ensikertalaiset Reetta Hynninen,
Aleksi Jarva ja Mika Kinisjärvi. Tiina Jänkälä,
Mira Suhonen ja Henri Häkkinen.
Suomen joukkue ja kisaohjelma.

20 Trap-ampuja Veli-Matti Matikainen
ja skeet-ampuja Heikki Meriluoto.

22 Tappio kasvatti Mika Risten voittajaksi
practicalissa.

24 Ampumaurheilu ja ampumahiito:
Antti Tyrväinen ja Juha Hirvi.

26 Aselakia ollaan entraamassa.

28 Walther LG 400 RT
– liikemaalain uutuusilmakivääri.

30 Katsaus Me yhdessä -hankkeeseen:
yhteenveto ja seurakuulumisia.

33 Matti Viikilä on ollut TSA:n
seuratoiminnassa monessa mukana.

34 Satakunnan Ampujat juhli 80-vuotista
taivaltaan.

35 Vuoden 2012 parhaita.

36 Alueneuvottelukuntien puheenjohtajien
ensimmäinen neuvottelupäivä.

37 Pääkaupunkiotettu järjestetään
elokuussa Tanskassa.

38 Lapsen suusta kuuluu totuus:
Kristian Palin, Pohjois-Hämeen Ampujat.

39 Toisenlainen totuus:
Janne Hokkanen, Pohjois-Hämeen Ampujat.

40 Opiskelemaan Sävsjön ampumalukioon?

41 Seuratuen haku päättyy 15. maaliskuuta!

42 Päätöksiä ja tiedotuksia.

43 Kilpailukutsuja.

45 Palveluhakemisto.

46 Svenska sidan.

ILMA-ASEIDEN EM-KILPAILUT

25.2.-3.3. Odense, Tanska

Kisojen ennakkotunneleita sivuilla 10-17 >>

ENNAKKOTIETOA KEVÄÄN YLITUOMARIKOULUTUKSIEN JA SÄÄNTÖJEN AIKATAULUISTA

Uusien kilpailusääntöjen kääntäminen ja käsittely ovat
meneillään sääntötyöryhmässä. Lajisääntöjen (kivääri,
pistooli, liikkuva maali ja haulikko) ilmestymisaikataulu
on seuraava: tarkoituksena on, että säännöt ovat hal-
lituksen kokouksessa 14. maaliskuuta hyväksyttävänä.

Sen jälkeen tehdään mahdolliset korjaukset ja sään-
nöt muokataan painovalmiiseen muotoon, ja viikolla 12
ne lähtevät painoon.

Ennakoarvion mukaan säännöt ovat tilattavissa
viimeistään viikolla 14. SAL:n nettisivuille tulee tieto
heti, kun säännöt ovat tulleet.

Sääntöjä voi tilata huhtikuun alusta lähtien VALO:n
myyntipalvelusta, puh. 09-3481 2266.

Tämän vuoden Kultahippukilpailuissa noudatetaan
vuonna 2010 päivitettyjä sääntöjä.

Ilma-aseiden Kultahippufinaalit pidetään
Maaninpäivä 6.-7. huhtikuuta, ja seuraavat ruutiaseiden
Kultahippufinaalit ovat Ahvenanmaalla 3. elokuuta.

Kilpailukaudella 2013 käytettävät säännöt
löytyvät osoitteesta www.ampumaurheiluliitto.fi >
materiaalisalkku.

Kaikkien lajien ylituomarikurssit pidetään samana
päivänä eli 20. huhtikuuta. Haulikon YT-kurssi on
Hyvinkään Ampumaurheilukeskuksessa ja kivääri-,
pistooli- ja liikkuva maalin lajien kurssi Härmän
kylpylässä Ylihärmässä.

Kurssille voivat kuunteluoppilaina osallistua myös
voimassa olevien YT-korttien haltijat.

Tarkemmat tiedot kurseista ovat SAL:n nettisivuilla
(www.ampumaurheiluliitto.fi).

Ennakkoilmoittautumisia voi tehdä Kirsi
Kankaanmäelle (09-3481 2482, kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi) tai Maila Pynnöselle (09-3481
2481, maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi).

Ilmoittautumisen yhteydessä kerro nimesi, seurasi
ja laji sekä aiemman tuomarikortin taso.

PÄÄKIRJOITUS / LEDARE

Pia Nybäck

Suomen Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja / Finska Sportskytteförbundets ordförande

UUDEN JAKSON ALUSSA

Olympialajeissa urheilijoiden elämä rytmittyy neljän vuoden jaksoihin. Elämää suunnitellaan olympiadien ja paralympiadien mukaisesti ja aina neljän vuoden välein tekemistä arvioidaan ja suunnataan uudestaan.

Tällainen jaksotus saattaa tuntua keinotekoiselta: eihän maailma todellisuudessa ohjautu erillisissä pätkissä, ja itse asiassa päivittäinen harjoittelukin jatkuu vuonna 2013 aivan samanlaisena kuin edellisenä vuonna.

Mutta toisaalta taas toiminnan jakaminen tavoitteellisiin aikajaksoihin on järkevää – ja oikeastaan neljä vuotta on nyky maailmassa melko sopivan pituinen aika; se on riittävän lyhyt, jotta tavoitteet ja tulokset tuntuvat konkreettisilta, ja sen kuluessa ehtii jo saada tuloksiakin aikaan.

Suomalainen ampumaurheilu on jälleen uuden jakson alussa. Sen lisäksi, että alkamassa on uusi olympiadi, on muitakin muutoksia käynnissä. Ampumaurheilun tilanne Suomessa on periaatteessa hyvä. Laji on menestynyt hyvin, toiminta liitossa ja seuroissa on useimmiten laadukasta ja suhteemme niin valtiovaltaan kuin muihinkin yhteistyökumppaneihin on vakaa.

Toisaalta taas yhteiskuntamme asenteet ampumaurheilua kohtaan vaihtelevat, ratoiin kohdistuu tiukentuneita vaatimuksia ja urheilulajina kamppailemme samojen haasteiden kanssa kuin muutkin yksilölajit – miten herätämme lasten ja nuorten kiinnostuksen lajiamme kohtaan ja varmistamme innostuneet harrastajat tulevaisuudessa. Ja samaan aikaan huippu-urheilun ohjausta ja johtamista uudistetaan Suomessa tällä hetkellä rajummin kuin koskaan.

Muutokset ja uudistukset ovat hyviä herätyksiä, välillä on syytä pysähtyä miettimään mikä on toiminnallemme tärkeää. Tätä olemme pohtineet myös uuden liitohallituksen kanssa ja päätyneet siihen, että tärkeintä on vahvistaa toimintamme perusasioita. Ampumaurheilussa se tarkoittaa, että seurat, alueet ja liitto hoitavat meille tärkeimmät tehtävät: laadukkaan sekä nykyajan lasten ja vanhempien odotuksia vastaavaan nuorisotoiminnan, hyvin johdetun seuratoiminnan sekä huippu-urheilijoidemme edellytykset mahdollisimman ammattimaiseen harjoitteluun.

Jotta tämä voisi toteutua, tulee meidän kaikkien toimia tavoitteellisesti ja avoimesti, yhteisten arvojemme mukaisesti. Uuden hallituskauden ja olympiadin alkaessa tavoite on selkeä: keskitymme ampumaurheilun kannalta oleellisiin asioihin ja teemme ne yhdessä laadukkaasti loppuun asti varmistamaan samalla, että liiton talous säilyy vakaalla pohjalla. Näin kehittämme toimintaamme edelleen ja varmistamme, että asetetut tavoitteet saavutetaan.

Lopuksi haluan kiittää edeltäjäni Mikko Nordquistia sekä muita Ampumaurheiluliiton parissa töitä tehneitä. Tästä on hyvä jatkaa.

I BÖRJAN AV EN NY PERIOD

När det gäller OS-grenarna följer idrottarnas liv perioder om fyra år. Man planerar sitt liv efter olympiaden och paralympiaden, och med fyra års mellanrum värderas och omarbetas ens verksamhet.

En sådan här indelning i perioder kan kännas konstgjord: inte styrs ju världen i verkligheten i separata perioder, och dessutom är ju den dagliga träningen år 2013 precis likadan som den var föregående år.

Men å andra sidan är det förnuftigt att dela in verksamheten i perioder som har sina egna målsättningar – och egentligen är 4 år i dagens värld en ganska lämplig tid: den är tillräckligt kort för att målen och resultaten ska kännas konkreta, och under den tiden hinner man också nå resultat.

Sportskyttet i Finland är igen i början av en ny period. Förutom att en ny olympiad håller på att börja kommer även andra förändringar att ske. I princip går det bra för sportskyttet i Finland. Vår idrottsgren har varit framgångsrik, verksamheten i förbundet och föreningarna är för det mesta högklassig och våra relationer med såväl staten som andra samarbetspartners är stabila.

Å andra sidan varierar samhällets inställning till sportskytte, fordringarna som gäller skjutbanorna blir allt strängare och som idrottsgren står vi inför samma utmaningar som andra individuella grenar: hur väcka intresse för vår gren bland barn och ungdomar och se till att vi även i framtiden har entusiastiska skyttar? Och samtidigt håller man i Finland på att mer än någonsin förnya instruktionen och ledarskapet inom elitidrotten.

Förändringar och förnyelser är bra väckarklockor. Ibland är det skäl att stanna upp och fundera över vad som är viktigt för vår verksamhet. Det här har vi även grubblat över med den nya förbundsstyrelsen och kommit fram till att det viktigaste är att förstärka grunderna i vår verksamhet. När det gäller sportskytte betyder det att föreningarna, regionerna och förbundet sköter våra viktigaste uppgifter: högklassig ungdomsverksamhet som uppfyller förväntningarna hos dagens barn och föräldrar, välstyrd föreningsverksamhet och förutsättningar för att våra elitidrottare ska kunna träna så professionellt som möjligt.

För att detta skall kunna förverkligas måste vi alla agera öppet och enligt våra målsättningar i enlighet med våra gemensamma värderingar. Vid inledningen av den nya styrelseperioden och olympiaden är målet tydligt: vi bör koncentrera oss på sådana saker som för sportskytte är väsentliga och tillsammans på ett högklassigt sätt förverkliga dem samtidigt som vi ser till att förbundets ekonomi hålls stadig. På så sätt fortsätter vi utveckla vår verksamhet och försäkras oss om att utsatta mål nås.

Till slut vill jag tacka min företrädare Mikko Nordquist och alla andra som arbetat inom Sportskytteförbundet. Jag ser fram emot att få fortsätta med detta arbete.

Yhteistyössä

GRIZZLY
active profile outfit

LAPUA

Suomen
MATKATOIMISTO

VIERUMÄKI

Sanser
PALOJOKI-YHTIÖT

Krister Holmberg edustaa jälleen kerran Suomea arvokilpailuissa. Hänellä on takanaan yhdet olympialaiset (Atlanta 1996), yhdeksät MM-kilpailut ja 28:t EM-kilpailut.

Liikkuvan maalin lajivalmentajan Ville Häyrisen odotukset Odensessa järjestettäviä ilma-aseiden EM-kilpailuja kohtaan ovat korkealla, sillä kaikki liikkuvan maalin ampujamme ovat tuloksellisesti oman sarjansa kansainvälistä kärkeä. Eihän tässä tilanteessa oikein voi muuta kuin odottaa kisoja vesi kielellä, sillä tämän tason kilpailut ovat niitä urheilijan juhlapäiviä – se miksi tätä hommaa tehdään, Häyrisen sanoo.

ILMA-ASEIDEN EM-KILPAILUIHIN 21 SUOMALAISTA AMPUMAUURHEILIJAA

”LIKKUVAN MAALIN AMPUJAT ODOTTAVAT KISOJA VESI KIELELLÄ!”

Suomen Ampumaurheiluliitto on nimennyt 21 ampumaurheilijaa Tanskan Odensessa 25.2.-3.3. järjestettäviin ilma-aseiden EM-kilpailuihin. Joukkueessa on kymmenen kivääriampujaa, viisi pistooliampujaa ja kuusi liikkuvan maalin ampujaa.

Suomen joukkueessa on paitsi erittäin kokeneita urheilijoita myös EM-kilpailujen ensikertalaisia. Ensikertalaisia ovat poikien kiväärissä Aleksi Jarva ja Joni Stenström sekä tyttöjen kiväärissä Saana Tattari. Ensimmäisiin arvokilpailuihinsa matkaavat myös Reetta Hynninen (naisten pistooli) ja Mika Kinisjärvi (poikien liikkuva maali).

Liikkuva maali lähtee Odenseen EM-kilpailujen historiansa nuorimmalla joukkueella, sillä kuudesta ampujasta neljä on juniori-ikäisiä. Mukana on toki myös lajin konkari kansainvälisestikin ajatellen eli Krister Holmberg.

– Tästä huolimatta joukkue ei kuitenkaan ole kokematon, vaan kaikilla on Kinisjärveä lukuun ottamatta useiden arvokisojen kokemus. Hänelläkin on kansainvälisiä kisoja takana jo usean vuoden ajalta, sanoo liikkuvan maalin lajivalmentaja Ville Häyrisen.

– Joukkueen nuorisokaarti on ampunut omat ennätyksensä tai sivunnut niitä ihan viime viikkoina, joten tulokunto näyttää tosi hyvältä. Viimeistelimme kuntoa vielä yhdessä Ranskan maajoukkueen kanssa tammi-helmikuun vaihteessa Vierumäellä ja kilpailimme SM-kilpailuissa Porissa (9.-10.2.) ja vielä seuraavana viikonloppuna putoavien taulujen osalta Nilsissä.

Häyrisen odotukset Odensen kisoja kohtaan ovat korkealla, sillä kaikki liikkuvan maalin ampujamme ovat tuloksellisesti oman sarjansa kansainvälistä kärkeä.

– Eihän tässä tilanteessa oikein voi muuta kuin odottaa kisoja vesi kielellä. Tämän tason kilpailut ovat niitä urheilijan juhlapäiviä – se miksi tätä hommaa tehdään. Mitalitavoitteita on aika turha asettaa. Jokaisella urheilijalla on omat tavoitteensa mitaleissa, joten ei se joukkueidenkaan suhteen ainakaan huonolta näytä.

Viimeinen kova harjoitusrutiini tehtiin kuitenkin jo Vierumäen leirillä.

– Harjoitusmäärällisesti olemme edelleen nostaneet tasoamme edelliskausista. Kaikkien ampujien vuotuinen laukaisumääräarvio lähentelee 30 000:a. Mitä

Kevään abiturienti Heikki Lähdekorpi voitti viime vuonna liikkuvassa maalissa poikien maailmanmestaruuden.

harjoittelun laatuun tulee, niin esimerkiksi määrällisesti todella kovalla Linzin leirillä pari viikkoa sitten ei siitäkään jouduttu tinkimään yhtään.

Häyrisen mukaan olennaista on ollut pitää ampumaharjoittelu monipuolisena ja mieli virkeänä, mutta pitäähän ”koutsillakin” jotain hommaa olla, hän naurahtaa.

”ENSIKERTALAISET LAHJAKKAITA URHEILJOITA”

Kiväärissä on päävalmentaja Juha Hirven mukaan kokemusta ja nuoruuden intoa.

– Ensikertalaiset ovat kaikkien testien perusteella erittäin lahjakkaita urheilijoita, ja heillä on hyvät näytöt. Stenström voitti tammikuun alussa Swedish cupissa, mikä on hyvä signaali, ja Jarva on kehittynyt valtavasti, Hirvi sanoo.

Pistoolilajien päävalmentaja Matthias Hahn on kommentissaan maltillinen, kuten hänen tapoihinsa kuuluu.

– Uusi kausi on aluillaan samoin kuin uusi olympiadikin. Kokeneet ampujamme, kuten Mira Suhonen ja Kai Jahansson, ovat päässeet takaisin harjoitusrutiineihinsa ja kilpailurytmiinsä. Muille pistooliampujille EM-kilpailut ovat hyvä tilaisuus hankkia lisää kokemusta ja testata taitojaan kansainvälisissä kilpailuissa, Hahn sanoo.

Vuosi sitten Vierumäellä järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa Suomi saavutti kahdeksan mitalia, jotka kaikki tulivat liikkuvassa maalissa. Mitalista viisi oli kultaisia ja kaksi hopeisia, ja yksi oli pronssinen.

Nyt järjestettävien kisojen isäntämaa Tanska jäi Vierumäellä ilman mitalia, mutta viime elokuussa Lontoon olympialaisissa se voitti yhden hopeamitalin, kun Anders Golding sijoittui toiseksi miesten skeetissä.

LISÄÄ ODENSEN EM-KILPAILUISTA SIVUILLA 10-17.

Urheilijan oma tahto ja aito halu kehittyä ovat kaikkein tärkeimpiä asioita, ja hänen sydämensä on oltava mukana. Urheilusta on myös nautittava. Se on se aura, jonka ansiosta moni asia lopulta onnistuu, kiväärin nuorten olympiavalmentaja Pasi Wedman sanoo.

NOIN 20 KYSYMYSTÄ KIVÄÄRIN NUORTEN OLYMPIAVALMENTAJALLE PASI WEDMANILLE

"ILON JA NAUTINNON ANSIOSTA MONI ASIA LOPULTA ONNISTUU!"

Teksti ja kuva: Lassi Palo

Nastolalainen Pasi Wedman on tehnyt äskettäin 2+2-vuotisen sopimuksen Ampumaurheiluliiton kanssa. Hän toimii kiväärin nuorten olympiavalmentajana. Wedman toimi vastaavassa tehtävässä myös edellisen olympiadin ajan.

Wedman, 37, on entinen huippuampuja, joka kilpaili viimeisen kerran vuonna 2003. Hän ei pysy nimeämään parasta saavutustaan, vaan puhuu mieluummin noin kymmenestä saavutuksesta, jotka hän arvostaa korkealle. Sydneyn olympiailaisten olympiakiväärin neljäs sija toki kuuluu hänen top-kymppiinsä, mutta kärkeen kolmikkoon se ei kuulu. Yksi hieno muisto muun muassa on Barcelonan MM-joukkuekulta liikkuvassa maalissa Vesa Saviahteen ja Krister Holmbergin kanssa vuonna 1998.

Wedman päätti lopettaa aktiiviuransa, koska motivaatio hiipui liikkuvan maalin menetettyä olympiastatuksensa ja opiskelut alkoivat viedä paljon aikaa. Wedman on valmistunut Vierumäeltä liikunnanohjaajaksi vuonna 2001. Valmennus- ja testausopin opinnot Jyväskylän liikuntatieteellisessä ovat vielä "pikkuisen" kesken.

1. Olympiadi päättyi viime elokuussa järjestettyihin Lontoon olympialaisiin. Miten luonnehdit päättäneitä neljää vuotta – suomalaisten osalta ja kansainvälisesti?

Suomalaiset saavuttivat neljän vuoden aikana hyviä sijoituksia, ja juniorit kehittyivät. Vuosien aikana ehti nähdä "kaaren", jossa junnut tekivät töitä,

kehittyivät huimasti ja olivat motivoituneita sekä tekivät oikeita asioita. He ovat nyt tasolla, jossa he osaavat ampua.

Neljän vuoden aikana ehtii tapahtua paljon paitsi henkisellä puolella myös teknisessä osamisessa. Onkin ollut hienoa nähdä kuinka nuoret kasvavat henkisesti kansainvälisyyteen. Sitä on ollut ilo seurata, ja siinä prosessissa on ollut hienoa olla mukana. Mainitsen loistavana esimerkkinä Jaakko Björkbackan, joka kasvoi melko raakileesta suvereeniksi EM-mitalin ottajaksi.

2. Miten koit sen, etteivät suomalaiset saavuttaneet Lontoossa olympiamitalia?

Ei se pettymys ollut, urheilu on tällaista. Kilpailu on äärimmäisen kovaa, ja mitalit ovat harvoille jaossa. Meidän pitäisi osata arvostaa myös sitä, mitä saavutimme olympiadin aikana. Ampuja voi olla suvereenisti maailman kymmenen parhaan joukossa, mutta ei silti saa olympiamitalia.

3. Millaisiin ajatuksiin seurasit Lontoon kisoja?

Kuten sanoin, kilpailu on äärimmäisen kovaa, ja toki meidän pitäisi pystyä vastaamaan siihen ja olla entistäkin parempia. Meidän pitää nostaa harjoitusmäärät kansainväliselle tasolle, ja meidän pitäisi pystyä nostamaan entistä useampia ampujia yhtä kovalle tasolle. Menestyksemme on vielä vähän harvojen varassa, mutta jatkossa meillä pitäisi olla olympiafinaaleissa useampia urheilijoita, jotka voisivat mitalin ottaa.

4. Voiko sanoa mitä olisi voinut tehdä toisin?

Meillä on tulossa hyviä junioreita. Tulevaisuus sitten näyttää, miten he oikeasti alkavat menestyä.

Heidän on harjoiteltava oikein ja myös määrällisesti oikein, ja harjoitusten on pidettävä sisällään muutakin kuin vain ampumaurheilua.

5. Entä sitten Rio de Janeiro ja olympiavuosi 2016? Millaisia ajatuksia se juuri nyt sinussa herättää – henkilökohtaisesti ja lajin kannalta ja mitä pitäisi alkaa tehdä?

Urheilijoiden pitäisi ampua määrällisesti riittävästi, ja kaiken tekemisen tulisi olla laadukasta. Jos haluaa oikeasti voittaa mitalin, omia tekemisiä voi verrata niiden tekemisiin, jotka ovat huipulla ja ovat olleet siellä jatkuvasti. On siis harjoiteltava h..tin paljon! Treenin on oltava laadukasta, ja koko ajan on mietittävä mikä on olennaista. Fyysisten harjoitusten on myös oltava laadukkaita. Ne voi räätälöidä jokaiselle ampujalle sopiviksi, jotta hänellä olisi esimerkiksi riittävän hyvät kestävyysominaisuudet ja jotta hän palautuisi harjoituksista ja jotta hän pystyisi ampumaan kilpailussa laadukkaasti ilman väsymystä.

Ampuja ei saa myöskään unohtaa omaa lihashuoltoaan!

Olemme nyt kasvattamassa urheilijoita sellaiseen kulttuuriin, jossa kaikki nämä asiat ovat itsensä selvyyksiä. Jos urheilija haluaa päästä huipulle, on kaikkien asioiden oltava kunnossa: niin aseiden, varusteiden, patruunoiden kuin hänen oman kroppansakin. Kyse on siis paljolti siitä, kuinka hyvin pelto (kroppa) on lannoitettu ottamaan taidon oppimista vastaan. Missään näistä osa-alueista ei saa olla vikaa.

6. Millainen rooli Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajalla pitäisi mielestäsi olla?

Hänen pitäisi olla tietyllä tavalla ampumaurheiluvallmentajien tuki, eräänlainen ”puheenjohtaja”, jonka puoleen voisi tarvittaessa kääntyä. Hänen roolinsa on suuri byrokraattisissa asioissa, joita tulee koko ajan. Hänen tehtävänään on auttaa meitä tekemään työmme mahdollisimman hyvin ja olla tukemassa meidän työtämme.

Valmennuksen johtajan pitää myös olla ulospäin suuntautunut eikä toimia vain liiton sisällä. Yhteistyö muiden lajien sekä esimerkiksi Olympiakomitean ja Kihun kanssa on tärkeää.

7. Mitä mieltä olet urheilijan polusta ja sen jalkautuksesta? Kivääriammuntaan sellainen tehtiin puolisoista vuotta sitten?

Sitä on käyty ja luettu, ja sen tarkoitus on ollut selkeyttää sitä, mitä karkeasti ottaen vaaditaan kansainväliselle huipulle pääsemiseksi ja jotta siellä oltaisiin mahdollisimman aikaisin. Polku ei välttämättä sovi kaikille, mutta laadittu polku on ”optimipolku” eli siihen on kirjattu ampumakoulusta lähtien ne askeleet, joilla sinne pääsee. Osalle voivat sopia vähän pidemmät askeleet. On myös muistettava, että ampumaurheilussa voi olla huipulla vähän iäkkäämpänäkin, ja kansainvälinen ura voi kestää pitkään.

8. Mitä mieltä olet huippu-urheilun muutosryhmän työstä?

Siinä oli hyviä ajatuksia ja hyviä teemoja sekä suunnitelmia. Muutosryhmän jäsenillä oli oikeasti sydän mukana, ja heillä oli aito halu muuttaa asioita. Kaikki hyvät ajatukset on nyt vain saatava käytäntöön. Mutta saadaanko? Jos joitain asioita saa urheilijan arkeen, hyvä niin. On paljon potentiaalisia urheilijoita, jotka haluavat harjoitella paljon, mutta eivät syystä tai toisesta pysty harjoittelemaan niin paljon kuin haluaisivat. Olisi hyvä, jos esimerkiksi tähän tulisi nyt konkreettinen muutos.

9. Viimeksi kuluneiden vuosien aikana on puhuttu paljon suomalaisen huippu-urheilun muutoksesta ja urheilu- ja liikuntajärjestöjen yhdistymisistä sekä niiden vaikutuksesta urheilijaan. Mitä mieltä olet keskustelusta?

Urheilijan oma tahto on se kaikkein tärkein asia. Urheilijan sydämen on oltava kaikessa mukana. Urheilusta on nautittava ja on oltava aito halu kehittyä. Se on se aura, jonka ansiosta moni asia lopulta onnistuu! Urheilijan on pidettävä urheilu kaikkien muiden valintojensa edellä. Sen pitäisi näkyä henkilökohtaisissa valinnoissa uran ja opiskelun suhteen sekä arkipäivän valinnoissa – menenkö harjoituksiin vai jonnekin muualle? Oma kehittyminen urheilussa on siis aina korkeimmalla, ja ne asiat, jotka johtavat kehittymiseen, toteutuvat.

Urheilijan oma tahto on siis kaiken perusta.

Kun tämä asia on kunnossa, urheilijalle löytyy kyllä apua ja häntä autetaan kaikin mahdollisin tavoin. Asenne ja motivaatio siis kohdalleen ja ilon kautta!

10. Huippu-urheilun muutosryhmän loppuraportti julkistettiin viime vuoden lopussa, ja puhetta on ollut paljon sen jälkeenkin. Mitä mieltä olet siitä, että niinkin tärkeiden ihmisten kuin lajiryhmävastaavien pestit ovat puolipäiväisiä (katso sivut 8-9)?

Jää nähtäväksi hoituvatko hommat puolipäiväisinä. Jos tehtävät olisivat täysipäiväisiä, mentäisiin tietysti sen mukaisesti eteenpäin.

11. Sitten muutama sana taloudesta. Mitä mieltä olet urheilijoiden saamasta taloudellisesta tuesta?

Toivoisin leireihin lisää pituutta. Leirit ovat nyt ok-tasolla, mutta huipuilla voisi olla leirivuorokausia nykyistä enemmän. Nyt ne kestävät viidestä seitsemään vuorokautta, mutta kymmenen olisi mielestäni parempi.

12. Entä Suomen suorituspaikat huippuja ajatellen?

Niissä ei ole mitään valittamista eikä estettä pääsyyllä kansainväliselle huipulle. Kaikilla ei tietenkään ole rataa ihan kotipaikkakunnallaan. Olosuhteet esimerkiksi leirejä varten ovat tosi hyvät.

13. Olet entinen huippuampuja. Millaista on ollut toimia valmentajana?

Todella mukavaa, antoisaa ja mielenkiintoista!

14. Sinusta on sanottu, että sinulla on palava halu kehittää ampumaurheilua ja toimia valmentajana. Kommenttisi.

Minulla on kokemusta omalta uraltani, ja tiedän, mitä huipulle pääseminen vaatii. Haluan auttaa urheilijoita näkemään sen tien – eikä sinne ole vain yhtä tapaa tai tietä. Tietyistä asioista ei voi kuitenkaan tinkiä, mutta yksilöllisyyden näkeminen on tärkeää eli on tiedettävä, mikä sopii kellekin.

Koska ihmiset ovat erilaisia, ovat myös psykiset asiat tärkeitä. Jokainen voi edetä omalla tavallaan, ja valmentajan on kaivettava juuri ne oikeat asiat esiin. Minulla on kokemusta siitä, miten eteenpäin voi mennä, mutta kaikkien ei todellakaan pidä tehdä kuten minä. Muita ei siis pidä ”apinoida tasan tarkkaan”, vaan jokaisen on löydettävä ne pienet asiat, kun ollaan lähellä huippua – jotta pääsisi ihan sinne huipulle asti.

15. Miten luonnehdit valmennustiimiänne, johon kuuluvat lisäksi Juha Hirvi ja Pirjo Peltola?

Tiimimme on tosi hyvä! Meillä on hyvä henki, ja teemme mielellämme yhdessä töitä. Kaikki ovat osaavia ihmisiä. Huumori on hurttia, ja keskinäiset juttumme ovat... hyviä ja huonoja (naurua).

16. Millainen menetys Tapio Säynevirran äkillinen poismeno viime syksynä oli?

Se tuntuu vieläkin, ja koko ajan tulee asioita, joista tulee mieleen soittaa ”Säykille”. Mutta kuten Juha Hirvi on todennut, emme tiedä hänen uutta numeroaan.

17. Sinä osaat kuulemma antaa värikästä ja välillä ronskiakin palautetta ja kommentteja urheilijoille?

Mistä sinä tuollaista olet kuullut?!

No, näin on kerrottu ja ihan hyvässä mielessä. Vastapuoli ei niistä suutu, vaan ne keventävät tunnelmaa tiukassa tilanteessa.

En tätä kiistä, en. Kaikille ei voi sanoa samanlaisia kommentteja, vaan ensin on tultava urheilijan kanssa tutuksi ja nähtävä, millainen ihminen hän on. Valmentajan on löydettävä sopiva tyyli puhua urheilijoiden kanssa. Urheilu ei kuitenkaan ole niin vakavaa toimintaa!

Kaikessa toiminnassani on taustalla hyväsydäminen ja hyvä tarkoitus ja urheilijan rentouttaminen sekä asioiden laittaminen oikeisiin mittasuhteisiin. Valmentajan on tunnettava urheilijansa sekä osattava ”psykyä” ja auttaa tätä, jos suorituksessa on kipukohtia. On myös muistettava, että olen urheilijoiden kanssa hyvä tuttu, ja se mitä joskus sanon, voi ulkopuolisen korviin tuntua kovalta. Se sanoma on kuitenkin siellä rivien välissä.

18. Perheesi on sinulle totta kai tärkeä?

On se tärkeä. Minulla on vaimo ja kaksi tytärtä. Porukkaamme kuuluu myös metsästyskoira, munsterinseisoja nimeltään Onni. Tyttäristäni vanhempi on kolme ja puolivuotias ja nuorempi on kymmenen kuukauden ikäinen eli hän alkaa kohta kävellä. Kotiin on aina mukava tulla. On hienoa seurata lasten kehittymistä, ja heidän ansiostaan huomaa mikä elämässä on tärkeää. Lapset palauttavat hienosti perusasioiden äärelle!

19. Mitä teet vapaa-ajallasi?

Olen innokas metsästäjä ja kalastaja. Liikun luonnossa, ja urheilen myös paljon – niin paljon kuin järkevästi ehdin. Lenkkeilen, hiihdän, käyn punttisalilla ja jumppaan. Koirani vaatii myös paljon liikuntaa. Minulla on myös rullaluistimet.

20. Onko sinulla muita harrastuksia kuin luonnossa liikkuminen ja oma kuntoilusi?

Minulla on autotallissani tila, jossa tykkään tehdä perhoja ja uistimia. Rakennan mielelläni myös puukkoja, ja teen muutenkin puusta kaikenlaista. Pidän ruuanlaitosta, ja luen myös paljon. Minulla on juuri nyt kesken ruotsalaisen Camilla Läckbergin Jääprinssessa. Nautin myös hyvistä elokuvista.

21. Onko sinulla elämässäsi jonkinlaista mottoa, jota pyrit noudattamaan?

Ei mitään sellaista yksiselitteistä mottoa ole... Jaa-a. Ehkä sellainen, että pitäisi pyrkiä elämään fiksusti ja nauttia elämästään. Ja pidetään huolta toisistamme. ✕

KIMMO YLI-JASKARI TARKKUUSLAJIEN LAJIRYHMÄVASTAAVAKSI

”NYT TARVITAAN ENEMMÄN TEKEMISEN MEININKIÄ!”

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

”Suomalaisilla ampumaurheilijoilla on edelleen hyvät mahdollisuudet menestyä niin MM-kilpailuissa kuin olympialaisissakin. Tekemisen meininkiä ja aitoa intohimoa menestystä kohtaan tarvitaan kuitenkin nykyistä enemmän, sillä ilman niitä ei kovin paljon saada aikaiseksi.”

N

äin sanoo Kimmo Yli-Jaskari, joka nimettiin tarkkuuslajien lajiryhmävastaavaksi, kun Suomen Olympiakomitean huippu-urheiluyksikkö otti vuodenvaihteessa vastuun huippu-urheilun muutostyön etenemisestä. Lajiryhmävastaavana Yli-Jaskarille kuuluvia lajeja ovat ampumaurheilun lisäksi jousiammunta, keilailu, curling ja golf. Ampumaurheilu on hänelle ylivoimaisesti tutuin laji, sillä hän on oman ampumaurheilu-uransa lisäksi toiminut liiton päävalmentajana ja koulutuspäällikkönä useiden vuosien ajan.

– Suomalaisessa ampumaurheilussa hyvää ovat traditiot ja toimintatavat, joilla tarkoitan sitä, että tietoa on siirretty eteenpäin. Toki valmentajakoulutuksessa on haasteita, mutta nyt on pyrittävä hyödyntämään hyviä asioita menestysten vuosilta. Vaikka olympia- ja MM-mitaleja ei kovin montaa ole viimeksi käydyistä kilpailuista, meillä on edelleen mahdollisuus menestyä, hän uskoo vakaasti ja tiivistää isotkin kokonaisuudet nasevasti:

– Jos haluamme menestyä olympialaisissa, täytyy siellä olla ampujiamme paikan päällä.

Jotta näin olisi, kansainvälinen huippumenestys vaatii nykyistä enemmän tekemisen meininkiä ja aitoa intohimoa, palavaa halua menestyä. Jos niitä ei ole, ei synny kauhean paljon mitään muutakaan, hän sanoo.

Yli-Jaskarin leppoisan olemuksen takana on kivenkova ammattilainen, joka nauttii laajaa arvostusta. Hän on ihan mestari, kuuluu erään huippu-urheilun sisäpiiriläisen arvio miehestä. Ja intohimoa, sitä palavaa halua menestyä Yli-Jaskarilla on.

On ollut aina.

LÄHELLE URHEILJOITA JA VALMENTAJIA

Huippuvaiheen ohjelma käynnistyi neljän lajiryhmävastaavaan ja vastaavan lääkärin aloittaessa työnsä Suomen Olympiakomiteassa. Lajiryhmävastaaviksi valittiin liikuntatieteiden maisterit Olli-Pekka Kärkkäinen (kestävyyslajit), Mika Lehtimäki (nopeus/teholajit), Pasi Sarkkinen (kamppailulajit) ja Yli-Jaskari (tarkkuuslajit). He vastaavat yhdessä lajiliittojen kanssa oman lajiryhmänsä huippu-urheilutuloksesta, koordinoivat valmennuksen tukijärjestelmää ja tekevät urheilija-apurahaesitykset.

Huippu-urheilun vastaavana lääkärinä aloitti lääketieteen lisensiaatti ja liikuntatieteiden maisteri Harri Hakkarainen. Vastaavan lääkärin avuksi ja tueksi rakennetaan laaja-alaista osaamis- ja terveyspalveluverkostoa sekä asiantuntijaryhmää. Uudistustyön tavoitteena on kehittää terveydenhuoltojärjestelmää entistä tehokkaammaksi, kenttätöitä palvelevaksi sekä huippuasiantuntemukseen perustuvaksi tukiyksiköksi. Samalla terveydenhuolto pyrkii toimimaan yhä tiiviimmin yhteistyössä huippu-urheilun eri osaamisyksiköiden kanssa.

Yli-Jaskari, 50, on toiminut Kuortaneen valmennuskeskuksen johtajana vuosina 2010-12, Golfliiton fysiikkavalmentajana ja maajoukkueen kapteenina 2001-12 ja Britannian kiväärimaajoukkueen valmentajana 2004-09. Ampumaurheiluliiton päävalmentajana hän toimi vuosina 1997-2000 ja koulutus-

päällikkönä vuosina 1988-96. Lajiryhmävastaavien ryhmän täydentää vammaishuippu-urheilusta vastaava Paralympiakomitean valmennuspäällikkö Kimmo Mustonen.

Huippu-urheiluyksikön johtaja Mika Kojonkoski on sanonut, että lajiryhmävastaavien tavoite on tukea käytännössä ”top 100” -urheilijoitamme ja heidän valmennustaan sekä toisaalta edistää yhdessä lajien kanssa suomalaista huippu-urheilukulttuuria. Lajiryhmävastaavien työ tapahtuu suurelta osin kentällä eli lähellä urheilijoita, valmentajia ja lajiliittoja. Kojonkoski toimii myös huippuvaiheen ohjelman johtajana.

”MAHDOLLISIMMAN VÄHÄN TOIMISTOLLA”

Yli-Jaskarin päätös ryhtyä lajiryhmävastaavaksi kypsyi viime vuoden lopussa. Ajankohta sopi hänelle mainiosti, sillä hänen viransijaisuutensa Kuortaneen valmennuskeskuksen johtajana päättyi vuodenvaihteessa. Pesti on virallisesti puolipäiväinen, mutta ajankäytöllisesti se ei sitä välttämättä ole.

Yli-Jaskari pitää uutta työtään ”mielenkiintoisena haasteena”, ja hän on paitsi äärimmäisen motivoitunut myös erittäin mielellään mukana lajien käytännön valmennuksessa ja sen kehittämisessä. Hän on saavuttanut ”muutaman” nuorten SM-mitalin kiväärimunnassa. Aktiivinen ampumaharrastus jäi, kun hän aloitti liikuntatieteiden opinnot Jyväskylässä vuonna 1982. Hän on pelannut golfia, ja – kuten jo todettua – on toiminut lajissa fysiikkavalmentajana ja eri maajoukkueiden kapteenina. Keilailu tuli runsaan kahden vuoden aikana tutuksi Kuortaneen valmennuskeskuksessa.

Mainittakoon, että Yli-Jaskari oli vuonna 2006 valmentajana mukana kahden lajin MM-kilpailuissa eli golfissa ja ampumaurheilussa. Kaksi vuotta myöhemmin hän oli brittiampujien kanssa Pekingin olympialaisissa ja suomalaisten golfajien kanssa Adelaiden MM-kilpailuissa.

Isoja haasteita on taas edessä. Yli-Jaskari ei pidä lainkaan huonona suomalaisten saavutuksia Lontoon olympialaisissa, mutta totta on, että ne eivät olleet yhtä hyvät kuin neljä vuotta aiemmin Pekingissä.

– Peking oli huippusaavutus. Jos siitä haluaa parantaa, pitää kaiken mennä aika hyvin! Se on kuitenkin mahdollista. Ampumaurheilussa maailman kärjen touhu on aika totista touhua. Ta-soitusta ei voi antaa, jos haluaa menestyä.

Vaikka hän näin sanookin, ymmärtää hän hyvin elämän realiteetit. Kokonaisjärjestelmämme on ollut mikä on, eikä urheiluun voi panostaa täysillä, jos ei ole varaa ostaa leipää pöytään, hän sanoo.

Kojonkoski kertoi vuoden alussa, että lajiryhmävastaavista saadut ensimmäiset palautteet olivat positiivisia. Hän uskoi, että ”tällä joukolla on hyvät mahdollisuudet onnistua jalkautumisessa urheilijoiden ja valmentajien pariin”. Yli-Jaskari asuu jatkossakin kolmilapsisen perheensä kanssa Nurmossa, ja hänen toimipisteensä ovat Kuortaneella ja Helsingissä. Uudessa tehtävässään hän aikoo kuitenkin olla mahdollisimman vähän toimistolla

Kimmo Yli-Jaskari on tuttu mies ampumaurheiluväelle vuosien ajalta. Kuva: Matti Erkkilä

Kimmo Yli-Jaskari aloitti vuoden alussa viiden lajin lajiryhmävastaavana. Mielenkiintoinen haaste, hän sanoo.

ja mahdollisimman paljon lajien, valmentajien ja urheilijoiden kanssa tekemisissä.

– Tavoitteena on antaa urheilijoille ja heidän valmentajilleen mahdollisuus menestyä. Olen ikään kuin apumies esimerkiksi ampumaurheilun valmennusjohdolle ja ampujille. Alkuvuoden aikana luomme kontakteja, menemme leiritoimintaan ja muuhun päivittäiseen toimintaan mukaan ja yritämme saada homman käyntiin. Emme yritäkään saada maailmaa valmiiksi helmi-kuun loppuun mennessä, Yli-Jaskari naurahtaa.

Huippu-urheilun muutoksesta on keskusteltu paljon viimeksi kuluneiden parin vuoden ajan. Siksi onkin ihmetelty, miksi niin tärkeä osa kokonaisuutta kuin lajiryhmävastaavat ovat vain puolipäiväisiä työntekijöitä.

– Rahaa ei ole eli syyt ovat taloudelliset. Ajatus on, että toimet olisivat jatkossa kokopäiväisiä, Yli-Jaskari vastaa.

MIKÄ ILAHDUTTAA JA MIKÄ HARMITTAA?

Yli-Jaskari on erityisen iloinen siitä, että Kultahipputoiminta elää ja on hyvissä voimissa. Hän suunnitteli ja kehitti Kultahippujärjestelmän aikanaan yhdessä silloisen Ampujainliiton nuorisovalioikunnan kanssa. Yli-Jaskari muistelee mielellään vuonna 1990 järjestettyjä Suurkisoja, joissa ammuttiin Pallokentän maineikkaalla Saharalla tuelta yli satapaikkaisella radalla.

Mutta se mikä miestä harmittaa, on urheilulukiotoiminnan ”tyssääminen”. Lukija voi hyvin arvata, mitä sanaa Yli-Jaskari oikeasti käytti, kun kertoo, että se on paljon voimakkaampi sana kuin harmittaa. Ampumaurheilun kävelevä tilastokirja Yli-

Jaskari luettelee nopeasti ampujia, jotka ovat voittaneet nuorten arvokisamitaleja urheilulukiossa ollessaan ja sittemmin nousseet aikuisten sarjoissa kansainväliselle huipulle ja olympialaisiin asti.

– Näen tilanteen niin, että järjestelmä antoi tuossa ikävaiheessa mahdollisuuden harjoitella enemmän kuin normaalisti. Toiminta pitäisi saada uudestaan käyntiin tavalla tai toisella.

KYLMÄHERMOINEN RATKAISIJA

Yli-Jaskari on ollut aina ”henkeen ja vereen” urheiluihminen. Hän päätti jo yläasteella, että hän haluaa päästä liikuntatieteelliseen opiskelemaan – eikä muuta uravaihtoehtoa edes ollut. Yli-Jaskari on harrastanut useita lajeja, ampumaurheilusta golfiin ja koripalloiluun, jossa leppoisa olemus katosi, ja mies saattoi olla kentällä tulta ja tappuraa.

Tarkkakätinen ja kylmähermoinen ratkaisijakin hän oli: palloilun jälkeen vilkaisu kummankin olan yli, ei ketään häiritsemässä ja väylä auki vastustajan korille asti. Mutta sen sijaan, että Yli-Jaskari olisi tehnyt varman layupin ja varmat kaksi pistettä, hän pysähtyi kolmen pisteen viivalle ja heitti – pallo sujahti korirenkään läpi!

Kun Yli-Jaskari oli Ampumaurheiluliiton päävalmentaja, vuodessa kertyi noin 200 matkavuorokautta. Kaikki kolme lasta olivat tuolloin alle kouluikäisiä, ja vaimo teki kolmivuorotyötä. Nyt tilanne on muuttunut sikäli, että kaikki lapset ovat täysi-ikäisiä. Yli-Jaskarin elämäntehtävä sen sijaan jatkuu eri puolilla Suomea.

Mestaria tarvitaan. ✕

KOLME FAKTAA

- 1 Olympiakomitean huippu-urheiluyksikkö johtaa ja koordinoi huippu-urheiluverkoston toimintaa mukaan lukien vammaishuippu-urheilu ja vastaa yhdessä lajiliittojen kanssa pitkän aikavälin huippu-urheilumenestyksestä.
- 2 Huippu-urheiluyksikkö vastaa talous-, osaamis- ja olosuhtederussien ohjaamisesta urheilijoiden, valmentajien ja muiden verkoston toimijoiden arjen tukemiseen kolmen ohjelman kautta.
- 3 Ohjelmat ovat huippuvaiheen ohjelma, urheiluakatemiaohjelma ja osaamisohjelma.

AJATUKSET JO VUONNA 2016 JÄRJESTETTÄVISSÄ OLYMPIALAISSA

JUHO KURJEN ISO MAALI RIO DE JANEIROSSA

Kivääriampuja Juho Kurki oli erittäin lähellä päästä Lontoon olympialaisiin. Nyt hän etenee määrätietoisesti ja sivuilleen vilkuilematta omaa polkuaan pitkin kohti Rio de Janeiroa ja vuotta 2016.

Kankaanpään Ampujia edustava kivääriampuja Juho Kurki ei jäänyt kovin pitkäksi aikaa murehtimaan sitä, ettei päässyt Lontoon olympialaisiin. Miksi olisikaan, sillä kausi jatkui kiivaaseen tahtiin.

Kurjen olympiapaikka oli erittäin lähellä, sillä viime vuoden helmikuussa Vierumäellä järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa himoittu paikka jäi vain pisteen päähän. Tilanteen raadollisuutta kuvaa hyvin se, että se oli vihovii-meinen mahdollisuus paikan saavuttamiseen.

Vaikka olympialaiset jäivät Kurjelta väliin, ei hän pidä sitä kovinkaan suurena pettymyksenä.

– On hyvä, että pääsin niin lähelle. Eli olisihan se paikka voinut kauemmaksikin jäädä.

– Viime kausi oli muuten tosi hyvä. Sain arvokasta koke-musta, ja kovia kilpailuja oli paljon, Kurki summasi kivääri-ampujien maajoukkueleirillä Vierumäellä tammikuussa.

Kurki kuitenkin ”jahtasi” olympiapaikkaa tosissaan. Miksi se sitten jäi haaveeksi?

– En vain saanut ihan sitä huipputulosta aikaiseksi silloin kuin olisi pitänyt. Lähellä se oli.

Entä oliko viimeisessä mahdollisessa paikassa eli Vieru-mäen EM-kotikisoissa liikaa paineita?

– Paineita kyllä oli, mutta hyvin niistä selviydyin. Enkä muutenkaan ottanut isoa stressiä olympialaisista. Pystyin kauden aikana hyvin ja rentoihin suorituksiin.

Mutta hetkinen... Kurki ja Lontoon olympialaiset? Voiko Kurjen putoamista Lontoon kisakoneesta edes oikeasti kut-sua putoamiseksi? Tai pettymykseksi?

On syytä muistaa, että Kurki täytti viime joulukuussa 21 vuotta ja on seuraavien, Rio de Janeirossa vuonna 2016 järjestettävien olympialaisten aikaan vasta 24-vuotias. Sitä seuraavissa olympialaissa hän on ampumaurheilija ehkä parhaassa iässään eli 28-vuotias. Vielä ei edes tiedetä missä nuo vuoden 2020 kisat järjestetään.

Kurjella on siis vielä ihan riittämiin aikaa näyttää kykynsä.

HAAVEESTA TAVOITTEEKSI

Juho Kurki otti Lontoon olympialaiset tavoitteekseen Pe-kingissä vuonna 2008 järjestettyjen olympialaisten jälkeen. Nuoren miehen haaveet muuttuivat tuolloin tavoitteeksi. Kurjen tilanne onkin nyt alkanen uuden olympiadin alussa tyystin erilainen kuin olympiadi ennen Lontoota: hänellä on erittäin tavoitteellista huippu-urheilijan elämää takana run-saat kolme vuotta, ja sitä ehtii kertyä ennen Rio de Janeiroa toinen ”mokoma” lisää.

– Tämän vuoden aikana laukaisumäärät ovat jo nousseet. Viime vuonna ammuin noin 25 000 laukausta, mutta tänä vuonna määrä tulee olemaan lähemmäs 30 000. Vaikka nou-su on prosenteissa iso, olen siihen valmis, määrätietoinen Kurki sanoo silmääkään räpäyttämättä.

Kuten hänen valmentajansa Juha Hirvi sanoo, Juho on ”hyvässä putkessa”.

– Jos urheilija haluaa kansainväliselle huipulle tai peräti voittoa olympiakultaa, on hänen tekemisensä oltava sen mu-kaista. Valinnat on tehtävä siten, että tavoitteeseen pääsee. Juho etenee omaa urheilijan polkuaan kuten pitääkin. Nuorten

arvokisamitalit ovat hienoja juttuja, mutta urheilijan arvoa ei niillä vielä oikeasti punnita. Todellinen mittari ovat aikuisten sarjat, kuusissa olympialaisissa kilpaillut Hirvi sanoo ja lisää:

– Juho on kehittynyt koko ajan.

Vaikka Kurjelta jäi olympiapaikka saavuttamatta Vierumäen EM-kilpailuissa, pitää hän ratkaisevaa kilpailua viime vuo-den toisena huippuhetkenään. Toinen mieleen jäänyt hetki oli asentokilpailun SM-kilpailuissa tähdätyt pisteet 1180.

”KAIKKI HYVIN!”

Kurki ampui joulukuussa Turussa 10m ilmakiväärissä tu-loksen 701,4. Peruskilpailussa hän tähtäsi 597 pistettä. Tämä vuosi alkoi Ruotsin Sävjössä järjestetyssä Swedish cupissa tuloksilla 620,8, 621,3 ja 624,4.

– Kaikki on hyvin eli ase, tekniikka ja harjoitukset. Kaikki on niin kuin ennenkin.

Hän kilpaili tammikuun lopussa Saksan Münchenissä, jossa syntyivät tulokset 593 ja 596. Sen jälkeen on vuorossa kaksi leiriä (Tanhuvaara ja Vierumäki). Helmi-maaliskuun vaihteessa Kurki kilpailee Tanskan Odensessa järjestettävissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

– Yritän ampua EM-kilpailuissa niin hyvin kuin mahdol-lista. Finaaliin pitäisi olla mahdollisuuksia, Kurki mietti.

– Kivääriampujien leirillä jatkui sama hyvä tahti kuin Sw-edish cupissa, hän hymyili.

Se lupaa hyvää tämän vuoden maailmanluokan aja-tellen. Huhtikuun alussa Etelä-Koreassa järjestettävä maail-mancup saattaa jäädä Kurjelta väliin, mutta muihin cupin kisoihin hän aikoo osallistua.

– Nyt ei tarvitse ajatella ollenkaan olympiapaikkoja, eli tämä on siinä mielessä helpompi kausi kuin viime vuosi. Muuten eroa viime kauteen ei ole, ja kova kausi on taas tulossa.

Aikaa ei ole hukattavaksi asti, sillä ensimmäiset olympia-paikat jaetaan jo ensi vuonna Espanjan Granadassa järjestet-tävissä MM-kilpailuissa.

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

KURJEN KAIKKI TEKEMINEN ON VALMISTAUTUMISTA RIO DE JANEIRON OLYMPIALAISIA VARTEN.

Juho Kurki ja Hanna Pitkänen vuosi sitten järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

Juho Kurki osallistui kivääriampujien maajoukkueleirille tammikuussa Vierumäellä.

Kurki tekee vielä ainakin helmikuun ajan töitä Lahden Urheilukoulussa, missä hän toimii varusmiesten kouluttajana. Hänellä on asunto Heinolassa, mistä on helppo liikkua töihin ja harjoittelemaan Vierumäelle. Hän harjoittelee jonkin verran myös Lahdessa sijaitsevalla ilma-aseradalla.

– Työ on maistunut hyvältä. Onhan se jonkin verran erilaista kuin varusmiehenä oleminen, Kurki hymyili.

Työ ja ampumaurheilu täyttävät Kurjen kalenterin niin, ettei muille asioille jää juurikaan aikaa. Vapaa-ajan harrastuksistaan hän ei osannut sanoa mitään.

– Vapaa-aikaa kun ei oikein ole, ja jos on, se menee kotitöiden parissa, hän naurahi.

Ampumaharjoittelun lisäksi Kurki käy kuntosalilla ja lenkkeilee omien sanojensa mukaan ”aika paljon”. Hän on saanut nyt kahden vuoden pientä urheilija-apurahaa, joka oli viime vuonna 7500 euroa. Tämän vuoden apurahat eivät ehtineet tähän lehteen, mutta Kurkea pidettiin vahvana ehdokkaana ison apurahan (15 000 euroa) saajaksi.

– Se olisi suuri apu. Pieni apuraha oli sekin hyvä juttu. Ammattimaisuus tuntuisi hyvältä ajatukselta.

Vaikka hän näin sanookin, hän myöntää, että ampumaurheilu saattaa joskus kyllästyttää. Eikä vain kyllästyttää, vaan jopa v-ttaa, Kurki sanoo suoraan eikä yritäkään perua sanojaan tai pahoitella sanavalintaansa, vaan perustelee tunteuksensa maltillisesti ja asiallisesti:

– Se on ihan terve fiilis, koska silloin tietää, että töitä on tullut tehtyä.

”KOKONAISVALTAISTA KEHITTÄMISTÄ”

Juho Kurjen isä vei poikansa aikoinaan ampumakouluun. Nuori Juho jäi lajiin heti koukuun ja on nyt kymmenen vuoden ajan ollut ampumaurheilun kanssa tekemisissä. Kuten jo todettua, viimeksi kuluneiden vuosien ajan erittäin aktiivisesti.

Muita lajeja hän ei ole harrastanut.

– Aluksi ampumaurheilu oli vain hauska harrastus. On se vieläkin hauskaa, vaikka se ei enää ihan pelkkä harrastus olekaan. Ei tästä ilman hauskuutta mitään tulisiakaan!

Niinpä. Kurki on ikäisekseen kokenut urheilija ja kilpailija.

Vaikka matkustaminen maailman ääriin kilpailemaan ei ole aina hauskaa, Kurki suhtautuu kaikkeen tekemiseensä ammattimaisen määrätietoisesti. Rio de Janeiro vilahtaa puheissa tuon tuosta. Iso maali on siellä, vajaan neljän vuoden päässä.

– Aika paljon on kisoja tullut kierreltyä, mutta kyllä tätä tekee mieli jatkaa!

Kurki ja Hirvi eivät ole asettaneet pistetavoitteita, vaan puhuvat mieluummin kokonaisvaltaisesta kehittämisestä. Hirvi on usein sanonut valmennettavastaan, että tämän tuloksissa ei ihan vielä näy kaikki se osaaminen ja taito, joka tällä on.

Kurki siis pystyisi taitojensa puolesta kilpailuissa vieläkin parempiin tuloksiin, Hirvi arvioi. Nuorella miehellä on onneksi vielä ihan riittämiin aikaa näyttää kykynsä ja taitonsa myös kilpailuissa.

– Kyllä joo. Minun pitäisi saada ”piekkarinkin” tulokset nousemaan huipulle ja myös pysymään siellä.

JOSKUS SE PARAS?

Oma urheilu-ura on vienyt Kurjen huomion niin, ettei hän ole seurannut lainkaan suomalaisen huippu-urheilun muutostyötä. Eikä hän ole suinkaan ainoa urheilija, joka ei tiedä humu-ryhmästä mitään. Siinä ei ole mitään moitittavaa, sillä pääasia lienee, että muut pitävät huolen siitä, että urheilija on keskiössä, kuten nykyään on tapana sanoa.

Kurki etenee sivuilleen vilkuilematta omaa polkuaan pitkin kohti Rio de Janeiroa ja vuotta 2016. Sitä seuraavat olympialaisetkin ovat jo ajatuksissa, mutta itse tekeminen tähtää nyt vain ja ainoastaan Brasiliaan.

Kurki ehtii hyvin ikänsä puolesta osallistua myös vuoden 2020 jälkeen järjestettäviin olympialaisiin. Nähtäväksi jää, tuleeko niitä lopulta yhtä monta kuin valmentajalleen tuli.

Kurjen katse on tarkkaavainen, ja hänen ujon ja hiljaisen ulkokuorensa alla on määrätietoinen urheilija, joka osaa keskittyä tekemiseensä ja joka on äärimmäisen motivoitunut ja valmis elämään huippu-urheilun ehdoilla.

Kun häneltä kysyy, mikä häntä motivoi, vastaus paljastaa kaiken olennaisen:

– Olisi hienoa, jos kehittyisin ampumaurheilijana. Ja olisi sin joskus se paras. ✖

REETTA HYNINEN ERILAINEN URHEILIJAN POLKU

Pistooliampuja Reetta Hynnisen nousu maajoukkue-tason ampumaurheilijaksi on ollut häkellyttävän nopea. Neljä vuotta sitten hän oli ampumakoulussa. Hän on osallistunut kolme kertaa SM-kilpailuihin, ja kaksi vuotta sitten hän sai ensimmäisen valmentajansa. Ja pian Hynninen pukee Suomen edustusasun ensimmäisen kerran ylleen, kun Odensessa alkavat ilma-aseiden EM-kilpailut.

Reetta Hynninen seurasi tyyneästi katsojana vuosi sitten Vierumäellä järjestettyjä ilma-aseiden EM-kilpailuja, vaikka viime ilma-asekaudella hän voittikin kaksi näyttökisaa ja sijoittui SM-kilpailussa toiseksi.

– Jos kutsu olisi tullut, olisin totta kai lähtenyt EM-kisoihin mukaan. Mutta vielä ei ollut minun aikani. Vierumäen kisoista on kulunut nyt vuosi, ja olen vahvempi ja kokeneempi kuin tuolloin, ja tekemiseni on varmempaa. Muut puhuivat Vierumäen kisoista enemmän kuin minä, ei se ollut minulle mikään juttu, Hynninen sanoo ja hymyilee:

– Minut on nyt nimetty EM-joukkueeseen, ja se tuntuu todella hyvältä! Vierumäellä näin, ettei arvokilpailu sen ihmeellisempi ole. Sielläkin ammutaan ja sielläkin on ihmisiä.

Sinulla tuntuvat olevan jalat tiukasti maassa?

– En ota paineita ympäristöstä, koska se vie ihan turhaan energiaa. Miten muuten kaikkeen tähän voisi suhtautua, hän esittää vastakysymyksen.

”ALKU OLI KAMMOTTAVA”

Reetta Hynnisestä kerrottiin viime syksynä ilmestyneessä Urheiluampujassa muun muassa seuraavaa: tuttava viekoitteli hänet kokeilemaan pistooliamuntaa, hän ei ollut kiinnittänyt ampumaharrastukseen mitään huomiota, vaikka hänen isoisänsä harrastikin kilpa-ammuntaa ja isällään oli aseita. Lajia ei kuitenkaan naiselle koskaan kotona tuputettu.

Hynnisen ajatukset harrastuksensa vakavuudesta muuttuivat nopeasti. Yksi hänen tavoitteistaan toteutui, kun hänet nimettiin Suomen EM-joukkueeseen, mutta mikäli määrätietoisin ja päättäväisen ampumaurheilijan tavoitteet toteutuvat, EM-Odense on vasta alkua.

– Tavoitteita pitää olla, ja jos ne ovat liian matalalla, ei touhusta tule mitään. Suomessa leimataan liian helposti itsekkääksi paskiaiseksi, jos tavoitteet ovat korkealla, Hynninen napauttaa.

Ampumakoulusta on kulunut vasta neljä vuotta, mutta paljon ehtinyt tapahtua. Hynnisen uran alku oli ”kammottava”. Osumat pysyivät taulussa pääsääntöisesti, mutta kyllä seinissäkin helisi, hän muisteli viimesyksyisessä haastattelussaan.

– Olin varma, että en koskaan kilpailisi, mutta jo vuotta myöhemmin olin mukana SM-kilpailuissa, Hynninen kertoi.

TÄMÄN KAUDEN TAVOITE 385 PISTETTÄ

Hynninen sijoittui suomalaisista parhaiten, kun Münchenin perinteinen tammikuun kisaviikonloppu alkoi. Helsinkiläinen teki 379 pisteen hyvän tuloksen, joka oikeutti kymmenenteen sijaan. Lupauksen ennätys on kolme pistettä parempi eli 382 pistettä.

Hynninen oli kilpaillut aiemmin vain kerran ulkomailla, mutta hän pitää kahden vuoden takaista Sävsjön-matkaansa enemmänkin lomareissuna kuin kilpailumatkana. Münchenissä oli paljon pelissä.

– Mietin kaikenlaista... Miten kisamatkasta selviän, kenelle pitää näyttää

ja mitä pitää näyttää? Olen tyytyväinen ekaan kilpailuuni Saksassa, toisessa tulokseni ei ollut ihmeellinen (372). Ammuin siinä ensimmäiseen sarjaani 90 pistettä. Kilpailussa oli hyvää se, etten jäänyt piehtaroimaan huonoon sarjaani, vaan sain koottua itseni.

Hynninen on ampunut yli 380 pistettä kerran kilpailussa ja ”muutaman kerran” harjoituksissa. Tämän vuoden iso juttu onkin rutiinin kehittäminen – yksittäinen laukaus ja sen suorittaminen. Sitä kautta tuloksen sitten tulee, Hynninen miettii.

– Valmentajani Timo McKeown on ohjannut minua pois tulosajattelusta. Minun ei siis pidä mennä asioiden edelle, vaan pysyä hetkessä. Olen kehittynyt ja ymmärtänyt kuinka tärkeä rutiini on, jos kilpailun aikana tulee poikkeamia. Tuolloin on palattava vanhaan tekemiseen eikä alkaa sählätä. Timo haluaa pitää asiat yksinkertaisina.

Onko keskittyminen yksi vahvuuksista ja valteistasi?

– Ei se aina ole, Hynninen naurahtaa.

– Olen taistellut sen kanssa parin vuoden ajan, ja se on menossa parempaan päin.

Ilmapistooli on helsinkiläisen Hynnisen selkeä päälaji, mutta toki urheilupistoolikin ”kulkee mukana” (ennätys 575/2012).

– Intoa on ollut ja kehitystäkin, mutta tietysti myös huonojakin hetkiä. Moni asia on muuttunut siitä kun aloitin. Minua on tsemputtu ja autettu seurassani (Poliisien Ampumaseura) eteenpäin. Yksin en olisi tähän asti päässyt.

Hynninen sanoo tajunneensa ”kuinka untuvikko” hän on, kun hän vertaakaan itseään esimerkiksi Mira Suhoseen ja Tiina Jänkälään.

– He ovat ampuneet niin paljon minua enemmän ja kauemmin!

”KAUSI KERRALLAAN”

Heinäkuussa 30 vuotta täyttävän Hynnisen nousun onkin sanottu tuntuvan jopa utopistiselta. Sitä se onkin, sillä hän ei ollut harrastanut liikuntaa ennen kuin aloitti ampumaurheilun. Kaikki tämä on todellakin tapahtunut vain muutamassa vuodessa, hän vakuuttaa.

Se on ollut mahdollista, koska Hynninen on varsin päättäväinen ja määrätietoinen nainen. Hän kehittää lihaskuntoaan ja tasapainoaan muun muassa

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo

Reetta Hynninen on muutaman vuoden harjoittelun jälkeen noussut naisten pistoolilajeissa kansalliselle kärkitasolle. Nyt häntä odottavat ensimmäiset kansainväliset arvokilpailut, kun Odensessa järjestetään ilma-aseiden EM-kilpailut.

Määrätietoisesti harjoittelevan Reetta Hynnisen tulostaso on noussut alun 360:sta 382:een.

kahvakuulailemalla. Hänellä on kotonaan myös vapaat painot, joilla hän harjoittelee mieluummin kuin kuntosalien laitteilla. Laitteet kahlitsevat, hän sanoo. Laukaisumääräänsä hän ei osaa aivan tarkasti sanoa, mutta vuositasolla se liikkuu noin 20 000:n paikkeilla.

Hän harrastaa räväköitä lajeja kuten kuntonyrkkeilyä ja bodycombatia sekä kuuntelee mielellään melko raskasta musiikkia. Hän käy mielellään myös uimassa, mutta vesijuoksulle hän sanoo ei. Se on kuulemma liian rauhallista – pitäisi päästä nopeammin eteenpäin.

Miksi sitten ampumaurheilu?

– (Naurua.) Nautin ja saan iloa hyvistä suorituksista. Perusluonteeni on kuitenkin melko rauhallinen, hän miettii.

Hynninen on koulutukseltaan artesaani ja verhoilijamestari. Hän toimii ryhmäpäällikkönä Oy Intercheese Ltd -yrityksessä, joka on Riitan Herkun tytäryhtiö. Hänen johtamaansa ryhmään kuuluu 25 työntekijää. Työpaikkaansa Hynninen kehuu hyväksi.

– Pomoni on entinen kilpaurheilija, ja hän ymmärtää tilanteeni ja on aina onnitellutkin minua. Hän suhtautuu ampumaurheiluharrastukseeni myönteisesti, eikä ongelmia ole ollut.

Hynninen on aiemmin kertonut pitävänsä tärkeänä myös sitä, että hänen kanssaan työskentelee osaava tiimi, johon kuuluvat valmentaja McKeownin lisäksi urheilupsykologi Sampo Kettunen ja optikko. Muidenkin osa-alueiden osaajia on tiedossa. Tiimin uusin jäsen on Sanna Laitinen, joka huolehtii ravintopuolesta.

Vaikka Hynnisen ajatuksissa siintävät vahvasti Rio de Janeiron olympialaiset ja kansainväliselle tasolle nouseminen on hänen lähi-ajan tavoitteensa, sanoo hän maltillisesti etenevänsä ”kauden kerrallaan”. Hän ei ole esimerkiksi ajatellut puolentoista vuoden kuluttua järjestettäviä Granadan MM-kilpailuja, joissa jaetaan ensimmäiset olympiapaikat Rio de Janeiron kisoihin.

– Ennen Odensen EM-kilpailuja minulla oli ohjelmassa muutamia kisoja, leiri ja normaalia treeniä. Lähden kisoihin helmikuun 27. päivänä. Ylimääräistä tutinaa ei ole, ja minulla oli riittävästi aikaa saada kaikki muumit laaksoon, hän naurahti noin kuukausi ennen EM-kilpailujen alkua. ❌

”KOLME PISTOOLINAISTA EM-KISOISSA ON LOISTAVA JUTTU!”

1. Miten talvesi on sujunut – niin harjoituksellisesti kuin muutenkin?
2. Mihin asioihin olet harjoituksissasi keskittynyt?
3. Millaisia ajatuksia tulevat ilma-aseiden EM-kilpailut herättävät?
4. Entä kilpailuvuosi 2013 muuten, esimerkiksi maailmancupit?

TIINA JÄNKÄLÄ, Sodankylän Ampujat

1. Talvi on sujunut hyvin. Koulun siirron puolesta (Rovaniemeltä Lahteen) on jäänyt aikaa enemmän reenaamiseen, ja se on tuottanut tulosta. Nyt pystyn tekemään enemmän ja paremmin yhteistyötä Paulan (Viitasaari) kanssa, kun välimatka on lyhyt. Koulukin edistyy ja alan tottua tähän etelän elämään.

Tiina Jänkälä

2. Harjoituksissa on keskitytty ihan perusasioihin ja niiden oikein tekemiseen. Mitä enemmän saa hyviä toistoja harjoituksissa, sitä helpompi niitä on myös kisassa tehdä. Itsevarmuutta tarvitsee. Samaa hommaahan sitä tehdään kumminkin.

3. Kisat herättävät totakai mukavia ajatuksia, kun sai itselle tienattua lentoliput kisoihin. Meidänkin joukkueessa kisa paikoista kiristyy koko ajan.

4. Vuosi edetään askel kerrallaan ja omaa tekemistä vahvistetaan. Koulu ja ammunta kulkevat nyt käsikädessä ja kumpaakin pitää panostaa.

MIRA SUHONEN, Kuortaneen Kunto

1. Talvi on mennyt hyvin, ja kaikki asiat ovat hyvin. Elämä ei ainakaan juuri nyt potki kauheasti päähän, ja olen saanut olla terveenä.

2. Ammuin tammikuussa Münchenissä toisen kisan uusin säännöin. Olen joutunut muuttamaan ampumaohjelmaani ampuma-ajan lyhentymisen vuoksi.

Aiemmin nostin aseeni kympin yläpuolelle, sitten laskin kympin alapuolelle ja vasta sitten tähtäysalueelle. Nyt lasken ylhäältä suoraan tähtäysalueelle. Siten säästän muutaman sekunnin lisäaikaa laukauksiin. Aloin harjoitella tätä heti viime syksynä, kun tieto uusista säännöistä tuli. Minun täytyi tehdä tämä muutos, koska aika tehti tuskaa jo vanhoillakin säännöillä. Minulla on aika hyvin tiedossa se, mitä pitää tehdä, mutta treeneissä kaikki on yksinkertaisempaa. Ennen EM-kilpailuja kilpailin vielä Kauhavalla ja SM-joukkuekilpailuissa.

3. On aivan loistavaa, että meillä on kolme naista mukana pistoolissa! Milloin on ollut viimeksi? EM-kilpailut menevät uuden tekniikan takia vähän kokemuksen hankkimisen piikkiin. Mielenkiinnolla odotan, miten kisat menevät. Huikeaa menestystä en voi itseltäni odottaa, mutta toki sitä voi onnistua huippuhyvinkin.

4. Lopullista kisakalenteria ei ole vielä lyöty lukkoon. Ainoa varma maailmancupin kisa on Granadassa ensi kesänä, koska samassa paikassa järjestetään ensi vuonna MM-kilpailut. Katsomme ensin valmentajan kanssa millainen rahoitus täksi vuodeksi on tulossa (urheilija-apurahat julkistetaan myöhemmin). Jos rahaa tulee, Euroopan kisoja voi tulla lisäksi.

Mira Suhonen

ALEKSI JARVAN IKIMUISTOINEN KEVÄTTALVI

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

Ylioppilaskirjoitukset ja ensimmäiset kansainväliset arvokilpailut. Aleksi Jarva muistaa varmasti lopun ikäänsä kevättalven 2013.

Aleksi Jarva kiiruhtaa varhain maanantaiaamuna haastatteluun juuri sovittuna aikana Helsingissä sijaitsevan Tapulikaupungin kirjastoon. Nuori mies on abiturientti, joten koulussa pitää kiirettä. Ajatukset ovat samanaikaisesti myös Tanskan Odensessa alkavissa ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

– Töitä riittää niin koulussa kuin ampumaurheilussakin, mutta onneksi olen saanut laadittua aikatauluni hyvin. Aikaa löytyy, kun haluaa jotain oikeasti tehdä. Sitä on vain puristettava, mutta se onnistuu, koska aina voi luopua jostain muusta, Jarva sanoo.

Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentaja Juha Hirvi onkin kehunut Jarvaa.

– Aleksi on kehittynyt valtavasti, ja hän on ollut testeissä erittäin hyvä. Hänellä on kaikki mahdollisuudet tulla hyväksi ampumaurheilijaksi. Aleksin ammunassa on selkeästi ajatusta, ja hän on harjoitellut hyvin. Hänellä on oikeasti taitoa ja selkeästi potentiaalia. EM-valinnoissa painoi myös se, mikä on urheilijan oma panostus tähän kaikkeen, Hirvi sanoo.

Hirvi kuuluu siihen yhä laajenevaan joukkoon ampumaurheiluihmiä, jotka miettivät, onko Aleksi Jarva sukua maineikkaalle suomalaiselle elokuvaohjaajalle ja käsikirjoittajalle Risto Jarvalle, joka kuoli vuonna 1977.

JALKAPALLOILUN SIJAAN AMPUMAUHEILU

Saksan Münchenissä tammikuussa järjestettyjen kansainvälisten kilpailujen poikien ilmakivääriässä ilahdutti erityisesti Jarva 589 pisteen tuloksellaan. Tulos jäi kaksi pistettä jalkapalloilun jättäneen nuorukaisen ennätyksestä, jonka hän tähtäsi joulukuussa Turun Kupittaalla. Saksassa hän ampui toisessa kisassa tuloksen 584.

Jarva kertoi jännittäneensä Münchenin kilpailussa, ja teki siksi muutamia ylimääräisiä yrityksiä, kun ase tai henkinen puoli ei tähdätessä ollut kohdallaan. Se on varsin ymmärrettävää, koska kyseessä oli nuorukaisen vasta neljäs kilpailu ulkomailla. Hän on aiemmin osallistunut kaksi kertaa Swedish cupiin ja kerran Viro–Suomi -maaotteluun.

EM-kilpailujen aikana eli maaliskuun 1. päivänä 19 vuotta täyttävän lukiolaisen tavoitteena ovat olympiakisat. Jarva on sanonut omaavansa halun sellaiseen harjoitteluun, että tavoite on saavutettavissa.

– Olympialaiset ovat se suuri tavoitteeni. Rio de Janeiro (2016) ei tule liian aikaisin. Fokukseni on siellä, se on päällimmäinen tavoitteeni.

Jarva ei pelkää asettaa tavoitettaan korkealle, koska hän on viimeksi kuluneen vuoden aikana kehittynyt niin paljon. Olympialaisiin on kolme ja

Aleksi Jarva – vasta neljä harjoitusvuotta takana ja tavoite korkealla.

puoli vuotta aikaa, ja ensimmäiset olympiapaikat ovat jaossa ensi vuonna Espanjan Granadassa järjestettävissä MM-kilpailuissa.

Hirvi on kehunut myös Jarvan hyvää koordinaatiota ja kehonhallintaa, jotka ovat peruja tämän yksitoista vuotta kestäneestä jalkapalloharrastuksesta. Jarva pelasi Malmin Palloseurassa 14-vuotiaaksi asti.

– Jalkapalloilusta tuli liikunnallisuutta, ja siinä kehittyivät fyysiset ominaisuudet. Kehittämisen varaa on tietysti vielä paljon, enkä saa jäädä tähän. Laukaisumäärät nousevat koko ajan, ja rutiinia tulee koko ajan lisää. Tavoitteeni on parantaa ennätystäni – mitä se sitten uusien sääntöjen mukaan tuleekaan olemaan. Uudet pisteet vaativat vielä totuttelua.

Miksi Jarva sitten valitsi vauhdikkaan joukkuelajin sijaan yksilölajin eli ampumaurheilun? Häntä viehätti lajissa vaadittava keskittyminen, ja kun ammunta tuntui heti hyvältä ja sujui alusta lähtien hyvin, jäi nuorukainen siihen ”koukkuun”.

– Eikä aikani enää riittänyt kahden lajin harrastamiseen. Innostuin ampumaurheilusta, ja sillä tiellä nyt olen.

Ihan täydellinen hyppy tuntemattomaan se ei kuitenkaan ollut, sillä aseet olivat tulleet Jarvalle tutuiksi isänsä metsästysharrastuksen kautta. Isä vei poikansa Poliisien Ampumaseuran ampumakouluun. Sitten Jarva on vaihtunut Esbo Skytteföreningeniin.

– Miksi kivääri? Lajivalinta oli helppo tehdä,

Aleksilla on kaikki mahdollisuudet tulla hyväksi ampumaurheilijaksi, valmentaja Juha Hirvi sanoo.

VIISI FAKTAA

- 1 Kiväärilajien päävalmentaja Juha Hirvi:**
Ne pärjäävät, jotka ovat parhaiten harjoitelleet!
- 2** Kisaan mukaan iloinen mieli, ja kilpaillaan niin kuin on harjoiteltu!
- 3** Uskalletaan heittäytyä kisaan mukaan, eikä mietitä tuloksia etukäteen eikä kisan aikana!
- 4** Olosuhteet ovat aina meidän puolellamme! Koville likoille/jätkeille paistaa aina aurinko!
- 5** Ne pärjäävät, jotka ovat parhaiten harjoitelleet!

koska isäni metsästysharrastuksen takia käsiaseet eivät olleet minulle tuttuja.

Vaikka Jarvan ampumakoulu ajoittui samoihin aikoihin Henri Häkkisen Pekingin olympiamitalin kanssa (2008), ei Häkkinen ole ollut Jarvalle idolin asemassa. Jarva on toki katsonut mallia muistakin huippuampujista sekä käynyt Häkkisen leirillä ja saanut tältä arvokkaita neuvoja.

”Henkan” juliste ei kuitenkaan ole ollut seinälläsi?

– Ei ole ollut, Jarva hymyilee.

YLIOPPILASKIRJOITUKSET EDESSÄ

Jarva käy Helsingin medialukiota, mutta on siellä normaalilinjalla. Edessä ovat ylioppilaskirjoituk-

set: äidinkieli, englanti, ruotsi ja terveystieto sekä yksi reaaliaine, jota hän ei ollut haastattelua tehtäessä vielä päättänyt.

– On siinä tekemistä... Mutta koulu on mennyt ihan hyvin, siinä ei ole mitään moittimista. Ylioppilaskirjoituksissa yritän vain tehdä parhaani.

Jarva ei vielä tiedä mikä hänestä tulee ”isona” eikä ole päättänyt mihin aikoo pyrkiä opiskelemaan. Miettimiseen on aikaa, koska hän menee armeijaan ensi vuonna. Hän haluaa suorittaa varusmiespalveluksensa Helsingin Santahaminassa, jonne Urheilukoulu ehtii siirtyä Lahdesta. Isänsä ja äitinsä kanssa Pohjois-Helsingissä asuvalle Jarvalle sijainti olisi ihanteellinen, sillä aikaa ei juuri-

kaan kuluisi matkustamiseen.

– ”Santikseen” pääsisi hyvin julkisilla, hän hymähtää.

Nuorukainen suhtautuu asioihin rauhallisesti. Pian alkavat ensimmäiset kansainväliset arvokilpailutkaan eivät saa häntä jännittämään.

– Ne tuntuvat hyvältä! Olen aina ollut aika rauhallinen enkä ole liikoja jännittänyt. Haluan jatkaa ampumaurheilun parissa. En ole tullut näinkään pitkälle turhan takia.

Entä sitten se Aleks Jarvan mahdollinen sukulaisuussuhde elokuvaohjaajaan Risto Jarvaan? Aleks on joutunut vastaamaan kysymykseen usein. Vastaus kuuluu, että he eivät ole toisilleen sukua. ✖

”HÄKKISELLÄ OVAT PERUSTAIOT HUIPPUTULOKSEEN HALLUSSA”

Teksti ja kuva: Matti Erkkilä

Henri Häkkinen, 32, kilpaili vain kolme kertaa marras-joulukuun aikana. Tammikuun lopulla hän kilpaili kahdesti Münchenissä ja teki siellä ensin kohtuullisen 594 pisteen ja sitten vaisuhkon 591 pisteen tulokset. Ne eivät ole mairittelevat Pekingin olympiakisojen pronssimitalistille. Ne eivät kuitenkaan hollolalaista häiritse.

– Jos valitaan EM-joukkueeseen, niin lähten, mutta en lähde osallistumaan. Olen matkustanut kilpa-ammunnan vuoksi niin paljon, että kun nykyisin lähten, en tee sitä matkustuksen vuoksi, hän sanoo Münchenin kilpailussa kuukausi sitten.

Päävalmentaja Juha Hirvi ei ole huolissaan Häkkisen EM-kunnosta.

– Häkkisellä ovat perustaidot huipputulokseen hallussa. Nyt hän on vetänyt vähän henkeä ampumapuolella ja keskittynyt komppanian päällikön tehtäviin Viestirykmentissä Riihimäellä. Hänen tulostasonsa on vähän heitellyt, mutta hyvänä päivänä hänen taitonsa riittää huipputulokseen.

Häkkinen olisi halunnut Münchenin peruskilpailuissa saada ampua uusien sääntöjen mukaisesti kymmenyksittäin mitattuihin osumiin, mutta se ei ollut mahdollista.

Sääntömuutos lieenee Häkkisen eduksi, sillä hän tekee kilpailussaan paljon sisäkympejä ja saa niistä osumien mukaiset pisteet: 10,9 on 10,9 eikä 10, niin kuin vanhojen sääntöjen mukaan olisi laskettu.

Vuonna 2007 Häkkinen sijoittui EM-kisassa Ranskassa toiseksi (596) ja hankki Pekingin kisoihin maapaikan. Kaksi vuotta sitten hän oli Italiassa seitsemäs (595).

Tammikuussa Münchenissä kilpaillut Henri Häkkinen on mukana EM-kilpailuissa.

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

VIISI FAKTAA

Lajivalmentaja Ville Häyrinen:

1. Jatkuuko maailmanmestarin lento myös aikuisissa, Sami Heikkilän debyytti miehissä.
2. Kokemus ja nuoruuden hurma: Krister Holmberg, 40, ja pojat samassa joukkueessa.
3. Vesa Saviahde palaa maajoukkueeseen, valmentajana. Miten uusi rooli löytyy, pysyvätkö pojat ruodussa?
4. Nuoriso-osaston hurja kunto läpi talven, vaan kestääkö kasetti arvokisapaineet, soiko lopussa Rocky?
5. Onko kisan motto enne? "Vedetään keskelle!"

MIKA KINISJÄRVI: "EM-KILPAILUIHIN ON KIVA LÄHTEÄ!"

Yksi arvokilpailujen ensikertalaisista on rova-niemeläinen Mika Kinisjärvi. Nuori mies ei kuitenkaan turhia jännitä, vaan lähtee Odenseen hyvin fiiliksin.

– Lähdän EM-kisoihin vähän nuuskimaan mitä ne tuntuvat. Mitalitavoitteita minulla ei ole. Minulla on sopivan rento fiilis eikä kauheaa tutinaa, Kinisjärvi sanoo.

Kinisjärvi kävi vuosi sitten seuraamassa Vierumäellä järjestettyjä ilma-aseiden EM-kilpailuja. Hänen mielestään käynnistä oli hyötyä, koska hän näki paikan päällä millä tasolla kisoissa kilpaillaan ja millainen kansainvälinen ilmapiiri oli. Hän ei kuitenkaan olisi tuolloin uskonut edustavansa Suomea vuoden kuluttua vastaavissa kisoissa.

– On se varmasti erilainen tilanne olla viivalla itse. Menen kisa kerrallaan, mutta nyt on yksi tavoite saavutettu, kun minut valittiin Suomen joukkueeseen. EM-kilpailuihin on kiva lähteä! Toivotavasti tämä poikii jatkossa lisää, Kinisjärvi viittaa ensi vuonna Espanjan Granadassa järjestettäviin kaikkien lajien MM-kilpailuihin.

Kinisjärvi täyttää 18 vuotta pian EM-kilpailujen jälkeen eli maaliskuun 14. päivänä. Ammuntaa hän on harrastanut vuoden 2008 marraskuusta lähtien, aluksi Metsästäjälaiton lajeissa. Liikkuvan maalin pariin hän siirtyi kesällä 2010 – ja nappasi hopeaa heti ensimmäisissä SM-kilpailuissaan. Hieno saavutus, mutta ei miestä täysin tyydyttävä, sillä Kinisjärvi ampui vitosen ja hävisi kaksi pistettä kilpailun voittajalle Mika Heikkilälle.

– Minut kutsuttiin tehoryhmän leirille, ja siitä se sitten lähti. Pian tulivat harjoituspäiväkirjat ja -suunnitelmat tutuiksi.

Kinisjärven viisihenkisessä perheessä kukaan muu ei ole ollut mukana kilpaurheilussa. Mika on perheen kuopus.

RANKKA VUOSI KUOPIOSSA

Vaikka Kinisjärvi asuu Rovaniemellä, edustaa hän Kuopion Ampuma- ja Metsästysseuraa (KAMS).

Seura on peruja hänen Kuopiossa viettämästään opiskeluvuodesta eli lukuvuodesta 2011–12.

Se on jäänyt Kinisjärven mieleen hyvin siksi, että vuosi oli rankka. Hän sanoo ampuneensa ihan liikaa ja meni ”tukkoon”, kuten hän asian ilmaisee. Nyt koulu ja ampumaurheilu ovat tasapainossa keskenään, ja molempia on sopivasti. Kinisjärvi suorittaa lukiossa kaksoistutkintoa tavoitteenaan saada valkolakki päähän ja metsäkooneen kuljettajan paperit kouraan vuonna 2015.

Tammikuun puolivälissä Tshekin Pilsenissä järjestetyissä kansainvälisissä ilma-asekilpailuissa Kinisjärvi tähtäsi poikien sekajoukkuissa 360 pistettä ja normaalijoukkuissa tuloksen 562, jolla heltisi neljäs sija. Tulos jäi vain pisteen hänen ennätyksestään. Kinisjärvi nappasi sekajoukkuissa kolmannen sijan.

– Nyt on homma lähtenyt taas nousuun vaikean viime kauden jälkeen. Harjoittelin tosiaan liikaa. Laukauksia tuli paljon, mutta tulosta ei. Viime kaudella laukauksia tuli noin 30 000, mutta nyt määrä jää sen alle. Olen nyt keskittynyt perusasioihin, ja asentoani on yritetty parantaa. Viime aikoina olen keskittynyt myös fyysisen kuntoni ja pitoni parantamiseen.

– Kaikki tämä näyttää tuottavan tulosta. Asiani ovat nyt hyvin. En voi moittia mitään eli mikäpä tässä on treenatessa! Olen saanut Villettä (lajivalmentaja Häyrinen) hyviä neuvoja, ja harjoituksissa on aina pieni kilpailu päällä. Pitoni ei ole yhtä terävä kuin maajoukkueen kokeneimmilla ampujilla on, mutta sitä kohti mennään, Kinisjärvi hymyilee.

Hän on huomannut, ettei liikkuvan maalin maajoukkueampujien porukka ole ihan helppo ”koulu”. Palautetta tulee aina ja nopeasti, hän naurahtaa – tietysti hyvänmielisesti.

– Krister Holmberg, Tomi-Pekka Heikkilä ja miksei jo myös Sami Heikkilä ovat pitkän linjan ampujia. Heistä näkee, että ovat he jotakin tehneet. Heidän ammuntansa on niin automaattista.

1. Mika Kinisjärvi liikkuvan maalin maajoukkuleirillä Vierumäellä tammikuun viimeisenä päivänä.

2. Arvokisojen ensikertalainen Mika Kinisjärvi ja kokenut kisakonkari Krister Holmberg.

3. Mika Kinisjärven ennätys 10m normaalijoukkuissa on 563.

Kokemus näkyy kaikesta, he osaavat hommansa, Kinisjärvi kehuu.

Liikkuvan maalin lajivalmentaja Ville Häyrinen ei itse pääse EM-kilpailuihin mukaan. Huippu-urheilijan uransa pari vuotta sitten lopettanut Vesa Saviahde lähtee kisoihin valmentajaksi, koska Häyrisen perheeseen odotetaan perheenisästä kisojen aikana. Saviahde on kuulunut Ampumaurheiluliiton hallitukseen vuoden alusta lähtien.

ASIAT HYVIN MYÖS "SIVIILISSÄ"

Kinisjärvi meni kihloihin tyttöystävänsä kanssa joulukuun 9. päivänä.

– Siviilissäkin ”pyyhkii” siis hyvin, nuorukainen myhäilee onnellisena. He eivät asu vielä yhdessä, mutta aikomus on ”jossain vaiheessa”.

Entä miten Kinisjärvi suhtautuu tulevaisuuteensa ampumaurheilijana? Opiskeluaikanaan hän aikoo harjoitella niin paljon kuin pystyy ja katsoo sitten mihin tulostulo riittää. Ehkä Kinisjärven ura jatkuu yhtä kauan kuin nelikymppisen Krister Holmbergin, ”jos vain kroppa kestää”.

– Tämä on hyvä harrastus, ja olen jo kiertänyt koko Suomen, saanut lajilta paljon ja nähnyt maailmaakin. Paljon on kuitenkin vielä näkemättä ja kokematta, ja se minua kiinnostaa. ✕

EM-KILPAILUJEN OHJELMA (Ajat Suomen aikaa.)

Odensen EM-kilpailuihin osallistuu 550 urheilijaa.

Valmentajia on 179 ja osallistuvia maita 44. Startteja on 16 lajissa kaikkiaan 616.

Ma 25.2.

Joukkueiden saapuminen

Ti 26.2.

Klo 16.50 Tekninen kokous

Klo 18.00 Air 50/pojat ja tytöt

Klo 18.45 Avajaiset

Ke 27.2.

Klo 9.00 Liikkuva maali/pojat ja tytöt, sekajuoksut

Klo 10.15 Ilmapistooli/pojat

Klo 10.30 Liikkuva maali/miehet, normaalijuoksujen 30 ls:n hitaat juoksut

Klo 12.00 Liikkuva maali/naiset, normaalijuoksujen 20 ls:n hitaat juoksut

Klo 12.45 Ilmapistooli/pojat, finaali

Klo 13.00 Ilmakivääri/tytöt

Klo 13.30 Liikkuva maali/pojat ja tytöt, sekajuoksut, toiset 20 ls

Klo 15.00 Liikkuva maali/miehet, normaalijuoksujen 30 ls:n nopeat juoksut

Klo 15.15 Ilmakivääri/tytöt, finaali

Klo 16.30 Liikkuva maali/naiset, normaalijuoksujen 20 ls:n nopeat juoksut

Klo 17.40 Liikkuva maali/miehet, mitaliottelut

Klo 18.40 Liikkuva maali/naiset, mitaliottelut

To 28.2.

Klo 10.15 Ilmapistooli/tytöt

Klo 12.30 Ilmapistooli/tytöt, finaali

Klo 13.00 Ilmakivääri/pojat

Klo 15.45 Ilmakivääri/pojat, finaali

Pe 1.3.

Klo 9.00 Liikkuva maali/miehet ja naiset, sekajuoksut

Klo 10.00 Ilmapistooli/naiset

Klo 10.30 Liikkuva maali/pojat, normaalijuoksujen 30 ls:n hitaat juoksut

Klo 12.00 Liikkuva maali/tytöt, normaalijuoksujen 20 ls:n hitaat juoksut

Klo 12.15 Ilmapistooli/naiset, finaali

Klo 12.00 Ilmakivääri/miehet

Klo 13.30 Liikkuva maali/miehet ja naiset, sekajuoksut, toiset 20 ls

Klo 14.45 Ilmakivääri/miehet, finaali

Klo 15.00 Liikkuva maali/pojat, normaalijuoksujen 30 ls:n nopeat juoksut

Klo 16.30 Liikkuva maali/tytöt, normaalijuoksujen 20 ls:n nopeat juoksut

Klo 17.40 Liikkuva maali/pojat, mitaliottelut

Klo 18.40 Liikkuva maali/tytöt, mitaliottelut

La 2.3.

Klo 10.00 Ilmapistooli/miehet

Klo 10.00 Ilmakivääri/naiset

Klo 13.15 Ilmapistooli/miehet, finaali

Klo 15.00 Ilmakivääri/naiset, finaali

Klo 16.30 Air 50/miehet ja naiset

Klo 18.15 Päätösjäiset

Su 3.3.

Joukkueiden kotiinpaluu.

SUOMEN JOUKKUE

KIVÄÄRI (10)

Miehet: Henri Häkkinen (Joensuun Ampujat),
Juho Kurki (Kankaanpään Ampujat)

Naiset: Hanna Pitkänen (Turun Seudun Ampujat),
Marjo Yli-Kiikka (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura)

Pojat: Aleksi Jarva (Esbo Skytteförening),
Aleksi Leppä (Haminan Ampumaseura),
Joni Stenström (Raseborgs Skyttar)

Tytöt: Katarina Långström (Esbo Skytteförening),
Annika Sihvonen (Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura),
Saana Tattari (Nokian Seudun Ampujat)

PISTOOLI (5)

Miehet: Kai Jahnsson (Poliisien Ampumaseura),
Henri Rutanen (Ylivieskan Kuula)

Naiset: Reetta Hynninen (Poliisien Ampumaseura),
Tiina Jänkälä (Sodankylän Ampujat), Mira Suhonen (Kuortaneen Kunto)

LIIKKUVA MAALI (6)

Miehet: Sami Heikkilä (Kymppi-64),
Tomi-Pekka Heikkilä (Kymppi-64), Krister Holmberg (Raseborgs Skyttar)

Pojat: Mika Kinisjärvi (Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura),
Heikki Lähdekorpi (Satakunnan Ampujat), Jani Suoranta (Kymppi-64)

VALMENTAJAT

Kivääri:

Juha Hirvi, Pasi Wedman

Pistooli:

Matthias Hahn

Liikkuva maali:

Vesa Saviahde

Joukkueen johtaja:

Pirjo Peltola

Tiedottaja:

Lassi Palo

Hämeenlinnalainen Nokian Seudun Ampujia edustava Saana Tattari ampui Hämeen aluemestaruuskilpailuissa (9.2.) ilmakiväärin N18-sarjan mestariksi uudella alue-ennätyksellä 391. Kuva: Lassi Palo

Tanskan kolmanneksi suurin kaupunki

Ilma-aseiden EM-kilpailut järjestetään Tanskan Odensessa. Noin 166 000 asukkaan Odense on maan kolmanneksi suurin kaupunki. Odensea suurempia ovat pääkaupunki Kööpenhamina ja Århus. Odense sijaitsee joen rannalla Fynin saarella, 147 kilometriä Kööpenhaminasta länteen.

EM-kilpailut käydään Stadium Arena Fynissä, joka sijaitsee kuuden kilometrin päässä kaupungin keskustasta.

Tanska voitti viime elokuussa Lontoon olympialaisissa yhden hopeamitalin, kun An-

ders Golding sijoittui toiseksi miesten skeetissä. Vuosi sitten Vierumäellä järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa tanskalaiset jäivät ilman mitalia.

Tanskan Ampumaurheiluliitto täyttää kesäkuussa sata vuotta. Haulikkolajien EM-kilpailut järjestetään ensi vuonna Tanskassa.

Odense on Tanskan vanhimpia kaupunkeja, ja se vietti 1000-vuotisjuhlaan vuonna 1988. Kaupungin nimi tulee sanoista "Odinin vi" eli "Odinin kulttipaikka" ja viittaa skandinaavimyönteologian pääjumalaan Odiniin.

Maineikas kirjailija H. C. Andersen vietti nuoruusvuotensa kaupungissa. Hän kutsui Odensea Pikku-Kööpenhaminaksi. *Lähde: Wikipedia*

OHUT PIPO

NE769591

Ohut hengittävä pipo värikkäissä kevään väreissä.

Materiaali: 100 % puuvilla

Värit: pinkki, tummansininen, harmaa, valkoinen, vaaleanvihreä, musta, punainen ja beige

50 kpl

à **4,50 €**

pro one
HIGHFUNCTION

TEKNINEN PIKI

PO638

Toiminnallinen pikee, jonka materiaali siirtää kosteuden iholta ja antaa miellyttävän tunteen urheillessa, mutta toimii yhtä hyvin myös toimistossa.

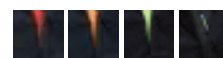
Materiaali: 100 % polyesteri

Koot: S-3XL

Värit: musta, jossa punaiset, oranssit, limet tai harmaat tehosteet

25 kpl

à **11,50 €**

MUKI

SA5037

Tukeva muki kahvi- ja teeetkiin.

Värit: musta, valkoinen, punainen, tummansininen, sininen, tummanvihreä ja keltainen

108 kpl

à **3,50 €**

GRIZZLY
active profile outfit

TULSA & LADY

GR150862, GR150863

Softshell-takki, jossa kontrastivärinen mikrofleeevuori. Tuulta ja vettä hylkivä. Hupussa ja helmassa kuminauha stopparilla. Rinta- ja etutaskut sekä yksi sisätasku. Saatavana naisten ja miesten mallina.

Materiaali: 95 % polyesteri ja 5 % spandex

Koot: miehet S-XXL, musta, sininen ja tummansininen myös 3XL, naiset S-XXL

Värit: vihreä, sininen, tummansininen, musta, harmaa ja punainen

25 kpl

à **59 €**

nat nyt! **GRIZZLY** active profile outfit

G.A.D.
SPORTSWEAR

AUCKLAND & LADY

DA1 34006, DA1 34002

Auckland t-paidan lanka on erikoiskäsittely menetelmällä, joka antaa paidalle erityisen pehmeän tunteen ja sileän pinnan. Myös naisten leikkauksin.

Materiaali: 100 % kampapuuvilla, 180 g/m²

Koot: S-XXL

Värit: 16 väri vaihtoehtoa, lady 14 väri vaihtoehtoa

100 kpl
à **5,90 €**

Hinta sisältää 1-väripainatuksen!

Hintaan lisätään painatuksen aloituskulut 45 €.

CARLES-ULKOILUPUKU

Takissa ja housuissa vetoketjutaskut ja heijastintireet. Housuissa suora lahje, jossa kuminauhakiristys sekä lahkeensuussa vetoketju. Lasten takeissa EU-standardin mukainen helmakiristys.

Koot: S-XXL, lapset 128, 140, 152 ja 164 cm

Värit takki/housu: punainen/musta, vihreä/musta, sininen/musta ja musta/musta

25 kpl
à **54 €**, lasten à **50 €**

Lisätietoja & tilaukset:

Juha Ristimäki

puhelin 040 738 9174

juha.ristimaki@sanser.fi

Mainos-, liikelahjat & työvaatteet

sanser@sanser.fi • www.sanser.fi

SANSER TAMPERE

Kuokkamaantie 2

33800 Tampere

puhelin 026 229 300

faksi 03 2255 442

VARASTO &

LOGISTIIKKAKESKUS

Kolmihaarankatu 2 D

33330 Tampere

puhelin 026 229 320

varasto@sanser.fi

SANSER PORI

Eteläpuisto 15

28100 Pori

puhelin 026 229 100

faksi 026 229 299

VARASTO

Helmentie 20

28100 Pori

SANSER HELSINKI

Mikkolantie 1 A

00640 Helsinki

puhelin 026 229 400

faksi 09 629 074

Hinnat eivät sisällä merkkausta ellei toisin mainita. Hintoihin lisätään alv 24 %.

VELI-MATTI MATIKAINEN

VALMIS SEURAAVAAN ASKELEESEEN

Teksti ja kuvat: Matti Erkkilä

Trap-ampuja Veli-Matti Matikainen on yksi Suomen edustusampujista, jonka auton mittariin kertyy paljon kilometrejä kotimaassa suoritetusta harjoittelusta ja kilpailemisesta. Työpaikka on Kouvolassa Utin Jääkärirykmentissä ja harjoituspaikat Orimattilassa, Hollolassa ja Sipoossa. Sipoon keikat hän tekee Mäntsälän Haarojoelta käydessään lapsuuden kodissaan.

Haastattelun aikana hän ei valita harjoitusolosuhteitaan, vaikka ne varmasti nakertavat tunteja treenijaoista. Hyvillä radoilla on mielekkäintä harjoitella ja matka-ajat on vain hyväksyttävä.

Matikainen on kuulunut muutaman vuoden ajan maajoukkueeseen ja saanut valmentajakseen lajin päävalmentaja Matti Nummelan.

– Veli-Matilla on intohimo harjoitteluun. Heikoutena on ollut se, että hän ei ole onnistunut taitojensa mukaisesti kilpailuissa. Viime vuonna siinä asiassa hän kehittyi selvästi. Vielä vähän samaa kehitystä ja hän on kansainvälisellä tasolla hyvän kansallisen sijaan. Viime vuonna hän voitti Suomen mestaruuden, Nummela selvittää.

Matikainen myöntää itsekkin, että hyvän tuloksen tekeminen oli aiemmin tärkeässä kisassa vai-

keata, mutta hän on kehittynyt.

– Mentaalista harjoittelua teen ennen kilpailuja. Henkistä kanttia voi parantaa myös hyvällä fyysisellä kunnolla. Sitä ylläpidän juoksemalla, uimalla ja crossfit-tyyppisillä harjoitteilla. Sulkapalloilusta ja hiihdostakin pidän, kun aikaa vaan jää.

– Viime vuonna on liian jännityksen vuoksi epäonnistunut kertaakaan. Joitakin epäonnistumisia tuli, mutta ei varsinaisia katastrofeja. Kehityin eräillä osa-alueilla, mutta kehitys ei näkynyt vielä riittävästi tuloksissa, Matikainen, 25, kertoo.

Ehkä tulevana kesänä ne näkyvät osuimien lukumäärissäkin.

TALVIHARJOITELUSSA VAIKEUKSIA

Suomalaisenkin haulikkoampujien on harjoitettava talvella, muuten lämpimien maiden kiekon sarkijät karkaavat tavoittamattomiin. Siinä meikäläisillä on haasteen paikka. Matikainenkin ampuu myös talvella. Kotiseurassaan, Sibbo Skyttegillen radalla, on seinin varustetut ampumapaikat, joissa on pakkasta kellistämässä lämpöpuhaltimet.

– Joskus on niin kylmää, että lämpöpuhaltimetkaan eivät auta. Lisäksi kiekon näkyvyys on kirkaan lumen vuoksi vaikeata, hän harmittelee.

Nummela tietää pakkasten vaarat. Hän toivoo, että ampujat helpottaisivat talvella ja pakkaskelillä harjoituksiaan vähentämällä kiekkojen nopeutta, jättämällä täysien kulmien kiekot pois ja ampuamalla mustia kiekkoja.

– Ampujalle on tärkeätä, että hän pitää säännöllisesti kiinni työkalustaan. Kotioloissa voi vaikka olohuoneessa ampuu mielikuvaa. Ase on oltava säännöllisesti kädessä ympäri vuoden, muuten se tuntuu vieraalta kapistukselta, jos siihen tarttuu vasta keväällä lumien sulaessa, Nummela opastaa.

Matikainenkaan ei luonnollisesti pidä Suomen pakkaskautta menestymisen kannalta hyvänä asiana. Siksi talvitreenit ovat pakollisia. Positiivista värettä antaa lumituiskujen ja pakkasten aikaan tieto siitä, että keväällä on tiedossa muutamia ampumaleirejä Kanarian saarten ja Espanjan lämmössä.

MONESTI YKSIIN

Matikainen harjoittelee usein yksinään. Radalle on mentävä silloin, kun se sopii omaan ohjelmaan. Muille saattavat sopia paremmin toiset ajat.

– Tosin haulikkoradalla ollaan harvoin ihan yksin. Hiljaisenakin päivänä sieltä tutun tapaa. Juttukaverin löytäminen on mieluisaa.

Veli-Matti Matikainen on kuulunut muutaman vuoden ajan maajoukkueeseen.

– Talviharjoittelu yksinään ei todella ole kivaa. Kesällä auringon paistaessa, shortsit jalassa, hiki otsalla, silloin ammunta on nautittavaa, pian kevääseen pääsevä trap-ampuja tuumii.

Kesäisin hänen mieliratansa löytyvät Ori-mattilasta ja Serbian Belgradista.

KIITOKSIA VAANI

Esikuvia miehellä ei ole. Hän seuraa kuitenkin tarkkaan muiden ampumasuorituksia ja poimii sieltä joitakin vinkkejä omaan harjoitteluunsa. Jos ne sopivat, otetaan käyttöön, jos eivät, unohdetaan. Yhtä hän ei kuitenkaan unohda.

– Olen iloinen, kun isäni vei minut metsälle, ja sitä kautta löysin ampumaurheilun. Kiitollinen olen vanhemmilleni siitä, että ovat antaneet minulle koko ajan täyden tukensa. Nummelan Mattia kiitän siitä, että hän on jaksanut valmentaa minua ja monia muita. ❄

Heikki Meriluoto sijoittui viime vuoden EM-kilpailujen skeetissä kahdeksanneksi Kyproksen Larnakassa.

HEIKKI MERILUOTO HYVIN FIILIKSIN UUTEEN KAUTEEN

Skeet-ampuja Heikki Meriluoto odotti malttamattomana vuoden ensimmäisen ulkomaanleirinsä alkua. Hän lähti Espanjan Granadaan kymmeneksi päiväksi helmikuun 10. päivänä.

– En ole päässyt talven aikana ampumaan, joten reissuun oli mukava lähteä. Olen tehnyt oheisharjoituksia ja pitänyt kunnostani hyvää huolta, joten tästä on hyvä jatkaa Granadassa, Meriluoto myhäili muutama päivä ennen lähtöään.

Leiriohjelma on tutun tiivis: aamukuudelta lenkille, sitten ammuntaa ja päivän päätteeksi vielä iltalenkki. Täysiä päiviä, Meriluoto totesi. Neljän päivän treenauksen jälkeen on lepopäivä, ja sitten on vuorossa taas neljän päivän treeniputki. Laukauksia kertyy yhteensä pari tuhatta.

Meriluoto ei osallistu kauden ensimmäiseen maailmancupiin, joka on maaliskuussa Meksikon Acapulcossa. Sen sijaan Yhdistyneissä Arabiemiraateissa huhtikuussa järjestettävä kauden toinen maailmancup on kirjattu hänen kalenteriinsa. Sitä ennen on leiri – taas Granadassa.

Meriluoto, 35, on kokenut ampuja. Hänen parhaat maailmancup-sijoituksensa (2. ja 3.) ovat vuosilta 2009 ja 2003, Minskistä ja Granadasta. Viime vuonna hän sijoittui kahdeksanneksi Kyproksella järjestetyissä EM-kilpailuissa tuloksellaan 120.

– Viime kausi oli vähän tynkäkausi kilpailumäärien suhteen. Olen kauteen kohtalaisen tyytyväinen. EM-kilpailu oli päätavoitteeni, ja sieltä tuli pistesija. Siitä oli

hyvä jatkaa eteenpäin.

Oulun Seudun Haulikkoampujia edustavalla Meriluodolla on edelleen kova halu kehittyä ampujana. Hän kehuu päävalmentaja Peeter Päkkiä, jonka ansiosta harjoittelu on muuttunut ammattimaisempaan suuntaan.

– Ihan hetkessä se ei kuitenkaan tapahdu. Kaikki asiat ovat minulla hyvin – ase, varusteet ja kunto. Olen saanut olla terveenä koko talven ajan. Katsotaan sitten miten kausi etenee kevään maailmancupien jälkeen. Päätavoite on syyskuussa, jolloin Perun Limassa ovat haulikkolajien MM-kilpailut. Paikka on Meriluodolle tuttu ja mieluinen, sillä hän sijoittui siellä kahdeksanneksi junioreiden MM-kilpailuissa vuonna 1997. Se oli hänen ensimmäinen kilpailunsa ulkomailla! Rata ei kuitenkaan ole enää sama kuin tuolloin.

Ensimmäiset olympiapaikat ovat jaossa Espanjan Granadassa puolentoista vuoden kuluttua pidettävissä Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuissa. Aika menee nopeasti, sillä Lontoon olympialaiset päättyivät vain noin puoli vuotta sitten.

– Suoraan voi sanoa, että suomalaisten on vielä nostettava tasoaan ja opittava pärjäämään maailmancupeissa tasaisesti ennen kuin olympiapaikkoja voi realistisesti odottaa. Meillä ei ole vielä sellaista menestymisen kulttuuria, mutta suunta on oikea.

Ilahduttavaa on, että Meriluoto haluaa olla kaikkea tätä osaltaan luomassa ja nostamassa.

– On kisa mikä tahansa, aina on yritettävä parhaansa.

Vuonna 2005 Veli-Matti Matikainen laukoi Belgradin EM-kisassa kolmanneksi. Poikien joukkueeseen kuuluivat hänen lisäksi Antti Helin ja Jesse Kinnunen.

Maailmancup-kilpailut 2013

Haulikko: 15.-24.3. Acapulco, Meksiko

Kivääri- ja pistooli: 2.-10.4. Changwon, Etelä-Korea

Haulikko: 15.-24.4. Al Ain, Yhdistyneet Arabiemiraatit

Kivääri- ja pistoolilaji: 4.-13.5. Fort Benning, Yhdysvallat

Kivääri- ja pistoolilaji: 23.-30.5. München, Saksa

Haulikko: 8.-17.6. Nikosia, Kypros

Haulikko-, kivääri- ja pistooli: 3.-12.7. Granada, Espanja

Haulikkolajien MM-kilpailut: 14.-23.9. Lima, Peru

Haulikkolajien maailmancupin finaali:

21.-29.10. Abu Dhabi, Yhdistyneet Arabiemiraatit

Kivääri- ja pistoolilajien maailmancupin finaali:

6.-12.11. München, Saksa

ISSF:n vuoden 2014 maailmancup-ohjelma

Kansainvälinen ampumaurheiluliitto ISSF on julkistanut vuoden 2014 maailmancup-ohjelman. Kausi alkaa maaliskuussa Yhdysvaltain Fort Benningistä ja päättyy heinäkuussa Pekingissä järjestettävään maailmancupiin.

ISSF:n maailmancupit 2014

Kivääri- ja pistooli: 26.3.-4.4. Fort Benning, Yhdysvallat

Haulikko: 8.-15.4. Tucson, Yhdysvallat

Haulikko: 27.4.-6.5. Rio de Janeiro, Brasilia

Haulikko: 16.-25.5. Almaty, Kazakstan

Haulikko-, kivääri- ja pistooli: 4.-13.6. München, Saksa

Kivääri- ja pistooli: 13.-21.6. Maribor, Slovenia

Kivääri- ja pistooli: 1.-9.7. Peking, Kiina

MIKA RISTEN KOLMEN VUODEN UURASTUS PALKITTIIN TAPPIO KASVATTI VOITTAJAKSI

EM-kilpailun hopeamitali vuonna 2009 synnytti nälän Mika Ristessä. 42-vuotias vantaalainen oli lähtenyt hakemaan mestaruutta. Oli pakko alkaa treenata enemmän ja tehokkaammin. Viime kesänä kolmen vuoden uurastus palkittiin, ja hän voitti practicalkiväärin Euroopan mestaruuden Bulgarian Veliko Tarnovossa.

Teksti ja kuvat: Matti Erkkilä

Mika Riste tutustui ammuntaan armeijassa. Hän osui kohtuullisen hyvin ja napsi valiomerkit muutamissa lajeissa. Henkilökunta kannusti jatkamaan, ja 25-vuotiaana hän alkoi harrastaa pistooliamuntaa.

– Olin silloin aika tasaväkinen Kai Jahnssonin kanssa, ja olimme monesti treenaamassa samanaikaisesti, Lemminkäinen Oy:n LVI-töiden kymppi muistelee.

– Santahaminan radoilla harrastettiin myös practicalia. Katselin outoa lajia, jossa ammuttiin ja juostiin. Uteliasta pyydettiin kokeilemaan. Käteeni annettiin 9mm pistooli, ja minut ohjattiin suorittamaan joku tehtävä. Innostuin heti, ja vuonna 2001 siirryin uuden lajin harrastajaksi.

– Reserviläiset ampuivat niin sanottua toiminnallista ammuntaa, ja kokeilin menestyksekkäästi sitäkin.

Molemmat lajit kuuluvat edelleen harrastusohjelmaani.

TURVAKURSSI TURVALLISUUDEN PERUSTANA

Practicalin harrastamisen edellytyksenä on turvakurssin suorittaminen. Suo-

nessa se on pakollinen, mutta ei kaikissa maissa. Suomen Metsästysyhdistyksen kärkinimiin kuulunut Olav Vähäkallio piti Mika Risten turvakurssin, ja innokas mies oli valmis uusiin haasteisiin.

Vauhdikas practical-laji vei miehen mennessään. Harjoitushalu oli kova ja kilpailujakin oli riittävästi, kun hän osallistui myös SRA-toimintaan. Lajit ovat osittain samantapaisia.

– Suomen practicalammunta on noussut erityisesti kivääri- ja haulikkolajeissa varsin korkealle. Meitä auttaa se, kun ampujat harrastavat molempia lajeja. Runsas kilpailutoiminta on etumme. Pistoolilajeissa Yhdysvallat on ammattilaisineen ykkönen, mutta pitkissä aseissa amerikkalaiset saavat kovan vastuksen.

Siellä varsinkin suomalaiset ovat maailman huipulla, todisteena ovat laajalla rintamalla hankitut mitalit viime vuosien IPSC:n EM- ja MM-kisoista. Myös Norja ja Viro ovat kivunneet hyvälle tasolle kiväärillä. Ruotsi ja Venäjä ovat nousussa, samoin Tshekki, jonka ampujia ase- ja patruunateollisuus tukee merkittävästi. Italialaiset menestyvät erityisesti haulikkokisoissa.

Talviharjoittelukin onnistuu SSG:n hyvällä radalla. Mika Riste kiertää ainakin kylmimmän pakkaskelin, jolloin liipaisinsormi ei ole riittävän vikkelä.

Mika Riste esittelee kolme arvokkainta mitaliaan.
Ne ovat kiväärin henkilökohtainen ja joukkuekisan
EM-kulta sekä haulikon MM-kisan joukkueiden kultamitali.

Suomessa practicalin harrastajat maksavat harrastuskulunsa pääsääntöisesti itse. Nammo Lapuan avustus on kuitenkin huomattava. Riste kiittelee lisäksi Lohjan Ase ja Osaa, joka on tukenut vantaalaista erityisesti asehankinnoissa. Menestystä ovat osaltaan tukeneet lohjalaisyrityksen tarkat aset. SAL:n lajijaostolle myöntämä avustus on varsin pieni.

PRACTICALAMMUNTA KUIN RALLIKISA

Kun Mika Risteä pyydetään tiivistämään mitä practicalammunta on, vastaus yllättää.

– Sitä voisi verrata ralliautoiluun. Molemmissa on useita erikoiskokeita. Lähtömerkin jälkeen painetaan kaasua pohjaan, ampumapaikalla ollaan yhtä tarkkana kuin rallikuski mutkissa ja hyppyreissä, hän innostuu.

Jokainen tehtävä (stage) muodostaa oman tuloksensa. Se lasketaan määrätyn kaavan mukaisesti kilpailijan osumatarkkuuden ja hänen käyttämänsä ajan perusteella. Lopputulos määräytyy kaikkien tehtävien yhteistuloksesta. Kullakin stagella voittajan tulos on 100%, kuten myös koko kilpailun voittajan tulos.

Lajissa ei kirjata ennätyksiä, sillä samallakin radalla stagen ampumatehtävät ovat joka kilpailussa erilaisia. Maalien paikat ja niiden muodot vaihtelevat.

HARJOITTELU SALATIEDETTÄ

Practicalissa ei ole laajaa valmennustoimintaa, vaan moni ampuja treenaa Risten mukaan itseksen ilman varsinaista valmennusapua. Niin tekee hänkin, mutta toimii itse nuoren ja lahjakkaan Teemu Rintalan neuvojana.

– En minä hänelle varsinaisen valmentajan ole, mutta kerron miten itse harjoittelen ja mihin asioihin kannattaa keskittyä. Suurin osa valmentaa itse itseään. Apua olisi esimerkiksi pariharjoittelusta. Silloin pystyy keskinäisissä pienissä kisoissaan löytämään heikkoutensa ja vahvuutensa. Kun ampuu yksinään, ei oikein tiedä tulostensa todellista tasoa.

Moni ampuja pitää niksinsä omana tietonaan. Kauden päätyttyä voi sitten joillekin paljastaa, että tulosparannus johtui muuttuneesta harjoittelusta tai teknisestä keksinnöstä. Maasta toiseen eivät harjoitusvinkit yleensä karkaa.

Suomalaisten menneen haulikkokauden etuina olivat uusi patruunavyö ja uudenlainen aseinen sepitys. Ne muutettiin siten, että kahdeksan patruunaa pystyi noin kolmessa sekunnissa saamaan haulikon putkimakasiiniin. Muiden maiden ampujat eivät siihen menneenä kesänä pystyneet.

"IKÄÄ TULEE LISÄÄ – MINÄ HIDASTUN"

Mika Riste on aina ottanut harjoittelun tosissaan. Hän tietää, että harjoittelun monipuolisuutta on iän karttuessa lisättävä. Parikymppiset ovat nopeina ja voimakkaina 45-vuotiaasta muuten edellä.

– Voimatreenit lisääntyvät iän myötä. Kuntokeskuksessa pystyy monenlaiseen harjoitteluun sisäpyöräilyä myöten. Ohjaaja luo harjoitukseen monipuolisuutta lisästen harjoitusintoa.

– Hyvän suorituksen takana stagella ovat ampujan voima, nopeus, tarkkuus, havainnointikyky, liikkumiskyky ja taktiikka, Riste sanoo.

Hän harjoittelee kaikkia edellä mainittuja osa-alueita.

Risten parhaat saavutukset ovat kiväärin EM-voitto viime vuonna, EM-hopeamitali vuonna 2009 ja samoilla kerroilla joukkuevoitot. Viime vuoden EM-joukkueessa ampuivat hänen lisäkseen Mikael Kaislaranta, Mikko Kuisma ja Isto Hyryläinen.

Viime vuonna hän oli kuudes practicalhaulikon MM-kisassa Unkarissa Debrecenissä. Suomen joukkuevoiton nappasivat Petri Runtti, Juha Niemelä, Raine Peltokoski ja Riste. Suomen mestaruuksia hänellä on IPSC-lajeissa neljä.

– Haluan jatkaa kilpailijana, mutta minua kiehtovat muutkin tehtävät ampumaurheilun parissa, hän sanoo. Niitä hän on jo tehnyt toimien seuroissaan (SMY, HVA, SSG) hallitustehtävissä ja kilpailujen vetohommissa. ✕

OLEMME MYÖS URHEILUAMPUJAN ERIKOISLIIKE! KATTAVA VALIKOIMA ILMA-ASEITA JA TARVIKKEITA.

Feinwerkbau

ILMAKIVÄÄRIT JA PISTOOLIT
HETI VARASTOSTA!

1690 €

LG 400
Alutec
ilmakiväärit

alk. 1990 €

VARUSTAMME METSÄSTÄJÄT
PÄÄSTÄ JALKOIHIN!

www.olkkonen.fi

METSÄSTÄJÄN ERIKOISLIIKE
Olkkonen Oy

Puistokatu 33, 85800 Haapajärvi p. (08) 761 831, fax (08) 761 889

R10

ILMAKIVÄÄRIN
TAI ILMAPISTOOLIN
LUOTI

79 €/5000
kpl

Sisältää rahdin
lähimpään
matkahuoltoon.
Rahdin arvo 15€.

PARASTA A-LUOKKAA
ZEISS DiaScope
85 T FL

KAMPANJAPAKETTI SISÄLTÄÄ:

- Kaukoputken
- 20-75x okulaarin
- Neopreenisuojan
- Kolmijalan kaukoputkelle
- Kantorepun, jossa kaikki kulkee kätevästi mukana

2490 €

(Saatavana myös kevyempi
65 FL Versio. Kysy!)

Paras koskaan tehty ammunnanharjoittelulaite

Noptel ST-2000 Sport II

Tarkka, luotettava ja helppo-
käyttöinen. Tekee ammunnan-
harjoittelusta helpompaa ja
tehokkaampaa kuin koskaan.

Soita SAL puh. (09) 3481 2481 ja kysy seuratarjousta!

Tutustu myös muihin ammunnan-
harjoittelutuotteisiimme nettisivuillamme.

www.noptel.fi

Noptel Oy • Teknologiantie 2 • 90590 Oulu
Puhelin 040 181 4351 • Faksi (08) 556 4101 • Sähköposti info@noptel.fi

PARASTA AMMUNNANHARJOITTELUUN

ANTTI TYRVÄINEN – AMMUNNAN JA AMPUMAHIIHDON TAITAJA

Antti Tyrväinen kuuluu niihin harvoin urheilijoihin, jotka ovat kilpailleet menestyksekkäästi sekä kesä- että talvilajissa. Ampumahiihdossa hän saavutti olympiakisojen hopeamitalin ja ammunassa EM-kisojen hopeamitalin.

Teksti ja kuvat: Matti Erkkilä

Antti Tyrväinen osallistuu edelleen aktiivisesti ammunnan kilpailutoimintaan.

Antti Tyrväinen on edelleen varsin tuttu näky kivääriammunnan kilparadoilla, vaikka lentokonemekaanikko täyttää ensi marraskuussa 80 vuotta. Rakas laji ja tärkeät tuttavat pitävät vaatimattoman oloisen miehen liikkeessä.

Varusmiespalveluksen aikaan Tyrväinen innostui tulevista lajeistaan. Yksikössä tiedusteltiin aina saapumiserien alokkailta heidän urheilutaitojaan. Tyrväinen arvasi, että ilmoittautuminen ei olisi ainaakaan haitaksi. Kyseiset lajit kiinnostivat, ja niin alokkaan käsi nousi ylös, kun niiden harrastajia etsittiin.

Hämeen Lennoston autokoulun opettajana toimi tuolloin muuan Vilho Ylönen. Hän viihtyi varuskunnan ampumaradalla iltaisin, ja utelias alokas Tyrväinen seurasi tekijän puuhia melkein salaa lähistöltä. Ylönen oli huomannut vakoojansa, ja keran hän pyysi Tyrväistä kokeilemaan tarkkuuttaan. Lahjakkuus teki kiväärillä pientä kasaa, ja opettaja pyysi käymään harjoituksissa useamminkin.

– Meillä oli armeijassa ulkoilutakit, joilla oli hyvä ampua. Tulokseni paranivat, ja liikui tiiviisti Ylösen perässä. Sain korvaamatonta ampumatietoa. Muistan hänen erityisesti painottaneen lajitekniikkaa, henkistä vahvuutta ja hyvän fyysisen kunnon merkitystä.

Muutaman vuoden kuluttua koitti sitten se päivä. Ilmavoimien mestaruuskilpailujen ohjelmassa oli sotilaskiväärin 3x20 laukauksen kilpailu (vakiokivääri) – ehkä vuonna 1956. Valmennettava voitti valmentajansa ylittäen silloisen maailmanennätyksen. Ylönen puristi pitkään oppilaansa kättä. Rehti hymy suupielessä mestariampuja sanoi: ”Perhanan poika.”

”ONKO ALOKKAISSA HIIHTÄJIÄ?”

– Alokailta kysyttiin heidän hiihtotaitoaan. Olin yksi valmennusryhmään nimetyistä. Saimme harjoitella palvelusaikana, sillä tavoitteenamme olivat armeijan mestaruuskilpailut. Sijoituin toiseksi varusmiessarjassa. Yksikkö antoi minulle mahdollisuuden jatkaa harjoittelua.

– Armeijan suoritin vuonna 1953, ja seuraavana vuonna jäin kersantiksi Hämeen Lennoston palvelukseen Luonnetjärvelle. Kolme vuotta myöhem-

min alkoi Kauhavalla mekaanikkokurssi, ja sieltä aukeni työurani lentokonemekaanikkona.

– Taisin olla hieman laiska harjoittelija tai sitten minun kehoni ei kestänyt sitä rääkkiä, millä toiset painoivat. Suorastaan kauhistelin sitä, kun toiset tekivät fyysisen harjoituksen joka päivä. Minä ilmeisesti treenasin lepöpäivinä huomaamattani lentopalloilun tai muun liikunnan parissa.

Valmennusohjeita ei tuolloin jaettu niin kuin nykyään. Tyrväisen mielestä neuvoista ei kuitenkaan jäänyt paitsi, jos malttoi kuunnella tai kysäistä mestariampujilta Ylöselä tai Pauli Aapeli Janhoselta. He eivät pitäneet tietoa ominaan.

MALTIA, MALTIA, MALTIA...

Antti Tyrväinen seuraa mielenkiinnolla ampumahiihtoa televisioista. Onhan hän lajin olympiakisojen hopeamitalisti ja kyseisen liiton monivuotinen ampumavalmentaja. Miestä ilahduttaa se, että Juha Hirvi saa työskennellä osittain myös ampumahiihdon ammunnan valmentajana.

– Älkää odottako yhteistyöstä liian nopeita tuloksia. Kaisa Mäkäräinen oli ehtinyt löytää oman ampumatekniikkansa. Nyt on annettava hänelle aikaa tottua todennäköisiin muutoksiin. Aikaa saattaa tarvita Hirvikin ennen kuin ymmärtää täydellisesti ampumahiihdon ampumasuorituksen perustekijät. Mari Laukkasen ammunta on ilahduttavasti alkanut parantua.

Tyrväinen painottaa ampumahiihtäjän ampumaharjoittelussa perusammunnan merkitystä. Siihen keskitytään erityisesti kesäisin, mutta myöhemminkin sen tulee olla osa harjoittelua. Sitä kannattaa tehdä ilman rasitusta ja rasituksen kanssa. Jälkimmäisen osuus kasvaa tietenkin kilpailukauden lähetessä ja sen aikana.

– Minun aikamani vauhtia hidastettiin ennen ampumapaikalle tuloa, nykyisin sinne taidetaan ryynnätä täysillä. Luulisin, että yksi tapa sopii yhdele, mutta ei ehkä kaikille. Kokeillen asia selviää.

OLYMPIAVOITTAJALLE HOPEAMITALI?

Antti Tyrväinen sanoo aktiiviavkojensa muistojen jo unohtuneen. Yksi hymyilyttää, toinen joutaisi unhoon.

– Tulin jossakin ampumahiihdon arvokisassa ampumapaikalle. Nostin asean poskelle ja aloin tähdätä. Samassa havaitsin liikettä maassa jalkojeni lähetyvillä. Vilkaisin alas. Ai, nyt onkin vuorossa makuu- eikä pystyammunta, tuumin, ja laskeuduin ampuma-alustalle.

Vuoden 1960 talviolympiakisoissa hän sijoittui toiseksi, mutta todellisuudessa hän saattoi olla voittaja.

– Taulut tarkastettiin silmämääräisesti. Jury tarkasti tauluni, ja yhden osuman kohdalla päädyttiin äänestykseen. Kaksi tuomaria hyväksyi osumaksi ja

Antti Tyrväisen eräitä arvokkaimmista mitaleista: MM-kisojen vapaakiväärin 10. sija (vas.), EM-pronssimitali, ampumahiihdon olympiakisojen hopeamitali, ammunnan EM-kisojen hopeamitali ja ampumahiihdon joukkuekilpailun kultamitali.

KUKA?

Antti Tyrväinen

Synt.: 5.11.1933

Kotipaikka: Tampereen Lielähti

Ammatti: lentokonemekaanikko

Seurat: Ampumahiihdossa TiA, Ounasvaaran Hiihtoseura ja Kymppi-64. Ampumaurheilussa KSA, TiA, NoSA, Kymppi-64 ja P-HA.

Parhaat saavutukset:

Ampumahiihto: Olympiakisojen hopeamitali 1960 Squaw Valley. MM-kulta (joukkue) 1961 Uumaja, MM-hopea 1962 Hämeenlinna, MM-hopea 1963 Seefeld, MM-hopea (joukkue) 1963 Seefeld. MM-pronssi 1965 Elverum, Norja. Suomen mestaruuksia 2. Tuolloin miehillä oli yksi laji, 20 km. Viestit tulivat arvokisojen ohjelmaan 1965.

Ampumaurheilu: EM-hopeaa polviasennosta 1963 Oslo, EM-pronssia 3x40 ls vapaakivääri, 1963 Oslo, MM-kisojen 10. sija vapaakivääri makuulta 1966 Wiesbaden. SAL:n Suomen mestaruuksia 51.

Harrastukset: Metsästys, hiihto, suunnistus, lentopallo (”Isä teki suksia ja kanteleita, mutta minä opin vain hiihtämään.”) Nykyiset harrastukset ovat ammunta ja hiihto.

Ampumahiihdossa ammunnan päävalmentajana vuosina 1980–85.

Huomionosoitukset: Pro Urheilu -tunnustuspalkinto vuonna 2004.

kaksi ohilaukaukseksi. Juryn puheenjohtaja ratkaisi asian. Hän käänsi yllättäen tauluni ympäri, näki kilpailunumeroni, käänsi taulun takaisin ja sanoi: ”Ohi!” Kilpailijain numeroita ei tietenkään olisi saanut katsoa. Näin hänen maanmiehensä sai kultamitalin ja minun oli tyydyttävä hopeiseen. Johtomme ei puuttunut tapahtumaan, mutta ilmoitti episodin minulle muutamia kuukausia kisojen jälkeen.

Tyrväinen oli iloinen hopeamitalistaan ja tyytyi onnellisena siihen.

Ammunnassa ja ampumahiihdossa ovat menestyneet kansainvälisellä tasolla Tyrväisen lisäksi ainakin Mauri Röppänen ja Vilho Ylönen (1912–2000). ❖

Hirvi on ollut passissa suomalaisten ampumahiihtäjien penkalla tämän kauden ajan.

Suomalaiset ampumahiihtäjät ovat saaneet nauttia Juha Hirven valmennuksesta tämän kauden ajan. Uuden yhteistyön ideat ja saatu tieto eivät kuitenkaan kulje vain yhteen suuntaan, vaan ampumaurheilijat voivat ottaa oppia ampumahiihtäjistä.

Suomen Ampumaurheiluliitto (SAL) ja Suomen Ampumahiihtoliitto (SAHL) sopivat marraskuussa Hirven käytöstä ampumavalmentajan tehtävään Ampumahiihtoliitossa. Ne sopivat yhteistyössä Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön kanssa siitä, että Hirvi – SAL:n kiväärivalmentaja – toimii myös SAHL:n maajoukkueen ampumavalmentajana. Ampumahiihdon kiväärivalmennuksen lisäksi Hirvi on jatkanut edelleen Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentajana.

– Työ on ollut mielenkiintoista. Olen nähnyt erilaisia urheilijoita ja erilaisen lajin harjoittelua. Ajatuksia ja uusia virikkeitä on tullut paljon kumpaankin suuntaan ja tulee koko ajan. Kaikkia ei voi tietenkään ottaa heti käyttöön, Hirvi sanoo.

Hänen valmennuskautensa SAHL:ssa jatkuu ensi vuoden maaliskuuhun asti. Se siis kattaa myös helmikuussa järjestettävät Sotshin talviolympialaiset.

Hirvi aloitti uuden tehtävänsä viime marraskuun lopussa, kun hän matkusti ampumahiihdon ensimmäiseen maailmancupin kilpailuun Ruotsin Östersundiin. Hirvi kertoi tuolloin, että urheilijat olivat esittäneet toiveensa hänen mukanaolostaan.

– Mielelläni lähdin mukaan, jos apua voin antaa. Yhteistyö on hyödyllistä. Tässä oppii paljon ja tulee ajateltua myös ampumaurheilua uudelta ”kantilta” ja eri suunnista, Hirvi sanoi ja on edelleen samaa mieltä.

Ensimmäinen yhteydenotto ampumahiihdon parista tuli kolmisen vuotta sitten, kun kotkalaisen Simolan perhe otti yhteyttä Hirveen. Ampumahiihtoa harrastavat Simolan sisarukset Ville ja Titta kaipaivat vinkkejä ammuntaansa.

– Katselin heidän ammuntaansa, jossa ei päällisin puolin ollut isoja ongelmia. Laukaisumäärät vain olivat järkyttävän pienet, Hirvi muistelee.

Pari kesää sitten Kaisa Mäkäräinen tapasi sattumalta Hirven Onttolassa, ja viime vuoden keväällä hänen managerinsa Harri Halme esitti yhteistyön aloittamista. Mäkäräinen soitti Hirvelle kesällä, jonka jälkeen yhteistyö oikeasti lähti käyntiin. Yhteistyö syveni, kun Jari Karinkanta siirtyi Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajan tehtävistä Ampumahiihtoliiton päävalmentajaksi viime syksynä.

– Opettelua tämä on ollut, mutta kyllä se tästä alkaa mennä hyvin, Hirvi sanoo luottavaisena.

Ampumaurheiluliitossa yhteistyömalli nähdään molemmiin puolin hedelmällisenä. Toiminnanjohtaja Risto Aarreken mukaan liitto ”jalkauttaa tässä strategiaansa käytäntöön urheilijoiden hyödyksi”.

– Olisi resurssien hukkaamista, ellei tällaista huippuosaamista voitaisi jakaa ja hyödyntää. Toisaalta uskomme, että saamme varmasti myös jotain uutta omaankin valmennustoimintaamme

Yhteistyötä ehdittiin tehdä jonkin aikaa epävirallisesti, mutta nyt yhteistyösopimuksen ja Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön mukaantulo

HIRVI PASSISSA AMPUMAHIIHTÄJIEN PENKALLA

Juha Hirvi tarkkailee kilpailun kulkua ampumahiihdon maailmancupin kilpailussa.

muun muassa lajiryhmävastaavineen tuo toiminnan Aarreken mukaan aivan uudelle tasolle. Valmennusosaaminen viritetään nyt urheilijoiden käyttöön huipputasolle, hän sanoo.

Huippu-urheiluyksikön johtaja Mika Kojonkoski pitää Hirven osaamisen hyödyntämistä yli lajirajojen erinomaisena esimerkkinä suomalaisen huippu-urheilun uudessa toimintatavassa, jota yksikön johdolla on rakennettu.

KUMMALLAKIN LAJILLA OPITTAVAA

Hirven mukaan ampumahiihto tuntui aluksi ”hyvinkin paljon” ammattimaisemmalta lajilta kuin ampumaurheilu. Se näkyi siinä, että leireillä urheilijoiden ajankäyttö on erilaista kuin ampumaurheilussa. Osasyynä on se, että ampumahiihto on erittäin fyysinen laji toisin kuin ampumaurheilu on.

Se ei kuitenkaan estä ampumaurheilijoita käyttämästä aikaansa nykyistä tehokkaammin.

– Ampumahiihtäjät pitävät aamutreenin jälkeen taukoa neljän tunnin ajan, ja siitä ajasta kolme tuntia käytetään nukkumiseen. Meillä (ampumaurheilussa) mennään syömään ja takaisin ampumaan. Meidän pitäisi saada lisää tehoa päivään, ja urheilijoiden pitäisi olla virkeämpiä pitkin päivää, Hirvi sanoo.

Hänen mielestään ampumaurheilijat voisivat alkaa kiinnittää enemmän huomiota myös ravitsemukseensa ja ruokailuihinsa, jotta he olisivat tämänkin ansiosta harjoituksissa virkeämpiä.

Tiukkaa viestiä pukkaa ampumahiihtäjienkin suuntaan:

– Kaikki eivät ole ymmärtäneet, että ampuminen on yhtäläillä urheilua. Siinäkin on treenattava, että osuu. Ampumahiihdossa taulu on sen kokoinen, että vähän treenaamalla saa osumia silloin tällöin, jolloin urheilija voi alkaa tuntea osaavansa ampua.

Näin ei kuitenkaan ole, Hirvi sanoo hyvin painokkaasti. Maailman parhaat ampumahiihtäjät

ampuvat mieluummin lähemmäs 20 000 laukausta vuodessa kuin lähemmäs 10 000 laukausta.

– Kun taidosta puhutaan, 10 000 laukaussella asiansa ehkä osaa, mutta 100 000 laukausten jälkeen osaa ampua, kun aikaa on vähän ja painetta paljon. Tätä ei ole vielä täysin ymmärretty, ja asenteiden muokkaamista tarvitaan osalle porukasta. Sellaiset tekijät kuin Kaisa Mäkäräinen, Ville Simola ja Mari Laukkanen sekä muutamat muut ovat sisäistäneet tämän jo ennestäänkin, ja ymmärrystä on tullut vielä lisää.

PALJON PALAUTETTA JA MATKUSTAMISTA

Mäkäräinen on suosittu suomalainen urheilija, jonka tekemisiä seurataan erittäin aktiivisesti ja tarkasti. Hirven mukaan ajoittain tuntuu siltä, että Mäkäräisen epäonnistuessa ampumisessaan ”joka ainoalla suomalaisella on mielipide siitä, mitä Kaisan pitäisi nyt tehdä”.

Hirvi myöntää, että runsas palaute ”joskus tympi”.

– Kaikki mahdolliset asiat on esitetty meille. Jostain syystä suomalaiset osaavat ampua h-tin hyvin, vaikka heillä ei ole mitään tietoa esimerkiksi kilpailun olosuhteista. Olemmekin päättäneet, että kauden päätyttyä kokoamme kaikki ehdotukset yhteen ja teemme olympiavuoden suunnitelmat niiden perusteella, Hirvi naurahtaa.

– Kaisa osaa kyllä ampua. Kyse on nyt kahden lajin eli hiihdon ja ampumisen yhdistämisestä.

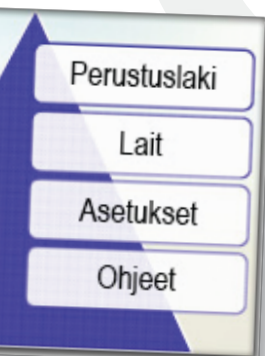
Hirvi on matkustanut vuosien ajan paljon pelkästään ampumaurheilun takia. Nyt kun hän tekee töitä kahdessa lajissa, ei hän kotonaan ehdi juuri olemaan. Hän ehtii siellä kyllä käydä, mutta ampumahiihtokauden aikana ehkä vain muutamana päivänä kuukaudessa – jos sitäkään.

Uudet haasteet pitävät mielen ja miehen virkeänä:

– Näin mennään vielä vuoden ajan Sotshiin asti, hän hymyilee. ✕

Tuskin oli muste kerinnyt kuivua vuoden 2011 aselaissa, kun siihen jo suunnitellaan muutoksia. Ei mitään suurta remonttia kuitenkaan tällä kertaa.

UUDEN ASELAIN HIENOSÄÄTÖJÄ

Aselakiasioita on pohtinut työryhmä, johon kuuluu sisäministeriön ja poliisihallituksen virkamiesten lisäksi edustajia alan intressiryhmistä.

Työtä on tehty toista vuotta. Välitilinpäätös esiteltiin viime joulukuussa sisäasiainministeriössä. Pääosissa esiintyivät aselakiuudistuksen projektipäällikkö Mika Lehtonen ja poliisitarkastaja Seppo Sivula.

Takavuosina puhuttiin aselain toisesta vaiheesta. Se nimike on nyt haudattu, mutta asiat ovat pysyneet ennallaan. Päivitystä halutaan ampumaratalainsäädäntöön, aseiden säilytysvaatimuksiin ja voimakkaisiin ilma-aseisiin. Lisäksi halutaan tarkentaa lääkärin ja terveydenhoitohenkilökunnan ilmoitusvelvollisuutta ja/tai oikeutta ilmoittaa poliisille, kun he törmäävät sellaiseen henkilöön, jolla heidän mielestään ei tulisi olla ampuma-asetta.

Seuraavassa esitetyt asiat eivät ole vielä lakeja lopullisessa muodossaan, mutta tähän suuntaan asioita ollaan kampeamassa. Työryhmä toimittaa raporttinsa sisäministeriölle, joka laatii hallitukselle luonnoksen hallituksen esitykseksi (HE). Tämä toimitetaan eduskuntaan sivistyneen arvauksen mukaan tänä keväänä. Siitä ehdotus lähtee lausuntokierrokselle.

Oletettavasti HE tulee valiokunnista takaisin – mahdollisesti hiottuna – eduskunnan syysistuntokaudelle, joka alkaa kesälomien jälkeen syyskuun alussa. Mahdollisesti loppuvuodesta hallituksen esitys vahvistettaisiin laiksi, joka astuisi mahdollisesti voimaan tämän vuoden loppussa tai ensi vuoden alussa.

§ AMPUMARATALAKI

Tämä olisi kokonaan uusi laki. Se korvaisi "Keisarillisen Suomen Suuriruhtinaanmaan armollisen asetuksen ampumaratojen laittamisesta ja kunnossapidosta, jonka Hänen Majesteettinsa Keisari on ollessaan Tsarskoje Selossa 21.11.1915 suvainnut vahvistaa".

Tämä armollinen keisari oli nimeltään Nikolai II (1868-1918). Hän oli Venäjän viimeinen tsaari ja o.t.o. Suomen suuriruhtinas. Ampumarata-asetus on eräs viimeisistä Venäjän vallan aikaisista säädöksistä, joka on edelleen jollain lailla voimassa.

Suomessa on tällä hetkellä noin 600 ampumarataa, hiekkamonttutasoiset mukaan lukien. Ratoihin kohdistuu paineita enemmän ympäristöviranomaisilta ja ampumaratojen naapureilta kuin lainsäädännöstä.

Muutama vuosi sitten tehdyn tutkimuksen mukaan Suomessa oli kymmenen ampumarataa, joilla ammuttiin yli 500 000 laukausta vuodessa. Näistä osa oli Puolustusvoimien ratoja, joita nyttemmin ollaan sulkemassa.

Ampumaratalaki jakaisi ampumaradat kolmeen luokkaan: 1. vähäiset ampumaradat (vuosittainen laukauss määrä alle 10 000 ls/v), 2. ampumaradat (10 000-300 000 ls/v) ja 3. ampumaurheilukeskukset (yli 300 000 ls/v). Erot luokituksessa vaikuttaisivat perustamiseen, lupamenettelyihin ja valvontaan.

Uusi ampumaratalaki vaikuttaisi lähinnä radanpitäjiin. Käyttäjälle eli ampujalle sillä ei olisi juurikaan vaikutusta. Ns. omilla maila tapahtuvaan ampumiseen ei ole tarkoitus tehdä muutoksia.

Tässä yhteydessä haluan sanoa, että mielestäni äänenvaimennuksen käytöllä voitaisiin parantaa ampumaratojen säilymis-mahdollisuuksia. Suomen Ampumaurheiluliiton olisi uskallettava poiketa kansainvälisen kattojärjestön ISSF:n määräyksistä, jotka kieltävät äänenvaimennuksen käytön. ISSF:n sääntöjä lienee mahdotonta muuttaa, mutta Suomelle voisi anoa poikkeuslupaa. Kansainvälisiä kilpailuja kiertävät eivät ehkä haluaisi ruveta käyttämään äänenvaimenninta, koska niitä ei voisi käyttää joissain maissa ulkomailla. Äänenvaimentimista ei tarvitse tehdä pakollisia, mutta niiden käyttö tulisi sallia.

Kaikkalainen melunvähennys ampumaradoilla on kotiinpäin, vähäininkin määrä. Laukauss melu ei hyödytä ketään.

§ ASEIDEN SÄILYTYS

Suomessa on ollut voimassa asetus turvakaapeista jo kymmenen vuotta. Samoin jo vuoden 1998 ampuma-aselaissa (105 ja 106 §) edellytettiin aseiden säilytystä lukitussa tilassa. Hirvensarvet ja perinteinen porstuan nurkka tulivat laittomiksi säilytyspaikoiksi jo kuusitoista vuotta sitten.

Tähän asti on riittänyt, että aseesta on irrotettu esimerkiksi lukko, ja se on säilytetty eri paikassa kuin ase. Ase on katsottu turvallisesti säilytetyksi, kun ase on lukkojen takana ja lukko muualla. Uudessa ehdotuksessa edellytettäisiin, että ampuma-aseesta irrotetut toiminnan kannalta oleelliset osatkin (kuten lukko) olisi säilytettävä lukitussa tilassa ja loput aseesta "sitteivät ne ole helposti anastettavissa tai otettavissa luvattomasti käyttöön".

Lukituksen tai säilytyksen tasoa ei ole ehdotuksessa määritely.

Tällä hetkellä "yli viisi" (siis kuusi tai enemmän) itselataavaa pistoolia tai kivääriä (tai yksikin "erityisen vaarallinen ampuma-ase") vaatii hyväksytyn turvakaapin. Jatkossa kaappikiintiöön luuttaisiin kaikki aseet, siis muutkin kuin itselataavat, sekä myös haulikot ja tehokkaat ilma-aseet.

Kaappeja tulisi hankittavaksi yhä useammalle aseenomistajalle. Siirtymäaikaa luvataan useita vuosia. Kaappistandardeista ei puhuttu tässä tilaisuudessa, mutta voidaan otaksua, että olemassa olevia standardeja SFS 5870 (Suomi), SS 3492 (Ruotsi) ja EN 14450 (Euro) käytettäisiin edelleen. Tällöin vuodesta 2002 lähtien hankitut "standardin mukaiset" kaapit olisivat edelleen käyttökelpoisia ja lain kirjaimen täyttäviä.

Kuten tähänkin asti, kaappi voitaisiin korvata "poliisin tarkastamalla ja hyväksymällä tilalla".

106 §:ään lisättäisiin kappale, joka mahdollistaisi ja laillistaisi ampuma-aseen kaupallisen säilyttämisen eli luotaisiin mahdollisuus harjoittaa "asehotellitoimintaa". Tällöin sellaiset aseenomistajat, jotka eivät tarvitse asettaan kovin usein, voisivat säilyttää asettaan tiloissa, joiden turvallisuudesta vastaa yrittäjä. Esimerkkinä mahdollisesta asiakkaasta voisi olla vaikkapa cityhivestäjä tai kerran vuodessa Afrikan safarille lähtevä.

Analogiaa voisi ottaa vaikka autoilijoiden rengashotelleista, joiden suosio kasvaa kohisten.

Sellainen riskihän hotellikonseptin käyttöönotossa olisi, että asevastaiset tahot rupeaisivat vaatimaan kaikkien aseiden säilyttämistä hotellissa ja aina. Tätä vastaan on marssittava kehiin asialliset argumentit, esimerkkinä ampumaurheilijan kotona suorittamat tähtäysharjoitukset, nostot tai aseiden tuunaukset.

§ VOIMAKKAAT ILMA-ASEET

On puhuttu, että voimakkaat ilma-aseet tulisi saattaa aselupakäytännön piiriin muutaman ulkomaan tapaan. Ilmeisesti ilma-aseväen edunvalvoja SIHRY on saanut lobattua aselakiehdotuksen 2a §:n sellaiseen muotoon, että "tehokas ilma-ase olisi kaasun paineella toimiva esine, jonka piipun pienin sisähalkaisija on yli 6,35 millimetriä ja joka on suunniteltu ampumaan metalliluotia". Tällä rajattaisiin pois erilaiset muovikuula- ja maalipalloaseet.

Lähes kaikkien tarkkuusammunnassa käytettävien ilmapistoolien ja -kiväärien kaliiperi on 4,5 mm (.177"), joten laki ei toteutuessaan vaikuttaisi SAL-ampujiin juuri mitenkään. Soveltuvuustestiä ei kaavailta millekään ilma-aseille.

Yli 6,35 mm kaliiperin (.25") ilma-aseet ovat Suomessa harvinaisia. 5,5 mm (.22") kiväärit ovat jonkin verran yleistyneet viime aikoina.

Voimakkaiden jousiaseiden saattamisesta luvanvaraiseksi on myös puhuttu, mutta tämä aihe on jätetty "takaliekille".

§ LÄÄKÄREIDEN ILMOITUSMENETTELYT

Tiedotustilaisuudessa käsiteltiin lääkäreiden ilmoitusvelvollisuutta ja muun terveydenhoitohenkilökunnan ilmoitusoikeutta tehdä ilmoitus henkilöstä, jonka he katsovat olevan sopimaton pitämään hallussaan ampuma-aseita ja/tai patruunoita.

Lääkäriliitto on ilmoittanut että "se ei ole halukas kantamaan ilmiantajan viittaa". Kuitenkin tällaisia ilmoituksia tehtiin viime vuonna lähes tuhat. Ilmoitetuista henkilöistä 143:lla oli aselupa, ja heillä oli yhteensä 482 asetta. Useimmilta peruutettiin aseluvat. Syyt olivat muun muassa alkoholismi, väkivaltainen käyttäytyminen hoitohenkilökuntaa kohtaan ja psyykkiset syyt.

Suunnitelluista aselain muutoksista tämä kohta saattaa muuttua eniten. Jonkinlainen linkki terveydenhoidon ja aseluparekisterin välille tulee kuitenkin varmasti pysymään.

Muutoksia odotellessa elämme voimassa olevien paragrafen ja säädösten mukaan. Nämä ovat ampuma-aselaki (9.1.1998/1) ja ampuma-asetus (27.2.1998/145). Molempien pohjat ovat vuodelta 1998, mutta niitä on rukattu, filattu ja täydennetty monen monituista kertaa sen jälkeen, viimeksi kesäkuussa 2011.

www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1998/19980001

www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1998/19980145

§ ASELUKÄYTÄNNÖN YHTENÄISTÄMISESTÄ

On tuttu juttu jo vuosikymmenien ajoilta, että aselupia myönnetään yhdellä paikkakunnalla nihkeämmin kuin toisella. Viranomaisenkin on ongelman tiedostanut ja laatinut aselukäytännön yhtenäistämisohteen (AYO) vuonna 2008. Sitä paikkattiin kaksi vuotta myöhemmin ohjeella Ampuma-aseen hallussapitolupien antaminen ja peruuttaminen, joka astui voimaan 7.6.2010:

[www.poliisihallitus.fi/poliisi/hallitus/home.nsf/files/aseenhallussapito/\\$file/aseenhallussapito.pdf](http://www.poliisihallitus.fi/poliisi/hallitus/home.nsf/files/aseenhallussapito/$file/aseenhallussapito.pdf)

Tämä poliisiylijohtaja Mikko Paateron ja lupahallintojohtaja Anne Aaltosen allekirjoittama nelisivuinen ohje on "tarkoitettu täydentämään Aselukäytäntöjen yhtenäistämisohteja". Sekään ei ollut tarpeeksi yksiselitteinen, sillä vuonna 2012 annettiin luonnos yhtenäistämisohteen kolmannesta versiosta.

Tällä kertaa se lähetettiin lausunnonle kaikille Suomen 24 poliisilaitokselle ja 19 asealan intressiryhmälle. Useimmat antoivat mielipiteensä tästä "ohjeen ohjeen ohjeesta". Kaikki 29 annettua lausuntoa voi lukea Aselaki.Infosta

www.aselaki.info/lausunnot.html

Siinä on lukemista koko illaksi. Kehotan puremaan luotia ja uuraamaan tähän aikaa, mikäli aselupien problematiikka todella kiinnostaa.

Suomen Ampumaurheiluliitto kohdentaa lähtökohtaiseen ongelmaan: "Peruslähtökohtana tulee olla, että laki ja sen soveltaminen pitää olla sama kaikille. SAL pitää tärkeänä, että ohje tukee

Projektipäällikkö Mika Lehtonen (vas.) ja poliisitarkastaja Seppo Sivula kertovat tulevista tuunauksista aselakiin.

kansalaisten oikeusturvan toteutumista ja tasa-arvoa paikkakunnasta riippumatta."

Lähes kaikki vastaajat löysivät ohjeesta jotain huomautettavaa tai muutettavaa. Poliisilaitoksien vastauksista kuultaa läpi, että toisissa tunnetaan aseasioita paremmin kuin toisissa. Joissain mielletään ongelmat, toisissa on tartuttu mieluummin lain kirjaimiin ja jopa kirjoitusvirheisiin kuin itse asiaan.

Eräs poliisilaitos ajattelee käytännönläheisesti: "Hankkimislupia hakiessaan asiakas harvoin osaa tarkkaan yksilöidä asetta, jonka aikoo hankkia. Olisi hyvä, jos soveltamisohjeeseen pystytäisiin kirjaamaan malliksi ehto, jota kaikki poliisiasemat yhteinäisesti voisivat käyttää."

Ja toinen: "Tarpeelliseksi koetaan ainakin haastattelutilanteiden mahdollisimman hyvä ohjeistaminen. Minkälaisiin seikkoihin eri tilanteissa tulisi kiinnittää huomiota?"

Hyvä mielipide: "Ohjeen jäsentely ja rakenne voisivat olla yksinkertaisempia ja selkeämpiä. Ohjeen kohderyhmänä on toimistohenkilöstö ja poliisimiehet/päällystö, eivät juristit."

Luonnoksessa kaliiperien käyttötarkoitus ehdotetaan jaettavaksi tarkkuusammuntaan ja metsästyksen sekä yritetään karsoinoida sotilaskaliiperit omikseen.

Eräs poliisilaitos tyrmää tämän: "Ei niin hyvä vaihtoehto. Jaotelu on keinotekoinen, koska esim. .30-06 Sprg. on alun perin sotilaskaliiperi, mutta tällä hetkellä eräs maailman suosituimmista metsästyskaliipereista. Vielä yleisempi Suomessa on .308 Win. Täysin vastaava sotilaalla on 7.62 x 51 NATO. Kyse on yhdestä ja samasta kaliiperista."

Reserviupseeriliitto/Reserviläisliitto löytää yhteislausumassaan omituisuuksia: "Luonnoksessa mainitaan, että 'kivääriliiperisilla aseilla ampumaradan suurimman sallitun ampumamatkan tulee olla vähintään 300 metriä.' Ehto on kohtuuton ja perusteeton."

Myös omasta mielestäni on kummallista, jos aselaissa tai AYO:ssa ruvetaan puhumaan ampumamatkoista ja -radoista. Silloin rupeaa mopo karkaamaan lapasesta.

Useat toimijat ehdottavat koko ohjeen romuttamista. Esimerkiksi Suomen Riistakeskus: "Nyky muodossaan ohjetta ei tulisi antaa."

Samaa sanoo Asealan Elinkeinonharjoittajat ry, joka koostuu asemaahantuoista ja valmistaja Sako Finland Oy:stä: "AAE esittää, että aselukäytäntöjen yhtenäistämisohtje kumotaan, eikä vastaavaa ohjetta enää aseteta tilalle."

Ja NRA Kansallinen kivääriyhdistys: "Odotamme aseturvallisuuden kehittämishankkeen vastuutahojen poistavan aselukäytäntöjen yhtenäistämisohtjeen lopullisesti."

Annettu kritiikki on purrut sen verran, että sivistyneen arvaukseni mukaan yhtenäistämisohtje ei tulla antamaan ainakaan nyt esitetyssä muodossa.

Toisaalta on harmi, että paikkakunta-kohtainen eriarvoisuus jatkuu vanhan mallin mukaisesti. Mitään tietokone- maista excel-kaavaa aselukäytännön määrittämiseksi emme tule koskaan saamaan. Lupia hakevat ihmiset, luvista päättävät ihmiset ja ihmiset ovat erilaisia. ✕

WALTHER LG 400

– MARKKINOIDEN UUSIN ILMAKIVÄÄRI

Teksti: Pekka Suuronen
Kuvat: Pekka Suuronen ja Walther

Nyt esiteltävä kivääri on liikkuvan maalin ampumiseen tarkoitettu Running Target -malli (RT), joka on juuri saapunut Suomeen.

Walther LG 400 on vaikuttavan näköinen kivääri. Sen ensivaikutelma on tyylikäs, väriyhdistelmä musta/hopea/harmaa miellyttää silmää. Mustaa ovat säiliö, etutukki, pistoolikahva ja poskipakka. Kiväärin tukki on hopeanväristä alumiinia. Piipun 20 mm paksu vaippa on harmaa. Sen materiaali on tehtaan esitteen mukaan hiilikuitua. Työn laatu on siistiä.

Peruskivääri säiliöineen mutta ilman tähtäintä ja piipunjatketta painoi 4264 grammaa.

ALUMIINIRINGOLLE RAKENNETTU

LG 400:n tukki on alumiinia pois lukien etutukki, pistoolikahva ja poskipakka. Nämä ovat mustaa synteettistä materiaalia. Peruskivääri on 1050 mm pituinen, mutta kokonaispituus säätyy perän mukaan. Tukkia ei kannata mittailla, sillä säädöt ovat niin monipuoliset.

Perätukkia voidaan säätää kahteen toista suuntaan. Sen perusosaan voidaan kiinnittää monenlaisia peräautoja ja lajin, sääntöjen ja ampujan mukaan.

Pistoolikahva on kuulakiinnitteinen, joten sen säädöt ovat lähes rajattomat. Tehdas puhuu 3D-kahvasta. Kahvakojoja on kolme.

Aseen mukana tuleva etutukki on 60 mm leveä ja 130 mm pituinen, mutta pitempääkin on saatavana. Se liikkuu portaattomasti kiskossa, jonka pituus on 350 mm.

KÄYTTÖLAITTEET

Latausportin vipu on 90 mm pituinen ja sen avauskulma on noin 90 astetta. Sen käyttö on kevyttä. Vipu on aseon oikealla puolella, mutta se voidaan siir-

tää halutessa vasenkätiseksi.

Luoti asetetaan kouruun, josta lukon puikko vie sen patruunapesään.

Laukaisuharjoittelukytkin sijaitsee lukonkehysten vasemmalla puolella eräänlaisessa suojapoterossa. Se on musta keinukytkin, jonka käyttö on sen verran jähkää, että siirtyminen vahingossa on erittäin epätodennäköistä. Kytintä käytetään viritysvivun ollessa auki-asennossa.

Kytin on merkitty ”F” (Fire, Feuer; ampuma-asento) ja ”T” (Training; harjoittelu). T-asennossa laukaisutuntuma on todellinen, mutta koneisto ei annostele ilmaa.

Jos luodilla ja ilmalla ladattu ase halutaan ”purkaa”, on ainoa mahdollisuus ampua luoti turvalliseen paikkaan.

Kiväärissä ei ole minkäänlaista varmistinta. Monesta kilpailuaseesta sellainen puuttuu, mutta laite olisi kuitenkin hyvä olla, jotta sen käytön omaksuisi muissa aseissa.

Laukaisulaitteesta voidaan sanoa samaa kuin tukistakin. Sitä ei kannata mittailla, sillä se on säädettävissä kaikkien mahdollisten parametrien osalta. Ohjekirjan mukaan laukaisun kokonaisvastus on säädettävissä alueella 50-120 g.

Liipaisimen asento on samoin täysin säädettävä, mutta sen ”kenkä” on sentään yhtä puuta: se on hieman kaareva, uritettu ja keskellä on kolo laukaisuvastuksen mittauskoukku varten. Liipaisimen mitat ovat 9 x 20 mm.

Tavanomaista liipaisinkaarta ei ole. Samaa asiaa ajaa suojakoukku, jonka etäisyyttä voidaan portaattomasti säätää liu'uttamalla samassa kiskossa kuin etutukiakin. Suurellekin sormelle löytyy tilaa.

Kuva yllä on LG 400 Expert-mallista, jossa on rautatähtäimet.

Pistoolikahvoja on erikokoisia. Sitä voi säätää kaikkiin suuntiin.

Säiliön painemittari on selkolukuinen.

Harjoituslaukauskytkin sijaitsee lukonkehysten oikealla sivulla.

Liipaisinkaaren sijaintia voidaan säätää.

Luodin asettaminen kouruun on helppoa. Mielellään ei kuitenkaan väärin päin niin kuin kuvaaja on tässä tehnyt.

HISTORIALLINEN WALTHER

Walther on eräs asemaailman legendaarisimmista nimistä. Carl Wilhelm Walther (1858-1915) perusti nimeään kantavan asetehtaan Zella-Mehliisiin, Hessen osavaltioon Saksan keisarikuntaan vuonna 1886. Tuotteet olivat metsästys- ja tarkkuuskivääreitä. Seuraava sukupolvi Fritz Waltherin johdolla toi mukaan pistoolit.

Vuonna 1929 syntynyt Walther PP (Polizei Pistole) ja siitä lyhennetty malli PPK (Polizei Pistole Kriminal) olivat aikansa klassikoita. Muistaakseni ensimmäisessä Bond-elokuvassa vuonna 1961 "M" käski Bondia luopumaan 6,35-kaliiperisesta Berettasta ja ottamaan Walther PPK:n käyttöön sen sijaan. Pistoolia valmistetaan yhä USA:ssa Smith & Wessonin toimesta.

Walther KK Olympiapistole kaliiperissa 22 LR valmistui Saksan joukkueelle vuoden 1936 Berliinin olympialaisiin. Sen replikaa valmistetaan yhä Kiinassa. Samoihin aikoihin valmistui myös 9 mm sotilas pistooli, jolle annettiin myöhemmin nimike P38. Tämä herätettiin myöhemmin henkiin nimellä P1. Walther lopetti sen valmistuksen vasta vuonna 2004.

Sodan aikana Walther valmisti sotaväelle kaikenlaisia aseita niin kuin kaikki Saksan tehtaat. Waltherin valmistuskoodi oli "ac".

Sodan jälkeen Zella-Mehlis jäi Neuvostoliiton sektorille, josta muodostettiin DDR vuonna 1949. Neuvostoliittolaiset räjäyttivät Waltherin tehtaat symbolisesti maan tasalle.

Fritz Walther aloitti asevalmistuksen uudestaan puhtaalta pöydältä vuonna 1949 Ulmissa Etelä-Saksassa. Myös Manurhin Ranskassa alkoi valmistaa Walther-pistooleita lisenssillä. Urheiluaseiden valmistus alkoi vuonna 1953 ilmapistoolilla.

Olympiapistooli Walther OSP syntyi vuonna 1961 ja vaihtokaliiperinen GSP seitsemän vuotta myöhemmin. 1960-luvulla esiteltiin 22-kiväärit UIT-lajeihin.

Tämän päivän ohjelmassa on LG 400:n lisäksi edullisempi ilmakivääri LG 300, FT-ilmakivääri 1250 Dominator, ilmapistooli LP 400, urheilupistoolit SSP ja GSP sekä 22-kivääri KK 300.

Viranomaisaseiden puolella P99 on polymeerirunkoinen itselataava 9 mm pistooli. Puolustusvoimat otti sen palveluspistooliksi vuonna 2003 "inttimaisella" nimikkeellä 9.00 pistooli 2003. Suomen poliisi seurasi esimerkkiä vuonna 2012 ottamalla käyttöön Q-mallin.

Saksalainen Umarex osti Waltherin 1993. Vuonna 1972 perustettu Umarex on kerännyt talliinsa Waltherin lisäksi merkit Hammerli ja Heckler & Koch. Tuli- ja ilma-aseiden lisäksi Umarex valmistaa suurta määrää asereplikoita sekä airsoft- ja maalikuula-aseita.

Paineilmasäiliö on ilmakiväärin "moottori". Waltherin säiliö on kookas, tilava ja painava. Se on 380 mm pitkä, halkaisijaltaan 32 mm ja koeponnistettu 450 barilla. Säiliö on terästä ja painaa 826 g. Se siirtää painopistettä merkittävästi eteenpäin.

Säiliön suurin sallittu täyttöpaine on 300 baria. Se riittää noin 500 laukaukseen.

Säiliön päässä on pyöreä painemittari, jonka 180° asteikko näyttää 0-350 baria. 0-70 bar sektori on keltainen, 70-300 bar vihreä ja 300-350 bar punainen.

Säiliössä on teksti "Verwendbar bis / useable till: 07/2022". Annan Waltherille plussaa selkeästä viimeisen käyttöpäivän merkinnästä. Joillakin valmistajilla merkinnät ovat arvoituksellisia.

Nykysäädösten mukaan terässäiliön voi tarkastuttaa ja koeponnistuttaa esimerkiksi Waltherin tehtaalla, jolla saisi käyttöaikaa toiset kymmenen vuotta.

Paineilmasäiliön varaosahinta on 260 euroa.

HYVÄT VARUSTEET

LG 400 RT toimitetaan mustassa, kovassa 117 x 33 x 14 cm laukussa, jossa on neljä naps-salppaa. Varsinaista lukkoa ei ole, mutta kahvassa on reiät kahdelle riippulukolle. Laukun sisällä on munakennopehmusteet.

Toimitukseen kuuluu yksi paineilmasäiliö ja täyttösovitin paineilmapulloa varten. Tähtäimiä ei aseeseen mukana tule, koska tehdas ajattelee näiden olevan kunkin ampujan henkilökohtaisia tarvikkeita.

Varustepussissa tulee kuitenkin kolme kirkasmuovista etutähtäimen aukkoa (Klarsichtkorn). Reikien suuruudet 3,6, 4,0 ja 4,2 mm. RT:ssa ei ole etutähtäintä, joten rengastähtäimet ovat joutilaita. Ovathan ne rahanarvoista tavaraa, jotka voi kaupitella rautatähtäimillä ampujalle.

Varusteista löytyy piipun pidennysjatkke, jos halutaan pitempää ja nokkapainoisempaa asetta. Tämä paino/piipun jatke kiinnitetään helposti piipunsuuhun kierteillä. Jatke pidentää piippulinjaa (ei itse piippua) 180 mm ja lisää painoa 618 g. Peruspiipun pituus on 690 mm.

Painopunttia voi liikutella piipun jatkeen päällä 65 mm matkalla ja näin hienosäätää painopistettä. Painossa näyttäisi olevan kuusi "limppua", mutta niitä ei voi erottaa toisistaan.

Työkaluvarusteina on T-kahvainen 4,0 mm avainvälinen kuusiokoloavain, joka sopii tukin ja pistoolikahvan irrotusruuveihin sekä peräraudan säätöihin. Lisäksi tulee tavanomaisella kahvalla varustettu AV 2,0 mm kuusiokoloavain, joka sopii kaikkiin laukaisulaitteen säätöihin. Lisäksi tulee L-kuusiokoloavaimia AV 1,5 mm, 2,0; 2,5; 3,0; 4,0 ja 5,0. Näille on kovamuovinen kotelo. Ura- tai ristipääruuveja ei aseessa käytetä lainkaan.

Ampuja säätää usein etutukkia ja poskipakkaa itselleen sopivaksi. Näiden ruuvien avainväli on 3,0 mm. Tämä avain on tavallinen L-mallinen, vaikka siinäkin T-kahva olisi poikaa.

Kiväärin mukana toimitetaan koetaulu. Herr R. Weiniger on paukutellut 4,49 mm luodeilla kymmenen laukausta 10 metriltä kirjaimellisesti "yhteen reikään". Penkistä tietysti. Ampuja ei pääse asetta syyttämään, jos ei menesty.

Ohjekirja on 138-sivuinen (DE/EN/ES/FR/IT). Sen englanninkielinen osuus on 25 sivua. Suomenkielistä ohjetta ei aseeseen mukana tullut.

Walther LG 400 on epäilemättä vakavasti otettava huippuluokan ilmakivääri. Hinta on sen mukainen. Waltherin maahantuoja HW-Hunt Oy Kokkolassa ilmoittaa Walther LG 400 RT:n hinnaksi 2400 euroa. www.hw-hunt.fi ✖

Waltherin mukana tulee hyvä työkaluvarustus. Testitaulu on ammuttu "yhteen reikään".

Aseen mukana ei tule peräkoukkuja.

Piippuvaippa on komean näköistä hiilikuitua.

Piipunjatke painoineen lisää aseeseen nokkapainoisuutta merkittävästi.

Walther LG 400 on modulaarinen ase. Koko perän voi vaihtaa muutaman ruuvien irrotuksella.

Ampumaurheilun tulevaisuuskuvassa on nähtävissä merkittäviä uhkakuvia, eikä niistä pahin ole edes ulkopuolelta tuleva toimintaa säätelevä lainsäädännön kiristyminen tai sen rinnalla olevat ympäristöhaittoihin kohdistuvat vähentämispaaineet.

NYKYINEN TOIMINTA EI ENÄÄ RIITÄ AMPUMAUURHEILUN ELINVOIMAISUUDEN YLLÄPITÄMISEEN

Seurajohdon valmennuksessa Turun Seudun Ampujien Harri Pekola (vas.), Anne Jompero ja Merja Forsman miettivät seuran kehittämistoimenpiteitä.

Suurimpana uhkana elinvoimaisuudelle pidän jo nähtävissä olevan ajanjakson aikana jäsenmäärän olennaista vähenemistä. Väheneminen johtuu nykyisen jäsenistön ikääntymisen aiheuttamasta luonnollisesta poistumasta ja yleisestä passiivitoimisesta sekä vähentyneestä halusta osallistua vapaaehtoistoimintaan urheilun ja liikunnan piirissä tai muussakaan kansalaistoiminnassa.

Seurojen jäsenistön ikärakennetta tarkastellessa voidaan huomata välittömästi ikäluokkien 40 ja sitä vanhempien olevan ratkaisevasti suurempia kuin ikäryhmät nuoremmissa ikäluokissa. Ikääntymisen seurauksena seuraavan kahdenkymmenen vuoden kuluessa nykyisestä jäsenistöstä poistuu suurin osa. Samana aikana harrastuksen piiriin tulevien määrä rajoittuu nykyvauhdilla vain pieneen osaan poistumasta.

Tällaisesta kehityksestä johtuva näin merkittävä jäsenmäärän lasku johtaa varmuudella tämän harrastusmuodon taloudellisten toimintaedellytysten radikaaliin heikkenemiseen. Talouspohjan pettäminen johtuu paitsi jäsenmaksutulojen vähenemisestä myös ja erityisesti harrastukseen osoitettujen tukirahoitusten vähenemisestä. Tukirahoituksilla tarkoitetaan tässä pääasiassa kuntien, Opetus- ja kulttuuriministeriön sekä Olympiakomitean myöntämiä toimentutukia.

TEHOKKAAISIIN VASTATOIMIIN!

Uhkakuvien torjumiseksi on ryhdyttävä välittömästi tehokkaisiin vastatoimiin. Tämä tarkoittaa käytännössä jo otsikosta johdettavissa olevaa asennemuutosta ja valmiutta ryhtyä tarkastele-

maan asioita ja ilmiöitä uudesta näkökulmasta ja rakentamaan tulevaa toimintaa muuttuvien vaatimusten mukaisesti uudella tavalla.

Koska harrastus- ja kilpailutoiminta tapahtuu vain ja ainoastaan seuroissa, niin myös toimintaedellytysten kehittäminen ja tukitoimenpiteet pitää kohdentaa seuroihin. Kaikki me tunnemme ja tiedostamme sen tosiasian, että uuden toimintatavan luominen ja kehittäminen on vaativaa ja tarvitsee sellaista osaamista ja resursseja, joita tämän päivän seuratoiminnassa ei riittävästi ole – etenkin kun sellaisia valmiuksia ei tähän mennessä ole edellytettykään.

Näiden puutteiden korjaamiseksi on perustettu Me yhdessä -hanke, jonka tehtävänä on auttaa ja tukea seuroissa toimivia ihmisiä selviytymään tehtävissään muuttuneissa olosuhteissa.

ASIOITA TEHTÄVÄ YHDESSÄ

Me yhdessä -hankkeen keskeisimpiä tavoitteita on ensinnäkin seurojen jäsenmäärien pitäminen vähintään nykyisellä tasolla tai mieluummin kasvattamaan sitä. Toisena keskeisenä tavoitteena on seurojen toimintaedellytysten ja talouden turvaaminen tiukentuvan lainsäädännön puristuksessa sekä parempien toimintaolosuhteiden kehittämisen vaatimissa sekä ja ympäristöhaittojen vähentämiseen tarkoitettujen tutkimusten ja puhdistus- ja suojaustoimenpiteiden kustannuspaineissa.

Näiden tavoitteiden saavuttaminen on erityisen tärkeää siksi, että edellä kuvatut yhteiskunnan toimet pyrkivät rajoittamaan meidän harrastuksemme toimintamahdollisuuksia.

Tehtävämme on varmasti niin vaativa, että kukaan tai mikään toimija ei selviä siitä yksin, vaan meidän on tehtävä asioita yhdessä yhteiseen päämäärään pyrkien. Meidän on vain herättävä näkemään hie- man pidemmälle tulevaisuuteen ja päätettävä kukin omalta kohdaltaan ryhtyä sanoista tekoihin.

Ensimmäisenä ja ehkä tärkeimpänä asiana näkisin, että kaikille seuroille syntyy tahto tehdä tulevien toimintaedellytysten vaatimia tekemisiä ja jokaiselle toimijalle syntyy henkilökohtainen tahto onnistua siinä, mihin hän ryhtyy. Me kaipaamme yhteistä kunnianhimoa nostamaan lajimme uuteen nousuun. Sen me pystymme yhdessä tekemään, jos vain haluamme.

Suomen Ampumaurheiluliitto on ottanut omalta osaltaan haasteen vastaan perustamalla ja resurssioimalla Me yhdessä -hankkeen ja toivoo nyt kaikkien seurojen ottavan omalta osaltaan ”kopin” tulevaisuustyöstä käyttämällä hyväkseen kehittämiseen ja tukeen kohdennettuja resursseja ja osallistumalla hankkeen tuottamiin koulutuksiin ja seurakohtaisiin kehittämisvalmennuksiin.

Hankkeen lyhyen aikavälin tavoitteena on tuottaa mahdollisimman monelle seuralle tiedolliset ja taidolliset perusteet seuran johtamiseen ja omien seurakohtaisten kehittämishankkeiden suunnitteluun ja toteuttamiseen.

Kirjoittaja on Me yhdessä -hankkeen seura- ja aluetoiminnan kehittäjä.

Risto Aarrekivi, Rainer Hirvonen ja Timo Rautio jakoivat lokakuussa Vierumäellä seurakoulutustodistukset niille, jotka olivat suorittaneet Ampumaurheiluliiton Me yhdessä -seurajohdon valmennuksen. Sen tavoitteena oli ”harrastaja- ja urheilijalähtöisesti toimiva tulevaisuuden seuratoiminta”.

Suomen suurin liikunnan tapahtuma

GOEXPO

HELSINGIN MESSUKESKUS 8.-10. 3. 2013

9 tapahtumaa samalla lipulla! Tutustu lajeihin bmx-pyöräilystä golfiin ja melonnasta jalkapalloon. Kokeile varusteita ja hyödynnä ohittamattomat messutarjoukset. Lue lisää osoitteissa www.goexpo.fi ja facebook.com/goexpo.fi

Avoinna: pe 12–19, la 10–18, su 10–17. Huom! Horse Fair avoinna vain la–su.

Pääsyliput: aikuiset 16 €, lapset, opiskelijat ja varusmiehet 10 €. Perhelippu 37 € (2 aik. ja alle 16-v. lapset). Ryhmät 10 €/hlö, kokoaikalippu 30/20 €. Liput ovelta tai Lippupalvelusta (hinta toimituskuluineen alkaen 11,50 €).

NOSA JA TUA KIRJASIVAT KOKEMUKSIAAN ME YHDESSÄ -HANKKEESTA KESKUSTELEMALLA JA YHDESSÄ TEKEMÄLLÄ!

Nokian Seudun Ampujat ja Toijalan Urheiluampujat osallistuivat viime vuonna järjestettyyn ensimmäiseen Me yhdessä -hankkeen koulutukseen. Urheiluampuja-lehden pyynnöstä ne kirjassivat kokemuksiaan ja koulutuksen ansiosta tapahtuneita muutoksia toiminnassaan.

Seuratoimijoiden Me yhdessä -koulutusohjelma toteutettiin kolmena lähijaksena Suomen Urheiluopistolla Vierumäellä. Ohjelmaan kuului myös vierihoito mukana olevissa seuroissa.

Tulevaisuusryhmän tavoitteena on, että vuosittain voidaan ottaa kymmenkunta seuraa mukaan muutamalle lähijaksolle ja ”vierihoitoon” eli käytännössä antamaan niille jatkuvaa tarvittavaa tukea. Lisäksi seura-johtajia, valmentajia ja urheilijoita koulutetaan.

Koulutukseen osallistuneet ensimmäiset yhdeksän seuraa olivat Haapajärven Ampumaseura (HaaAS), Kankaanpään Ampujat (KaA), Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura (KAMS), Kuusankosken Ampujat (KuusA), Pohjois-Hämeen Ampujat (P-HA), Raseborgs Skyttar (RS), Sodankylän Ampujat (SodA), Toijalan Urheiluampujat (TUA) ja Turun Seudun Ampujat (TSA).

Me yhdessä -koulutusohjelmaan osallistuneiden seurojen edustajat kokoontuivat ryhmäkuvaan Vierumäellä.

TUA:n Petri Solannin mukaan yksi Me yhdessä -koulutuksen suurimpia anteja olivat keskustelut naapuriseurojen edustajien kanssa. Seuraaviin koulutuksiin kannattaisikin valita lähemmäs sijaitsevia seuroja 2–3 alueelta eri puolilta Suomea, jotta saataisiin vastaavaa seurojenvälistä yhteistyötä kehittämään kuin nyt Pirkanmaalla.

– Yhdessä tekemällä voidaan toteuttaa sellaisiakin hankkeita, joihin yksi seura ei pystyisi ja usean seuran yhteinen painoarvo esimerkiksi yhteiskunnan tukia haettaessa on paljon suurempi kuin yhden yksittäisen seuran.

Koulutus antoi seuran kehittämiselle uutta potkua, Solanti sanoo.

– Me yhdessä -hankkeen vetoapu ei kuitenkaan saisi loppua koulutukseen, koska opittujen asioiden vieminen käytäntöön vaatii vielä jonkin aikaa ulkopuolista tukea. Hankkeeseen osallistuville seuroille tarvitaan jo nyt tarjotun vierihoidon lisäksi vielä muunlaisia pitkän aikavälin tukimuotoja, joita voisivat olla esimerkiksi kummiseurat, liiton asiantuntija-apu ja säännöllinen ystävällinen kysymys ”miten menee”.

– Seuratasolla toimijat vaihtuvat, eikä uusia toimijoita välttämättä opasteta seura-toiminnan salaisuuksiin. Siksi koulutusta ja seurantaa pitäisi jatkaa myös Me yhdessä -hankkeen jälkeen.

MATTI VIKILÄ – TSA:N MONITOIMIMIES

Teksti ja kuva:
Matti Erkkilä

Turkulainen Matti Viikilä vietti viime joulukuussa 75-vuotispäiviään. Menneitä muistellessaan Turun Seudun Ampujat nousi varsin keskeiseen osaan. Viikilä liittyi seuran jäseneksi vuonna 1975, ja siitä lähtien hän on työskennellyt TSA:n moninaisissa tehtävissä varapuheenjohtajan postia myöten. Viikilä tunnetaan vähäeleisenä työmyyränä, joka on valmis auttamaan, kun apua tarvitaan.

– Muutin työn tuomana Turkuun vuonna 1959. Eino ”Eikka” Seivästä oli yksi työkavereistani. Hän puhui jatkuvasti ampumaurheilusta ja innosti minut kerran osallistumaan työpaikan mestaruuskilpailuun. Yllätys oli melkoinen, kun selvisi, että olin häneltä lainaamallani aseella kukistanut innostajani. Armeijassa olin tietenkin tutustunut ammuntaan, mutta en sen jälkeen, Viikilä muistelee.

– Eikka ei ollut ampujana erikoinen, mutta hän oli erinomainen ampu-maurheilun pr-mies. Sellaisia naisia ja miehiä ampu-maurheilu tarvitsee erityisesti nykypäivänä, kun eri urheilumuodot kilpailevat harrastajista.

Viikilä on ollut innokas pistooliampuja. Vain olympiapistooli on puuttunut

hänen lajivalikoimastaan. Mitaleita hänellä on kilokaupalla, mutta edustustasolle saakka hän ei kilpailijana edennyt.

Ahkeran kilpailemisen lisäksi hän on puurtanut seuratoiminnan moninaisissa tehtävissä: seuran varapuheenjohtajana, hallituksen jäsenenä, jaoston puheenjohtajana, seuralahden päätoimittajana ja kilpailuissa erityisesti viestitoiminnan rakentajana.

– Nykypostinani ovat ansiomerkkitoimikunnan sihteerin työt sekä avustaminen kilpailujen järjestelyissä.

Pr-tö on myös Viikilälle tuttua. TSA on ollut osastoinen Turun Sportti-messuilla, ja hän on esitellyt siellä yhdessä Antti Yli-Paunun kanssa ”laseram-pumalaitteen” urheiluammuntaa ja TSA:n toimintaa.

Kilpailemisen Viikilä lopetti ”pumpun” kehotuksesta muutama vuosi sitten. Soneran entinen viestitekniikko esittelee toisenkin syyn.

– En keksinyt enää selityksiä epäonnistumisilleni! Ampujat ovat epäonnistumisten selityksissä mestareita. Erään kisa meni piloille, kun huomasi jalan alla olevan hylsyn. Toinen epäonnistui, kun hevonen oli purrut häntä aamulla.

– Kilpailun toimitsijankin saan suuren tyydytyksen, kun seuraan muiden suorituksia ja kilvan kehittymistä.

Viikilä muistaa hyvin SVA:n vuoden 1998 pienois- ja isopistoolin mestaruuskilpailut, jotka hän voitti. Taakse jäi itse Sakari Paasonenkin. Hollolalainen onnitteli rehdisti kukistajaansa. On varmasti mieltä saada paremmal-

MITÄ LÄHDETTIIN LIIKKEELLE?

- TUA oli ukkoutuva pikkukaupungin ampumaseura, jolla oli ja on edelleen vahva kaarti huippuluokan veteraaniampujia, mutta alle 50-vuotiaiden osuus seuran aktiivitoimijoissa oli lähes olematon.
- Nuorisotoimintaan osallistui vuodessa muutama nuori. Ampumakoulun jälkeen innostus yleensä hiipui.
- Elettiin päivä kerrallaan ilman selvää visiota tulevaisuudesta.
- Seuran kehittämiseen herätettiin kolmisen vuotta sitten jo ennen Me yhdessä -hankkeen alkua, mutta ideat toiminnan kehittämiseen olivat "hakusessa".
- Yhteistyö naapuriseurojen kesken oli minimaalista.
- Monesta ampumaseurasta poiketen TUA:lla ei ollut seuran sisäisiä jaostojen välisiä jännitteitä.
- Harrastustilat ja -välineet olivat jääneet ajastaan jälkeen.
- Varainhankinta oli tyrehtynyt, ja seuran talous oli lähinnä jäsenmaksutulojen varassa.

ME YHDESSÄ -KOULUTUKSEN SATOA:

- Tutustuttiin muiden ampumaseurojen vetäjiin.
- Todettiin monien ampumaseurojen potevan samankaltaisia ongelmia ja vaihdettiin ajatuksia ratkaisumahdollisuuksista.
- Opittiin seuran vision ja strategian merkitys toiminnan kehittämisen edellytyksinä.

- Koulutuksissa saatiin hyödyllisiä työkaluja seuran toiminnan analysointiin, organisointiin ja arkipäivän rutiinien pyörittämiseen.
- Lähiseurojen toimijoiden kesken pohdittiin suurempia kokonaisuuksia ja yhteistyömahdollisuuksia.
- Saatiin rohkaisua lähteä visioimaan ja kehittämään tulevaisuutta yhdessä muiden seurojen kanssa.

MITÄ MUUTOKSIA TOIJALAN URHEILUAMPUJISSA ON TAPAHTUNUT?

- Seuran tehtäviä on jaettu useammalle henkilölle.
- Seuralle on laadittu visio ja strategia, ja nyt uskalletaan katsoa yhtä vuotta kauemmas tulevaisuuteen.
- Kalustoa uusitaan ja tiloja tehdään viihtyisämmiksi.
- Seuran näkyvyyttä omalla paikkakunnalla on parannettu ja ampumaurheilua harrastuksena esiteltä muun muassa koululaisille.
- Jäsen- ja varainhankintaa on lähdetty kehittämään.
- Kultahipputoiminta on kasvanut, ja osa edellisen vuoden ampumakoululaisista on saatu pysymään mukana seuran toiminnassa.
- Nuorten kilpailuosallistuminen on vilkastunut.
- Yhteistyötä naapuriseurojen kesken on aloitettu. Suuria yhteistyöprojekteja ei vielä ole tehty, mutta keskustelua on käyty jopa yhteisen ampumaurheilukeskuksen perustamisesta.

NOKIAN SEUDUN AMPUJAT (NOSA)

ME YHDESSÄ -KOULUTUKSEN SATOA:

- Koulutuksen aihe oli lievä yllätys: seurajohtajakoulutus. Toki se osoittautui kuitenkin hyödylliseksi.
- NoSA:an on tuotu joitain vaikutteita hankkeesta, muun muassa hallitustyöskentelyyn ja jäsenten motivointiin.
- Porukka oli kokonaisuudessaan hyvä, ja keskustelua riitti. Pirkanmaankin porukat olivat mukavasti äänessä.
- Niin sanotut after meeting -istunnot iltaisin olivat antoisia, ja ideoita mietittiin avoimemmin ja laajemmin.
- Pirkanmaalaisten seurojen ajatukset olivat samankaltaisia, ja se johtaa helpommin päämääriin.
- Seuraväki tutustui toisiinsa hyvin ja tuleva yhteistyö tulee olemaan helppoa.

MITÄ MUUTOKSIA ON TAPAHTUNUT?

- Yhteistyötä yli seurarajojen on jo ollut esimerkiksi kilpailujen ja koulutusten merkeissä.
- Alueen(-eiden) tiedotus ja toiminta ovat selkeästi parantuneet, osittain hankkeen ansiosta.
- Tulevia tapahtumia mietitään nykyisin useiden seurojen voimin.
- Pirkanmaalaisia seuroja tulee ehkä olemaan mukana seuraavissa Me yhdessä -hankkeissa.
- Tuomari- ja kilpailuapua heti viime kesästä lähtien seurojen kesken (ruuti-AM/NoSA ja P-HA)
- Ongelmien ratkaisut helpottuvat, kun on muitakin näkökantoja asioihin.
- Tiedon ja taidon levittäminen myös muille alueen seuroille on lisääntynyt.
- Alueellisten osaamiskeskusten ajatus liikkeelle.
- Yhteisistä ajatuksista omien suuntaviivojen hakua ja löytymistä.

taan rehti onnittelu, kun on päässyt hänet kerran yllättämään.

KUPITTAALLA KELPO RATA

Kupittaan sisäampumakeskus on syntyjään merikarvialaiselle Viikilälle melkein yhtä tuttu kuin kotinsa. Sisärata on mainio. Lauri Lauste, kiväärin ja pistoolin taitaja, laukoi siellä ilmapistoolin ennätykseksi huiman 587 pistettä vuonna 1998. Vasta viime vuonna tuo ennätys joutui historiaan, kun Kai Jahnsson oli yhden pisteen tarkempi.

– Taltioin Lausten taulut ja annoin ne hänelle pari vuotta myöhemmin, kun hän kilpaili Kupittaalla.

Takavuosina seurasta oli säännöllisesti edustus erityisesti nuorten maa-joukkueessa. Anne Rantanen, Marjo Tarvonen, Airi Kallioranta, Sari Saarinen, Antti Salminen ja Juho Jussila, eikä tuossa vielä kaikki. Heidän takanaan tarkkaili Mauri Ihattula, jonka ohjauksessa viihtyi niin lapsi kuin veteraani. Seppo Mäkinen jakoi neuvojaan pistooliampujille. Mirva Metsälä oli yksi nuorista menestyjistä.

Nyt TSA:lla on toimiva nuorisajaosto. Juhani Forsmanilla on jaostossaan riittävä määrä ohjaajia, joten lapsia ja nuoria voidaan ottaa ampumakouluun. Kun puheenjohtaja Erkki Mauno esittelee lisäksi säännöllisesti apureineen koululaisille ampumaurheilua, Viikilä uskoo seuransa menestyksekkääseen tulevaisuuteen niin kilpa- kuin seuratoiminnassa.

Matti Viikilä esittelee Werner W. Lindqvistin ja Seppo Mäkisen palkintomitaleita, joiden pohjana on ollut hänen ideansa.

– Olen iloinen, kun Eikka Seivästä toi minut ampumaurheilun pariin. Olen saanut sitä kautta paljon hyviä ystäviä. Radalla ei puhuta uskonnosta eikä politiikasta. Siellä ei ole rähjäjoukkoa, he tippuvat tästä harrastuksesta pois, hän tietää. ✖

SATAKUNNAN AMPUJAT JUHLI 80-VUOTISTA TAIVALTAAN

Satakunnan Ampujien 80-vuotisjuhla pidettiin tammikuun lopussa. Juhlapaikalle eli Porin lentoaseman ravintolaan L'avioniin saapui yli 70 henkilöä. Ansioituneille jäsenille jaettiin Ampumaurheiluliiton ansiomerkkejä.

Porin alueella urheiluammuntaa on harrastettu jo 1890-luvulta lähtien. Se tapahtui aluksi Porin Metsästysseuran (PMS) alaisena. Satakunnan Ampujien puheenjohtaja Raimo Suominen kertoi juhlapuheessaan, että suuriruhtinaskunnassa aseiden käyttö oli varsin valvottua ja ammunta olikin siihen aikaan enemmän metsästysseuroissa tapahtuvaa ns. pilkkaan ammuntaa. Suomen itsenäistyttyä tuli mukaan suojeluskuntajärjestö, jossa ampumaharjoittelun mahdollisuudet olivat paljon mittavampia. Nämä syyt saivat vähitellen aikaan ”nokankoputusta” metsästäjien ja ”kuulapyssymiesten” välillä. Vuonna 1932 valittiin PMS:n johtokuntaan pelkästään metsästäjien edustajia, ja tämän seurauksena perustettiin 13. maaliskuuta 1932 Porin suojeluskuntatalo Karhulinnaan uusi seura eli Satakunnan Ampujat ry.

Toiminta alkoi pontevasti, ja jäsenmäärä oli heti yli 150. Ammunta tapahtui Porin lentokentän Isonmäen maastossa. Syksyllä 1941 Saksan ilmavoimat otti kentän käyttöönsä ja rakensi aluetta, jolloin ampujat menettivät tutun ratansa laajennuksen alle. Rata-alueella ollut paviljonki siirrettiin, ja siitä tuli myöhemmin upseerikerho.

SA teki joulukuussa 1942 sopimuksen Porin kaupungin kanssa vastaavan rata-alueen saamiseksi Koiviston Kartanon mailta. Tämä johti monivaiheiseen ratahankkeeseen, joka lopulta 1960-luvulla toteutui Katinkurun ratana. Satakunnan Ampujien rakentama ja ylläpitämä liikuntapaikka Katinkurun ampumakeskus sijaitsee Porin Pinomäessä noin viisi kilometriä kaupungin keskustasta etelään. SA:n ilma-aserata on linja-autoaseman alakerrassa.

Ensimmäinen skeet-kilpailu käytiin heinä-

kuussa 1966. Pistooliratakin valmistui, ja avauslaukaukset ammuttiin saman vuoden syksyllä. Majarakennus saatiin valmiiksi tammikuussa 1967. Trap-rata valmistui myöhemmin syksyllä. 100m hirvirata valmistui vuonna 1971.

Kaikkia ratoja on myöhemmin laajennettu ja paranneltu. Tällä hetkellä käytössä on 50-paikkainen pistoolirata, 40-paikkainen pienoiskiväärirata, kolme trap- ja kolme skeet-rataa, kompak-sporting haulikkoradoilla, kaksi villikarjurataa, hirvirata sekä 12-paikkainen 300m rata, jota käytetään myös siluetti- ja practical-ammuntaan.

Vuokra-aikaa on entisen puheenjohtajan Alpo Vehasen johdolla saatu pidennettyä vuoteen 2040.

– Harrastajat ovat tyytyväisiä ratoihin. Ammunta jatkuu sekä Katinkurussa että ilma-aseradalla vilkkaana, mutta mitä tulevaisuus tuo ampumaurheilulle tullessaan, se jää nähtäväksi, puheenjohtaja Suominen toteaa.

SA:n juhlassa SAL:n kultaisen ansiomerkkin sai Ossi Mäkelä. Hopeisen ansiomerkkin saivat paikalla olleet Tapani Pöysti, Riitta Tuori ja Jyrki Viitakoski. Pronssisen ansiomerkki jaennettiin Tomi Hautaojalle, Ari Hellmanille, Janne Huttuselle, Kai Hämäläiselle, Timo Jokirannalle, Veikko Nyroosille ja Antti Peltolalle.

Ansiomerkit jakoivat Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi, kunniapuheenjohtaja Alpo Vehanen, edellinen puheenjohtaja Mikko Nordquist sekä Satakunnan Ampujien puheenjohtaja Raimo Suominen.

Muille palkituille merkit jaetaan SA:n kevätkokouksessa. Hannu Ylikruuvi saa tuolloin kultaisen ansiomerkkin, ja hopeisen ansiomerkkit saavat Timo Lähdekorpi, Jouni Ruuhimäki, Harri Saarinen, Kari-Pekka Tuominen, Voitto Uusi-Rantala ja Markku Viljanen. Timo Jalkanen, Pentti Laihanen, Anne Lehtimäki, Seppo Martin, Jussi Mäki-Hokkonen ja Jouko Välimäki saavat pronssisen ansiomerkkin. ✕

Ossi Mäkelä sai Satakunnan Ampujien 80-vuotisjuhlassa SAL:n kultaisen ansiomerkkin.

SHILEN piippuaihiot,
haulikonlataustarvikkeet
ja muut alan tuotteet
www.sapakko.fi

Lapua Shooting Center
Ase- ja patruunatestauspiste

Testausta rata- tai ampumaharjoitukseksi paras patruunayhdistelmä Lapuan sekä Lapuan SK .22 patruunoista.

Varaa testiaika ennakkoon hintaan 90,- / ase. Testipatrut sisältyvät hintaan, ellei toisin sovita.

Patruunahankinnat kannattaa keskittää seurakohtaisesti.

BTEST
ESTER

MYYNIT JA AJANVARAUKSET
Valmentaja Asko Nuutinen +358405861357
asko.nuutinen@biathlon.fi

Veijo Sivola +358456770599
vsivola@gmail.com

Urheilutoimittajain liiton valinta lajinsa parhaaksi:
Satu Mäkelä-Nummela.

Teksti: Lassi Palo Kuva: Matti Erkkilä

VALINTA VUODEN PARHAAKSI

lämmittää Satu Mäkelä-Nummela mieltä

Urheilutoimittajain liitto valitsi trap-ampuja Satu Mäkelä-Nummela vuoden 2012 parhaaksi ampumaurheilijaksi. Mäkelä-Nummela sijoittui Lontoon olympialaisten trapissa seitsemänneksi ja voitti maailmancupin finaalin. Hänet valittiin lokakuussa Ampumaurheiluliiton Vuoden ampumaurheilijaksi.

– Kaikki tunnustukset otetaan tietysti vastaan, ja tällainen valinta lämmittää mieltäni, Mäkelä-Nummela sanoi. Edellisenä vuonna Urheilutoimittajain liiton valinta kohdistui kivääriampuja Marjo Yli-Kiikkaan, joka valittiin myös Ampumaurheiluliiton vuoden ampumaurheilijaksi.

Mäkelä-Nummela oli ainoa ampumaurheilija, joka oli ehdolla Vuoden urheilijaksi virallisella ehdokaslistalla. Listalla oli kaikkiaan 45 urheilijaa ja kahdeksantoista joukkuetta. Lajien parhaat julkistettiin samana päivänä kuin Vuoden urheilija, joka oli purjelautailija Tuuli Petäjä-Siren.

Vuonna 1931 perustettu Urheilutoimittajain liitto aloitti vuoden parhaan urheilijan nimeämisen 1947. Arvonimen on 64 vuoden aikana saanut yhteensä 52 eri urheilijaa. Vuoden urheilijaksi on valittu ampumaurheilija kaksi kertaa: vuonna 1958 Vilho Ylönen ja Mäkelä-Nummela vuonna 2008. Hän voitti tuolloin olympiakultaa Pekingissä.

JANGMI KIM JA NICCOLO CAMPRIANI

ISSF:n Vuoden ampumaurheilijat

Etelä-Korean Jangmi Kim ja Italian Niccolo Campriani on valittu Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n järjestämässä äänestyksessä Vuoden ampumaurheilijoiksi 2012.

Jangmi Kim ja Niccolo Campriani voittivat olympiakultaa viime kesänä Lontoon olympialaisissa. Kim, 20, voitti naisten 25m urheilupistoolikisan. Hän ampui uuden olympiaennätyksen 792,4. Kim voitti myös ISSF:n maailmancupin finaalin sekä Lontoon maailmancupin, jossa hän ampui uuden finaalin jälkeisen ME:n 796,9.

Campriani, 25, oli ykkönen Lontoossa miesten pienoiskiväärin asentokilpailussa uudella olympiaennätyksellä 1278,8 ja toinen ilmakiväärissä. Olympiamitalien lisäksi italialainen voitti EM-hopeaa ilma-aseiden EM-kilpailuissa Vierumäellä sekä viisi mitalisijaa kauden maailmancupeissa.

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n järjestämään äänestykseen osallistui urheilijoita, valmentajia ja toimittajia. Äänestyksessä Kim voitti skeetin olympiavoittajan, yhdysvaltalaisen Kimberly Rhoden viidellä pisteellä. Campriani puolestaan jätti 20 pisteellä taakseen korealaisen pistooliampujan Jongoh Jinin.

– Valintani vuoden parhaaksi kruunaa hyvän vuoden. Kausi oli tähän mennessä parhaani, Campriani sanoi.

– Vuoden 2010 äänestyksessä sijoitin toiseksi, joten tiesin, että minulla on nyt hyvät mahdollisuudet voittoon kahdella olympiamitalillani.

Kim ja Campriani saavat palkintonsa Etelä-Korean Changwonissa huhtikuussa järjestettävässä ISSF:n kivääri- ja pistoolilajien maailmancupissa.

ISSF:n vuoden parhaat 2012

Miehet: 1) Niccolo Campriani Italia 108, 2) Sergei Martinov Valko-Venäjä 88, 3) Jongoh Jin Etelä-Korea 85, 4) Joshua Richmond Yhdysvallat 26, 5) Ilja Tsharheika Valko-Venäjä 9, 6) Vincent Hancock Yhdysvallat 9, 7) Christian Reitz Saksa 7, 8) Vladimir Isakov Venäjä 6, 9) Peter Wilson Iso-Britannia 6, 10) Zongliang Tan Kiina 5.

Naiset: 1) Jangmi Kim Etelä-Korea 83, 2) Kimberly Rhode Yhdysvallat 78, 3) Olena Kostevitsh Ukraina 54, 4) Jessica Rossi Italia 44, 5) Siling Yi Kiina 43, 6) Danka Bartekova Slovakia 27, 7) Sonja Pfeilschifter Saksa 19, 8) Celine Goberville Ranska 12, 9) Fatima Galvez Espanja 7, 10) Jamie Gray Yhdysvallat 6.

Teksti ja kuva:
Lassi Palo

KAI JAHNSSON

yllättyi Vuoden sotilasurheilija -palkinnosta

Kai Jahnssonin hieno viime vuosi palkittiin tammikuussa, kun hänet valittiin Vuoden sotilasurheilijaksi. Hän sai palkintonsa vuoden 2012 parhaiden sotilasurheilijoiden julkistamistilaisuudessa Pääesikunnassa.

Vartiolentolavueen ylimerivartija Kai Jahnssonin valintaperusteluissa mainittiin Lontoon olympialaiset ja maailmancup sekä sotilaiden MM-kilpailut. Hän täytti palkitsemislaisuutta seuraavana päivänä 48 vuotta.

Jahnsson pitikin palkintoaan hivenen etuajassa saatuna iloisena syntymäpäivälahjana.

– Kyllä se niin on. Tämä on isoin arvostus, jonka voi saada. Se oli myös huikea yllätys ja hieno palkinto tehdystä työstä, Jahnsson hymyi palkintonsa kanssa tilaisuuden jälkeen.

Jahnsson ampui viime vuoden huhtikuussa Lontoon maailmancupissa tuloksen 687,9 (588+99,9), joka on uusi finaalin jälkeinen Suomen ennätys. Peruskilpailun tulos oli myös uusi SE. Elokuussa Lontoon olympialaisissa hyvä tahti jatkui, sillä hän pääsi upeasti finaaliin ja sijoittui kahdeksanneksi tuloksellaan 679,1 (583+96,1).

Lokakuun lopussa Thaimaan Bangkokissa järjestetyssä Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n maailmancupin finaaliissa Jahnsson sijoittui miesten ilmapistoolissa 11:nneksi. Hänen tuloksensa oli 574. Jahnsson oli kivääri- ja pistoolilajien maailmancupin finaalin ainoa suomalainen osanottaja. Hän ei ollut koskaan aikaisemmin osallistunut maailmancupin finaaliin.

Jahnsson sijoittui myös suomalaisista parhaiten sotilas-MM-kilpailujen isopistooliammunnassa. Hän oli seitsemäs, mikä on paras henkilökohtainen saavutus pistooliammunnassa 17 vuoteen.

Poliisien Ampumaseuraa edustava Jahnsson pitää palkintoaan erittäin suuressa arvossa.

– Se oli kova porukka, josta valinta tehtiin. Palkinto on äärimmäisen hieno – paitsi itselleni myös lajillemme, Jahnsson sanoi.

Jahnsson pääsi ottamaan palkinnon vastaan, kun hän joutui työesteen takia perumaan kilpailumatkan Saksan Müncheniin. Hänen seuraava iso tavoitteensa on helmi-maaliskuussa Tanskan Odensessa järjestettävät ilma-aseiden EM-kilpailut.

Vuosi sitten Marko Leppä valittiin Vuoden sotilasvalmentajaksi.

ALUENEUVOTTELUKUNTIEN PUHEENJOHTAJIEN ENSIMMÄINEN NEUVOTTELUPÄIVÄ

Ampumaharrastusfoorumin alueneuvottelukuntien puheenjohtajat pitivät ensimmäisen neuvottelupäivänsä tammikuun lopussa Helsingissä. Päivän antiin oltiin tyytyväisiä. Teksti ja kuvat: Lassi Palo

Alueneuvottelukunta on ammuntaa harrastavien järjestöjen yhteenliittymä, jonka tavoitteena on turvata ammunnan harrastusmahdollisuudet paikallisesti myös tulevaisuudessa. Esimerkiksi Uudenmaan ampumaharrastuksen alueneuvottelukunnan tehtäväksi on määritelty vaikuttaminen yhteisvoimin pääkaupunkiseudun päättäjiin ”ampumaharrastusmahdollisuuksien luomiseksi ja edelleen kehittämiseksi metropolialueen harrastajakunnan kaikille käyttäjäryhmille”.

Ensimmäiseksi tehtäväkseen alueneuvottelukunta otti yhteisen suosituksen laatimisen ampumaurheilukeskuksen rakentamiseksi pääkaupunkiseudulle. Työn keskeisin lähtökohta oli, että kaikkien eri harrastajaryhmien tarpeet tulisi ratkaista samanaikaisesti monipuolisen ja riittävän kapasiteetin omaavan ampumaurheilukeskuksen rakentamisella.

Suositus valmistui keväällä 2009, ja sen esitysten mukaisten toimenpiteiden aikaansaamiseksi jatketaan yhteisiä ponnisteluja.

VIISITOISTA ALUENEUVOTTELUKUNTAA

Alueneuvottelukuntia on nyt kaikkiaan viisitoista eri puolilla Suomea. ”Mustia aukkoja” vielä on, mutta ne on tarkoitus täyttää lähitulevaisuudessa, Ampumaharrastusfoorumissa Ampu-hankkeen hankepäällikkönä toimiva Markku Lainevirta totesi tilaisuudessa.

Uudenmaan alueneuvottelukunnan puheenjohtajana toimivan Ville Majajen mukaan paikallisia alueneuvottelukuntia tarvittiin, koska kahdeksan vuotta sitten toimintansa aloittanut Ampumaharrastusfoorumi (aikaisemmin Ampumaratafoorumi) ei valtakunnallisena toimijana ehtinyt kaikkia alueellisia asioita hoitamaan.

– Meillä on periaatteena se, ettei ketään jätetä, eli kaikkien asioita hoidetaan kolmijaon mukaisesti, Majajen viittasi reserviläisiin, metsästäjiin ja ampumaurheilijoihin.

Uudenmaan neuvottelukunta on Ampumaharrastusfoorumin ”paikallinen ilmentymä”. Se koordinoi pääkaupunkiseudun, metropolialueen ja Uudenmaan yhteistyötä sekä huolehtii edunvalvonnasta ja olosuhteiden kehittamisestä.

Majajen mainitsi esimerkkinä myös vuonna 2010 valmistuneen Helsingin seudun ampumarata-alueiden kehittämisen esiselvityksen, jonka tekijöistä käytetään työnimeä ”Rauramon työryhmä”. Anssi Rauramo on Helsingin liikuntajohtaja.

– Teemme esityksiä ja annamme lausuntoja sekä otamme kantaa. Sen olen oppinut, että asioihin pitää pystyä vaikuttamaan etukäteen. Turpaankin on tullut, mutta mitään ei saa, jos ei edes yritä. Tapaamisista luottamusmiehijohdon, kaupunginjohtajien, viranomaisten ja rahoittajien kanssa ei ole aina välitöntä hyötyä, mutta kaikki ne vievät asioita eteenpäin, kun tietoisuus ongelmistamme kasvaa, Majajen sanoi.

EDUSTETTUINA KAIKKI LIIPASINTA PAINAVAT TAHOT

Uudenmaan neuvottelukunnassa ovat Majajen mukaan edustettuina ”kaikki liipaisinta painavat tahot”, ja parhaille käytännöille sekä yhteyshenkilöille on jatkuvaa tarvetta. Neuvottelukunnan jäsenmääräksi on laskettu noin 65 100 jäsentä.

– Ampumaratoihin tarvitaan tietysti myös rahaa, koska ne eivät talkootöillä onnistu. Ampumaurheiluväen pitää myös alkaa opetella maksamaan harrastuksestaan jotain, Majajen viittasi golfin pelaajiin ja jääkiekkoiilijoihin sekä kuntosalilla käyviin, jotka pulittavat pitkän ”pennin” vuoroistaan ja salimaksuistaan.

– Siinä onkin kova työ, Majajelle vastattiin.

Rainer Hirvonen kertoi kuulijoille Päijät-Hämeen alueneuvottelukunnan viime syksynä järjestämästä ampumakorttikurssista. Kun kaikkiaan kolme tuntia kestänyt tilaisuus päättyi, päivän antiin oltiin tyytyväisiä. Kuten Päijät-Hämeen järjestämän kurssin käyneet tietävät, tuntevat ja

Ville Majajen toimii Uudenmaan ampumaharrastuksen alueneuvottelukunnan puheenjohtajana.

osaavat nyt aseenkäyttöön liittyvät asiat, alueneuvottelukuntien puheenjohtajat oppivat tapaamisessaan tietämään, mistä tarkkaan ottaen on kyse, tuntemaan toisensa ja he osaavat nyt viedä asioita eteenpäin taas ”lite bättre”, kuten eräs maineikas jääkiekkovalmentaja on todennut. ✕

Mikä?

– Ampumaharrastusfoorumi on ammuntaa harrastavien järjestöjen yhteenliittymä, jonka tavoitteena on turvata ammunnan harrastusmahdollisuudet maassamme myös tulevaisuudessa.

– Foorumin tehtävänä on yhteisvoimin vaikuttaa päättäjiin valtakunnallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla ampumaharrastusmahdollisuuksien turvaamiseksi myös tulevaisuudessa.

– Ampumaharrastuksen haasteina ovat lukuisat erilaiset lupakäytännöt ja niiden sirpaleisuus. Lisäksi turvallisuuden nimissä tehtävät esitykset lupakäytäntöjen kiristämiseksi ovat arkipäivää.

– Ampumaratojen kehittämisen tulevaisuuden haasteina ovat muun muassa asutuksen läheisyys, kiristyneet ympäristönormit (melu, raskasmetallit jne.) sekä pienten ratojen ylläpito talkooväen vähetessä. Lisäksi ampumaratojen puute erityisesti suurten kaupunkien läheisyydessä on merkittävä este ampumaharrastuksen kehittämisessä.

– Näiden johdosta ovat kaikki merkittävimmät ampumaharrastuksen piirissä toimivat kattojärjestöt nähneet tarpeelliseksi käynnistää hanke, jolla pyritään kehittämään koko maahan lukumääräisesti riittävät ampumaharrastukseen soveltuvat, turvalliset ja viranomaismääräysten mukaiset suorituspaikat (ampumaradat ja -keskukset).

– Lisäksi hankkeen tavoitteena on selkiyttää ja yhtenäistää olemassa olevia säännöstöjä sekä yhdenmukaistaa koulutusjärjestelmä kaikille ammunnan harrastajille lajien erityispiirteet huomioiden.

– Näiden tavoitteiden toteuttamisen myötä pyritään edelleen vahvistamaan ja laajentamaan yhteiskunnallista hyväksyntää koko ampumaharrastukselle.

Alueneuvottelukuntien puheenjohtajat kokoontuivat ensimmäisen yhteisen tapaamisensa kunniaksi ryhmäkuvaan.

PILOTTISEURAT TYYTYVÄISIÄ SPORTTIREKISTERIN KÄYTTÖOIKEUKSIIN

Seurakäyttäjän käyttöoikeudet Sporttirekisteriin on annettu jo yhdeksälle seuralle. Ampumaurheiluliitolla oli neljä pilottiseuraa, joiden jäsenrekisterien hoitajille annettiin käyttöoikeudet Sporttirekisteriin. Kokemukset olivat myönteiset.

Tässä muutama suora lainaus pilottikäyttäjien viesteistä:

"Käyttö on aika mutkatonta."

"Rekisteristä on kätevä tarkistaa osoitetietoja, sillä ltella-päivitystä ei ole meidän jäsenrekisterissämme eivätkä jäsenet aina ilmoita meille muuttuneita osoitteitaan."

"Päivittäminen tosi helppoa ja mukava kun voi tehdä itse, se on sitten varmasti heti siellä."

Viisi uutta seuraa on lähtenyt päivittämään itse omia jäsentietojansa. Vain jäsenien poistamiset tehdään SAL:ssa.

Mikäli seurat ovat kiinnostuneita tästä ilmaisesta palvelusta, niin ottakaa asia esille johtokuntienne kokouksissa. Seuran johtokunnan tulee valita yksi henkilö, jolle annetaan seurakäyttäjän oikeudet. Oikeudet ovat kerrallaan vain yhdellä henkilöllä seurassa.

Seurat ilmoittavat valitun henkilön nimen, osoitteen ja sähköpostiosoitteen Maila Pynnöselle (maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi).

Valtuutetulle henkilölle tehdään käyttäjäoikeudet seuran jäsenrekisteriin, lähetetään salasana ja ohjeet.

Sporttirekisteriin on tulossa lisää palveluja. Tulevaisuudessa rekisteri tulee mahdollistamaan myös sen, että seurat voivat hoitaa omien jäsentensä jäsenmaksujen laskutukset suoraan Sporttirekisterin kautta. Tämä ei vielä tällä hetkellä ole mahdollista, mutta on työn alla.

PÄÄKAUPUNKIOTTELU SIIRTYI TÄLLE VUODELLE

Ammunnan Pohjoismaiden pääkaupunkien välinen ampumaottelu siirtyi tälle vuodelle. 100-vuotisjuhlaiksen siirsi kööpenhaminalaisten aikaansaamattomuus. He saavat toisen mahdollisuuden, ja uudeksi ajankohdaksi on yhteisesti sovittu 16.-17. elokuuta.

Kisapaikkana on Kööpenhamina, kuten ensimmäisissä kisoissa vuonna 1912. Helsinki liittyi pääkaupunkien kiväärilajien kilpailutoimintaan Suomen itsenäistyttyä vuonna 1919.

Kööpenhaminassa viime vuoden marraskuussa pidetyssä yhteiskokouksessa tehtiin muun muassa seuraavat päätökset:

– Vaihtoasein ammuttava kilpailu jää pois ohjelmasta. Samalla tapahtumaa voidaan lyhentää päivällä eli siitä tulee kaksipäiväinen kolmen sijaan.

– Kilpailuohjelmaan lisättiin niin sanottu ryhmäammunta, jossa jokainen neljän ampujan ryhmästä ampuu yhteiseen tauluun. Kisa on kolmiasentoinen.

– Joukkueen jäsenten määrä laskettiin 20:een. 60 laukauksen makuuasennon kilpailussa joukkue tuloksessa huomioidaan 18 parasta.

– Kilpa-aseena on 300m kansalliset vakiokiväärät, paino max. 6,5 kg ja laukaisuvastus vähintään 1,5 kg.

– Päätettiin tehdä historiikki. Sitä valmistelemaan työryhmään nimettiin Helsingistä Pekka Kurkinen.

NELJÄT KATSASTUKSET

– Järjestämme Hälvälässä neljät harjoitukset, jotka toimivat joukkueen katsastuskilpailuina. Ne järjestetään Lahden Ampumaseuran harjoitusaikojen yhteydessä, Helsingin seudun Ampumaurheilun Tuki ry:n hallituksen jäsen Jussi Ruohonen kertoi.

Katsastuskilpailujen ajankohdista tiedotetaan Urheiluampuja-lehdessä 2/2013 sekä Tuen kotisivulla osoitteessa www.tukiry.net. Kilpailusta kiinnostuneet saavat lisätietoja myös: Hannu Wist, puh. 050 511 4510 tai www.tukiry.net

Tulevat kilpailut: Kööpenhamina 16.-17.8.2013, Helsinki 2016, Oslo 2020, Tukholma 2024, Kööpenhamina 2028 ja Helsinki 2032.

Helsingin joukkue koostuu "laajan Helsingin" alueelta ja on pääosin SAL:n ampuja. Yli kymmenen osallistumiskertaan ovat pääkaupunkiottelussa ylittäneet Pekka Kurkinen (1958-2009), Kalevi Parkkari (1949-1990), Heimo Kohijoki (1966-2009) ja Jyrki Lehtonen (1966-2006).

Kaikki edellä mainitut ovat SAL:n tunnettuja, menestyneitä ampuja ja hienoja persoonallisuuksia.

Teksti: Matti Erkkilä

AMPUJAN KATTAVA YMPÄRISTÖKOULUTUSPAKETTI VALMIS

Teksti: Lassi Palo

Ampumaharrastusfoorumi on yhteistyössä Ramboll Oy:n ja jäsenjärjestöjensä kanssa tehnyt ampujan ympäristökoetuspaketin. Vuodenvaihteessa valmistuneeseen pakettiin kuuluvat koulutusdiarja, Ampujan ympäristöopas sekä ampumaradan ympäristöohjetaulu pohjavesi- ja ei-pohjavesialueille.

Kuten ympäristöoppaassa todetaan, ympäristö vaikuttaa kaikkien terveyteen ja viihtyvyyteen.

– Ympäristön kannalta myönteisillä ratkaisulla voimme vaikuttaa myös lajin tuleviin toimintaedellytyksiin ja välttää haitallisista ympäristövaikutuksista aiheutuvia kustannuksia, oppaassa sanotaan.

Ympäristöopas on käytännönläheinen tietopaketti ampumaratojen merkittävimmistä ympäristövaikutuksista, joita ovat lyijy, melu ja jätteet. Se on suunnattu ampumaratojen ympäristö- ja muille vastaaville. Se kannustaa toimimaan oikein, ja se on muokattavissa kunkin järjestön näköiseksi.

Ampumaradan ympäristöohjetauluun on kirjattu asioita opasta hivenen tiiviimmin ja ytimekkäämmin.

Ampumaradat ja ympäristö -koulutusdiarjassa on 80 "slaidia". Siinä on ensin johdanto ampumaratojen ympäristövaikutuksiin ja sitten viisi otsikkoa, jotka ovat kemialliset vaikutukset, meluvaikutukset, jätetuolto, ympäristölainsäädännön pääperiaatteet ja Ampujan ympäristöopas.

Suomen Ampumaurheiluliitto on yksi Ampumaharrastusfoorumin jäsenjärjestöistä. Ampumaurheiluliiton ympäristövaliokunnan jäsen Jorma Riissanen kertoo, että yksi syy ympäristökoetuspaketin tekemiseen oli se, että liiton aikaisempi materiaali kaipasi uudistamista sekä sisällöllisesti että teknisesti. Toinen syy oli se, että käyttäjäorganisaatioita on nyt aiempaa enemmän. Kolmas syy on ympäristösäädösten muuttuminen.

– Uudistamiselle oli selkeä tarve, Riissanen sanoo.

Kun aineisto on nyt koottu ja koulutuspaketti tehty, pitää se Riissanen mukaan saada myös jakoon.

– Se on tarkoitettu sellaisille ihmisille, jotka ovat ampumaseuroissa ja -radoilla vastuussa ympäristökysymyksistä. Heidät pitää jatkossa kouluttaa niin, että he tarpeen tullen pystyvät puolustamaan seurojen ja ratojen intressejä, jos erimielisyyksiä tulee. Eli sanomaa on nyt levitettävä, ja se on Ampumaharrastusfoorumin tehtävä.

Riissanen mukaan paketti on niin kattava, ettei siitä "yhdeällä istumisella" eikä yhdellä luennolla välttämättä pysty omaksumaan. Siitä onkin tarkoitus poimia asioita erilaisiin tarkoituksiin ja tilaisuuksiin.

Ampujan ympäristökoetuspaketin löydät osoitteesta

www.ampumaharrastusfoorumi.fi

REVOLVERIHAASTATTELUSSA >

KRISTIAN PALIN

POHJOIS-HÄMEEN AMPUJAT (P-HA)

LAPSEN SUUSTA TOTUUS KUULUU

Koelaukaukset

Kuka olet? Kristian Palin.

Mistä olet kotoisin? Viialasta.

Kuinka vanha olet? 13-vuotias.

Mitä seuraa edustat?

Pohjois-Hämeen Ampujat.

Kuinka kauan olet harrastanut ampumaurheilua? Noin neljän vuoden ajan. Ensin pari vuotta ilmakiväärillä, sitten noin kaksi vuotta haulikolla.

Mitkä ovat lajisi? Trap ja 1-trap.

Kuka toimii valmentajanasi? Tällä hetkellä minulla ei ole valmentajaa, Hokkasen Janne on auttanut hyvään alkuun.

Mitä muita harrastuksia sinulla on? Jääkiekko.

Miten aloitit ammunnan? Isä harrastaa ammuntaa, ja menin hänen mukanaan radalle ja innostuin amunnasta.

Minkälainen olet luonteeltasi? Rauhallinen.

Kilpailulaukaukset

Miksi harrastat ammuntaa?

Koska se on hauskaa.

Mitkä ovat tavoitteesi?

Voittaa joskus Suomen mestaruus.

Mikä on kivointa amunnassa?

Kiekkoon osuminen.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?

Rauhallinen ja kärsivällinen.

Unelmasi?

Ampua ulkomailla (lämpimässä).

Minkälainen on hyvä valmentaja?

Kärsivällinen ja rauhallinen.

Kuka on sinun esikuvasi tai idolisi urheilussa? Teemu Selänne.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?

Oheistoimintaa, esimerkiksi yhteisiä harrastusvuoroja sähkössä.

Finaali

Tekniikka vai tahto? Tekniikka.

Mikä on lempihedelmäsi? Päärynä.

Jos olisit eläin, niin mikä eläin olisit? Gepardi.

Mukavin kouluaine? Liikunta.

Suklaa vai salmiakki? Suklaa.

Lempivärisi? Sininen.

Paras elokuva? Hangover 1 ja 2.

Mikä sinusta tulee isona? Ampuja tai sähkömies.

// Tuloksetuksen paikka

Kerro vitsi tai motto.
Voit myös lähettää jollekin terveisiä!

Äitille terveisiä ;-)
ja Matias Koivulle (OSU)!

JA SITTEN KUULLAAN TOISENLAINEN TOTUUS VALMENTAJAN SUUSTA

LAULUN SANAT > **JANNE HOKKANEN**
POHJOIS-HÄMEEN AMPUJAT (P-HA)

INTRO

Kuka olet? Janne Hokkanen.

Mistä olet kotoisin? Anjalasta monen mutkan kautta olen päätenyt Pirkkalaan.

Mikä on urheilutautasi? Monipuolinen: jalkapalloa, jääkiekkoa, koripalloa ja yleisurheilua.

Miten olet päätenyt ohjaamaan ja valmentamaan? Sattumalta, kun pääsin töihin Kokkovuoren haulikkoradalle. Siitä se lähti.

VARSINAISET BIST

Mikä on urheilijan tärkein ominaisuus? Peräänantamattomuus.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila? Vielä tällä hetkellä melko hyvä. Tulevaisuudessa haasteet kovenevat (muun muassa harrastajamäärät ja julkisuuskuva).

Mikä on SAL:n Hämeen alueesi ampumaurheilun tila? Se on koko alueella kohtuullinen. Pyrittävä pr:n avulla saamaan lisää ihmisiä lajin pariin. Ylimielisyys pois!

Mikä on suomalaisen haulikkoammunnan tila? Osin hyvä (Satu Mäkelä-Nummela), mutta muilta osin kohtuullinen/välttävä. Harjoittelu saatava huipulla ammattimaisemmaksi, jotta kohta ei huomata, että juna meni jo. Rahoitus kuntoon.

Mitkä ovat tavoitteesi valmentajana? Ohjaan, opastan ja toivottavasti lisäkoulutusta lähitulevaisuudessa.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähengi? Pistipä pahan, mutta kokonaisuudessaan kiitettävää ainakin hipoo.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne? Suuri ja varmasti merkitys tulee myös kasvamaan. Myös toimiminen erilaisissa tehtävissä lisääntyy.

Mikä on seurasi historian kohokohta? On paljon kohokohtia, mutta eiköhän se ole vuoden 1999 haulikkolajien MM-kisojen järjestäminen.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa? Mainosmyynti, yhteistyökumppanien etsiminen ja yritystilaisuudet isona osana näin tärkeimpinä.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa? Vapaaehtoisuus ja oma innostus eli vanhemmat eivät pyri elämään uudestaan omaa nuoruuttaan lapsen/nuoren avulla.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on? Erittäin hyvät!

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi? Kohenemaan päin. Olemme haulikkopuolella satsanneet paljon esittelytilaisuuksien järjestämisiin kouluille, vammaisjärjestöille ja muille yhteisöille ikään tai muuhun katsomatta. Sitä kautta olemme saaneet myös lisää nuoria toimintaan mukaan.

Millainen on hyvä valmentaja? Osaa lukea nuorta, jämäkkä, uskaltaa antaa myös palautetta – hyvää tai huonoa.

Mikä on valmentajan työssä palkitsevinta? On paljon, mutta päällimmäisenä nousee mieleen onnistuneen suorituksen ilon ja riemun seuraaminen.

Entä haasteellisinta? Pitää välillä olla kaveri, mutta joskus pitää antaa kovaakin palautetta. Löytää kultainen keskitie.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi? Kaikenlainen oheistoiminta on hyväksi. Itse otan mielellään nuoria/lapsia mukaan esittelytilaisuuksiin mukaan, jotta niissä nähtäisiin, että on meillä vähän nuorempaakin porukkaa kuin me" vähän jo vartuneemmat".

Mitä mieltä olet mentaalisesta harjoittelusta? Pitäisi ottaa jo aika tosissaan suht nuorena. On tärkeä osa harjoittelua.

Kuka on hienoin urheilija, jonka tiedät? Tämä juontaa omaan lapsuuteeni, kun pääsin tapaamaan Anjalan Liiton urheilutalolla Lasse Vireniä. Se oli meinaan aikamoinen juttu tavata silloin vielä kaksinkertaista olympiavoittajaa.

Tiedätkö mikä on seurasi toiminta-ajatus? Totta kai.

BONUSRAITA

Mikä on onnellisen elämän avain?
Elä elämäsi hymyillen.

LÄHDE OPISKELEMAAN AMPUMALUKIOON RUOTSIN SÄVSJÖHÖN!

Teksti: Marko Leppä

Tammikuussa Sävsjössä järjestetyn Swedish cupin aikana kävi ilmi, että nuorten suomalaisurheilijoiden on mahdollista päästä opiskelemaan Aleholmsskolanin lukioon.

Koulun painopiste on pistooli- ja kiväärilajeissa. Ammunnan lajiharjoittelu tapahtuu Sävsjön skyttecenterissä, jossa myös Swedish cup ammutaan. Koulun tavoitteena on antaa oppilaille tarvittavat taidot kansainvälisen huippu-urheilu uran luomiseen. Ampumalukiolla on kolme palkattua valmentajaa – kaksi kiväärissä ja yksi pistoolilajeissa.

Tällä hetkellä lukiossa opiskelee seitsemätoista ampujaa (neljätoista kivääri- ja kolme pistooliampujaa), mutta opiskelijoiden määrä kasvaa vuosi vuodelta. Suurin mahdollinen opiskelijamäärä on noin 30.

Normaalisti lukio kestää kolme vuotta, mutta opiskelijoilla on mahdollisuus opiskella neljä opintovuotta. Tällöin osa toisen ja kolmannen vuoden opinnoista siirretään neljännelle vuodelle, ja ammunnan harjoittelulle jää enemmän aikaa. Tällöin aikaa jää myös laadukkaaseen koulutyöhön.

AMMUNNAN HARJOITTELU

Ammuntaa opetetaan ja harjoitellaan noin kymmenen tuntia viikossa. Siihen kuuluu paitsi paljon lajiharjoittelua myös teoriaa ja fyysisiä harjoitteita. Teoriaopetus koostuu muun muassa ammunnan teoriasta, suunnittelusta, arvioinnista, ravinto-opista ja mielikuvaharjoitteista. Fyysinen harjoittelu keskittyy ammunnassa tarvittaviin ominaisuuksiin kuten peruskuntoon, keskivartalon lihaksistoon, koordinaatiokykyyn ja tasapainoon.

Normaalisti viikossa on kuusi tuntia lajiharjoittelua, kolme tuntia fysiikkaa ja yksi tunti teoriaa. Näissä harjoituksissa paikalla on aina vähintään yksi valmentaja.

Kaikki opetus tapahtuu päiväsaikaan, ja opetus päättyy viimeistään puoli kuudelta illalla. Poikkeuksena ovat kuukausittaiset kilpailut, jotka ammutaan illalla. Ohjaajat ovat ampujien käytettävissä joka päivä aamuyhdeksästä iltakuuteen.

Tämän lisäksi opiskelijoilla on oma avain ampumahalliin ja rajoittamaton hallin käyttöoikeus omatoimisen harjoittelun mahdollistamiseksi. Uimahalli ja kuntosali ovat myös opiskelijoiden vapaasti käytettävissä niiden normaaleina aukioloaikoina.

Ampujat kiertävät monia kisoja Ruotsissa, mutta tavoitteena on käydä vähintään kolme ulkomaankilpailua joka vuosi. Ampumalukion järjestämällä kilpailumatkoilla koulu maksaa matkat. Tämän lisäksi koulu tukee ampujia maksamalla 1000 kruunua heidän kilpailumaksujaan per lukuvuosi. Swedish cupiin osallistuminen on ilmaista kaikille ampumalukion opiskelijoille.

Sävsjö skyttecenterissä on kaksi ampumahallia. Toisessa voi ampua 10m, 25m ja 50m lajeja ja toisessa pelkästään 10m lajeja. 10m ratapaikkoja on yhteensä sata, ja 25/50m paikkoja on viisitoista. Taululaitteet ovat elektronisia MegaLink-taululaitteita. Kunta aikoo rakentaa uuden ulkoradan sekä kivääri- että pistoolilajeille. Sen valmistumiseen saakka koulu hyödyntää lähiseurojen ratoja.

Ampumakeskuksessa opiskelijoilla on käytösään myös pukuhuoneet, suihkut ja vessat sekä oleskeluhuone.

KOULU

Aleholm on pieni vajaan 300 oppilaan lukio. Valittavana on kahdeksan eri opiskeluohjelmaa, neljä ammattilinjaa, ja neljä korkeakouluopintoihin valmistavaa linjaa.

Ammattilinjat ovat teollisuustekninen linja, kampaamolinja, hoito- ja huolenpitolinja sekä ravintola- ja elintarvikelinja. Korkeakouluopintoihin valmistavat linjat ovat yhteiskuntalinja, talouslinja, luonnontieteellinen linja sekä tekniikan linja.

Kaikki oppilaat saavat tietokoneen käyttöönsä opintojen ajaksi.

Lisää tietoa koulusta sivulla www.aleholm.se

OPISKELIJA-ASUNTOLA

Koululla on opiskelija-asuntola, joka remontoitiin vuonna 2011. Asuntolassa ei ole jatkuvasti valvojaa paikalla, mutta palkattu emäntä on koko ajan puhelinyhteyden päässä. Tämän lisäksi ohjaajat vierailevat asuntolassa iltaisin ja viikonloppuisin.

RUOKAILUT

Oppilaat syövät aamupalan ja päivällisen asuntolalla ja lounaan koululla. Ammuntaharjoitusten yhteydessä oppilailla on mahdollisuus välipalaan. Päivällinen toimitetaan annospakkauksina asuntolaan, missä opiskelijat sitten lämmittävät ateriansa.

Viikonloppuisin asuntolalla tarjoillaan pelkkä aamupala, mutta opiskelijat voivat tilata viikonloppuaterian hintaan 55 kruunua.

KULUT

Opiskelijoiden vuokra on 3100 kruunua vuodesa, johon sisältyvät asuminen, internet sekä ruoat arkipäivisin. Ruotsissa urheilulukiossa opiskelevat saavat 1500-2000 kruunua avustusta kotikunniltaan.

HAKEUTUMINEN

Hakeutuminen tapahtuu kahdessa osassa. Joulukuun 1. päivään mennessä on ensimmäisen hakeuksen Sävsjö skyttegymnasiumiin pyrkimisestä oltava Svenska Skyttesportförbundetissa. Tämän jälkeen kaikki hakijat kutsutaan valintakokeisiin, jotka tänä vuonna ajoittunevat 6.-8. joulukuuta väliselle ajalle.

Tammikuun puolivälissä opiskelijat saavat tiedon valinnastaan, ja heidän on sitten pyrittävä haalamallensa linjalle Aleholmiin ennen helmikuun 1. päivää.

Mikäli suomalaisopiskelijat haluavat hakeutua koulun, riittää, että hakee sinne maaliskuun aikana. Koulun pistoolivalmentaja Jonas Fyrpihl tulee ilma-aseiden SM-kisoihin Merikarvialle 16.-17.3., mikäli kiinnostusta koulun ilmenee.

Jos olet kiinnostunut opiskelusta Sävsjössä, ilmoita siitä mahdollisimman pian Marko Lepälle (marko.leppa@ampumaurheiluliitto.fi).

Lisätietoja ja hakulomakkeet:

www.skyttegym.se

Koulun blogi: blogg.skyttegym.se

Valmentajat: Jonas Fyrpihl (pistooli), Paul Larm (kivääri), Gert Rosengren (kouluasiat)

SEURATUEN HAKU ON KÄYNNISSÄ!

Opetus- ja kulttuuriministeriön myöntämä seuratuki 2013-2015 on tarkoitettu urheilu- ja liikuntaseurojen perustoiminnan kehittämiseen. Seurat voivat hakea avustusta ministeriöltä 15. maaliskuuta mennessä.

Seuratuen avulla vahvistetaan seuratoiminnan laatua, kehitetään ja uudistetaan perustoimintaa sekä mahdollistetaan liikunnan harrastaminen taloudellisesti erityisesti lapsille ja nuorille. Sen avulla vahvistetaan yhteisöllisyyttä ja tuetaan seurojen tekemää vapaaehtoistyötä. Seuratuen avulla myös edistetään monimuotoisen liikunnan kansalaistoiminnan toteutumista.

Vuonna 2013 seuratukea myönnetään yhteensä 3,85 miljoonaa euroa.

Seuratuen päätavoite on "laadukasta toimintaa mahdollisimman monelle kohtuukustannuksin". Tavoitteena on mahdollistaa liikunnan harrastaminen kaikille lapsille ja nuorille sekä edistää liikunnallisen elämäntavan omaksumista ohjatun seuratoiminnan kautta. Tuen avulla voidaan edistää koko perheen liikumista. Vanhemmat ovat lapsen tärkeimpiä roolimalleja liikuntaan suhtautumisessa ja liikunnallisen elämäntavan omaksumisessa.

Perheliikunta voi tavoittaa myös liian vähän liikkuvia ollessaan matalan kynnyksen toimintaa. Tuen avulla voidaan mahdollistaa syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten harrastaminen urheiluseurassa sekä ehkäistä drop out -ilmiön kehittymistä pitämällä nuoret mukana toiminnassa urheilijoina, liikkujina ja seuratoimijoina.

Seuratuki voi entisestään vahvistaa yhteisöllisyyttä ja vapaaehtoistoiminnan merkitystä sekä lisätä osaamista. Seuratuen piirissä olevassa toiminnassa harrastuksen perustoiminnan hinta lapselle ja nuorelle on riittävän edullinen, eikä ylitä 50 euroa kuukaudessa. Perustoimintaa on viikoittainen harrastaminen eli kilpailuja, kilpailumatkoja ja leirejä ei katsota perustoiminnan hintaan kuuluvaksi.

Edellytykset hakemukselle ovat:

- hakija on rekisteröity liikuntaa tai urheilua järjestävä yhdistys
- seuran johto on sitoutunut hankkeeseen
- hankkeella on nimetty vastuuhenkilö, selkeä toimintasuunnitelma sekä mitattavat, selkeät ja realistiset tavoitteet
- hankkeella on merkittävää omarahoitusta (vähintään neljäsosa hankkeesta)

- harrastuksen kohtuukustannukset on huomioitu liikkujalle
- avustettavana olevan toiminnan tulee alkaa vuoden 2013 aikana
- Eduksi hakemukselle on, jos siinä on huomioitu myös jotain seuraavista asioista:
- yhteistyöverkostojen ja erilaisten kumppanuuksien luominen
- laadukasta, ohjattua toimintaa tarjotaan kohderyhmälle 2-3 kertaa viikossa
- harrastajaryhmien perustaminen / lisääminen
- harjoitusvuorojen sijoittaminen lapsille sopivaan vuorokauden aikaan ja lähelle asuinympäristöä ja muuta elinpiiriä (lähiliikunta-ajatus)
- maahanmuuttajien mukanaolo toiminnassa
- vapaaehtoistoiminnan kehittäminen ja yhteisöllisyyden tukeminen
- seuran hallinnon kehittäminen
- hankkeen innovatiivisuus: mitä uutta hanke tuottaa
- aiemmissa vastaavissa hankkeissa hyväksi havaittujen käytäntöjen ja suositusten käyttö
- hakemusta on sparrattu seuratoiminnan kehittäjän, lajiliiton tai muun urheilujärjestön seuratoiminnan asiantuntijan kanssa

Seuratukea ei voi käyttää esimerkiksi seuraaviin kustannuksiin: liikuntapaikkarakentaminen, perusparannuskustannukset, jäsenmaksut, lisenssit, vakuutukset, tuomaripalkkiot, kilpailu- ja sarjamaksut.

Tukea haetaan aina vuodeksi kerrallaan.

Hakemuslomake liitteineen löytyvät ministeriön sivuilta. Hakemukset toimitetaan 15. maaliskuuta mennessä osoitteella Opetus- ja kulttuuriministeriö, Kirjaamo PL 29, 00023 Valtioneuvosto.

Vain kirjalliset paperiversiot otetaan vastaan. Päätökset pyritään tekemään viikolla 22.

Lisätietoja aiheesta löydät osoitteesta www.seuratuki.fi

Lisätietoa antaa Suomen Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio, p. 040 823 4200.

KILPAILUKUTSUJA

Talvimusketti 14.4.

Kilpailun nimi: Talvimusketti 2013 **Kilpailupäivät:** 14.4.2013

Kilpailun järjestäjä: Oriveden Ampujat ry (Oriva)

Kilpailun luokitus: Kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu

Alue: Hämeen alue **Kilpailuluvan myöntäjä:** Lajijaosto

Kilpailupaikka: Loilon ampumarata, Orivesi

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Mustaruutisääntöjen mukaiset sarjat.

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Takaaladattava mustaruutikivääri, Minie, Whithworth, Miquelet, Vetterli, Lamarmora, Manton, Lorenzoni, Mariette/Colt, Kuchenreuter, Cominazzo, Eräluettelot 12.4. Mr-jaoston sivulla www.oriva.fi

Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä: 6.4. puhelimitse Tapio Hautakankaalle, 0400 433 364.

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Haukkolajit 15 €/laji, muut lajit 10 €/laji. Kilpailumaksu

suoritetaan kilpailupaikalla.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautumisia otetaan, mikäli erissä on tilaa.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

Veli-Pekka Karvinen, Seppo Kilpinen, Juha Niemi, Veikko Ratsula (TA).

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Tapio Hautakangas, 0400 433 364.

Opastus kilpailupaikalle: Kilpailupaikalle on opasteet Tre-Jyväskylä -tieltä noin 1 km Orivedeltä Jyväskylään päin. Ajo-ohjeet löytyvät myös mr-jaoston kotisivulta.

Harjoittelumahdollisuus: La klo 13.00 jälkeen 50m:n ja 100m:n radoilla heti taulutelineiden valmistuttua.

Kilpailun ravintola: Ampumamajalla on buffetti, jossa on tarjolla keittoa, kahvia ja kahvilleipää

Nasta GP 4.-5.5.

Kilpailun nimi: Nasta GP 2013 skeet, ranking **Kilpailupäivät:** 4.-5.5.2013

Kilpailun järjestäjä: Hyvinkään Metsästysseurayhdistys ry

Kilpailun luokitus: Kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu

Alue: Etelä-Suomen alue **Kilpailuluvan myöntäjä:** Kilpailuvaliokunta

Kilpailupaikka: Hyvinkään Ampumaurheilukeskus

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset:

Y15, Y17, Y02, Y, Y50, Y60, Y70, N, N20 ja joukkueet.

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Skeet 125 + finaalit uuden ohjelman mukaan, N sarjat 75 k + finaalit. Eräluettelot nettisivuilla hyma-ry.fi 2.5.

Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä:

Sähköpostilla info@hyma-ry.fi, 28.4. mennessä. Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: 125 k = 60,00 €, ja 75 k 45,00 € ja joukkuemaksu 25,00 €, maksu kisapaikalla.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje:

Jälki-ilmoittautumisia otetaan, mikäli erissä on tilaa.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

kilpailun johtaja Kari Sankala, päätuomari Hartte Ojanen, TA Hannu Haapaniemi.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Kari Sankala, 040 529 4895.

Seuran nettisivujen osoite: www.hyma-ry.fi **Harjoittelumahdollisuus:**

Ti ja to klo 16.30-20, la klo 10-15 ja kisaviikolla myös pe 3.5. klo 16-20.

Kilpailun ravintola: Kisapaikalla kahvio, josta saa kahvia, pullaa, sämpylää, ruokaa ja grillimakkaraa.

Majoitus: Rantasipi Hyvinkää ja Cumulus Hyvinkää.

LISÄÄ KILPAILUKUTSUJA SIVUILLA 43-45.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN rullarevolveri Colt 22 Long Rifle Officer Model Match. Kantolupa vuodelta 1969, jolloin sen hankin. Virheetön. Hyvin vähän käytetty PHA:n harjoituksissa 1970-luvulla. Ota yhteyttä: Kari Mäkiö 050 546 4495, kari.makio@terra.es

MYYDÄÄN 3 kpl aivan uusia käyttämättömiä Hammerli AP 40 ilmapistooleja, kahva oikeakätiselle. Mukana kovamuovinen kantosalkku, säiliö painemittarilla 300 BAR, ohjekirjat. HP 1200 €/kpl tai tarjous. Ota yhteyttä sähköpostilla risto.aarrekiivi@ampumaurheiluliitto.fi

MYYDÄÄN Beretta 682 Gold X-trap haulikko. Vasenkätinen säädettävällä poskipakalla. Virheetön ja lähes uusi. Mukaan tulee beretan muovinen kantolaukku ja 5 supistajaa. Hinta 2600 €. Ota yhteyttä: Kari Kautto, 040 726 5113, kari.kautto@hotmail.com

MYYDÄÄN ilmakivääri Feinwerkbau P 70 Junior. Vm 2004, kunto hyvä. Ammuttu noin 10 000 laukausta. Lisävarustuksena säädettävä alumiiniperä, kiikarinjalat urat ja kiikarinjalat aseeseen. Hinta 1100 €. Anschulzin takki mallia "kolmiasento" koko 50. Hinta 140 €. Kurt Thunen takki mallia "sako", koko 48. Hinta 140 €. Ota yhteyttä: Jari Taskinen 050 595 0497, jaritapio.taskinen@luukka.com

MYYDÄÄN trap-haulikko Beretta DT10 Trident. Huippuase kesän kilpailuihin. Erinomaisessa kunnossa oleva haulikko säädettävällä poskipakalla. Kiinteät 3/4 ja 1/1 supistukset. Ammuttu kolmena kesänä yhteensä noin 25 000 laukausta. Ota yhteyttä: Heikki 0500 354 029.

MYYDÄÄN ampujantakki Kurt Thune, liikkuvan maalin takki. Siistissä kunnossa, koko M, sininen, valkoista. Hinta: 230 €. Ota yhteyttä: Seppo Laine, 040 539 0220.

MYYDÄÄN haulikko FN Browning B25 SK 105 BO. Ase on hyvässä kunnossa. Sillä on ammuttu noin 50 000 laukausta. Ase on ollut minulla koko ajan. Ostin aseeni uutena 20 vuotta sitten. Ota yhteyttä: 0400 304 600.

OSTETAAN tähtäinkiikari, esimerkiksi suurennus kiinteä 10 venäläinen tai vastaava muu merkki. Tähtäinkiikari siirrettävillä ennakkotililla tai -paloilla. Kunnossa oleva. Ota yhteyttä: Pentti Lehto, p. 044 273 9543.

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöiden ja ampumaseurojen käyttöön.

Kerro lyhyessä ilmoituksessasi onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituslomakkeen osoitteessa:

www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/

Jos haluat lähettää ilmoituksesi sähköpostilla, lähetä se osoitteeseen:

urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi. Jos haluat lähettää ilmoituksesi postitse, tee se osoitteella Suomen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivuilla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille 132830-42157.

ONNITTELUT

85 VUOTTA

Merimaa Simo	TSA	18.1.	Roström Mikko	TSA	16.2.
Huhtanen Pentti	TSA	7.3.	Melanen Urho	MSA	8.3.

80 VUOTTA

Hietanen Viljo	KuusA	14.1.	Kauti Heikki	TSA	9.3.
Stenij Kai	TSA	8.2.	Hämäläinen Jorma	K-UAS	10.3.
Henttonen Rauni	KuusA	30.4.	Iloniemi Keijo	K-UAS	15.3.

75 VUOTTA

Korkiakangas Olavi	TSA	18.1.	Lundqvist Stefan	ESF	2.4.
Hellman Ossi	TiA/KSA	20.1.	Mikkonen Heikki	K-UAS	10.4.
Nikula Seppo	HVA	24.2.	Sirkä Jaakko	ESF	13.4.
Korhonen Matti	K-UAS	28.2.	Kivilä Rauno	TSA	1.5.
Lindroth Cajus	ESF	14.3.	Lindberg Kaj	K-UAS	5.5.
Uusitalo Tuomo	ESF	7.4.	Mononen Esko	KuusA	6.5.
Taipale Tapio	KuusA	4.5.			
Yrjövuori Reijo	KuusA	7.5.			

50 VUOTTA

Laasanen Ari	K.-UAS	8.1.
Väisänen Tuomo	NorA	17.1.
Kontio Keijo	MSA	23.1.

70 VUOTTA

Aalto Aulis	TSA	6.1.	Reinikka Antti	KuusA	23.1.
Humpas Vilho	NoSA	10.1.	Matilainen Hannu	KuusA	24.1.
Perälä Juha	KuusA	24.1.	Kylliäinen Aulikki	KuusA	9.2.
Hintikka Jouko	MSA	15.2.	Halme Timo	KuusA	19.2.
Vulli Jorma	NoSA	26.2.	Sinisalo Tarmo	TSA	6.3.
Heimbürger Gunnar	ESF	5.3.	Toivio Pekka	NoSA	20.3.
Pulakka Lauri	NoSA	27.3.	Kivi Kalle	TSA	24.3.
Granlund Allan	PSA	24.4.	Honkanen Kimmo	TSA	27.3.
Liiman Onni	ESF	27.4.	Demasör Jouni	TSA	1.4.
Yli-Perttula Markku	K-UAS	28.4.	Järvenpää Hannu	NoSA	8.4.

60 VUOTTA

Hepovaara Ilmo	NoSA	12.1.	Rysä Martti	KuusA	10.4.
Virtanen Timo	K-UAS	23.1.	Vihtaniemi Tapio	TSA	18.4.
Ketolainen Rauno	TaSA	3.2.	Taskinen Ismo	KuusA	30.4.
			Lehtonen Tapio	TSA	2.5.
			Johansson Jarmo	ESF	3.5.
			Aspelin Märten	ESF	9.5.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon Pirjo Manniselle **lehden aineistopäivään mennessä**. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit haluavat merkkipäivätietonsa julkaista.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen: pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai kirjeitse osoitteeseen: Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

Hallituspäätöksiä 2013

SAL:n liittohallituksen päätökset 2013 löytyvät liiton nettisivuilta www.ampumaurheiluliitto.fi/hallinto/liittohallitus

OIKAISUJA

■ Liikkuvan maalin ampuja Linnan juhlissa jo vuonna 1979

Toisin kuin Ampumaurheiluliiton nettisivuilla ja Urheiluampuja-lehden numerossa 6/2012 on otaksuttu, Sami Heikkilä ei ollut ensimmäinen liikkuvan maalin ampuja, joka on saanut kutsun tasavallan presidentin itsenäisyyspäivän juhliin.

— Suomen miesten joukkue saavutti 1979 "kautta aikain" ensimmäisen joukkuemaailman-mestaruuden uudella ME-tuloksella Itävallan Linzissä (liikkuva maali 50m 60 ls oli tällöin olympialaji). Joukkueessa ampuivat Martti Eskelinen, Jorma Lievonen, Juha Rannikko ja allekirjoittanut, Matti Säteri palauttaa mieliin liikkuvan maalin historiaa.

Presidentti Urho Kekkonen kutsui maailmanmestarit Linnan juhliin itsenäisyyspäivänä 1979.

— On hienoa, että lajia edelleen arvostetaan, Säteri viittaa tyytyväisenä Heikkilän saamaan kutsuun. Teksti: Lassi Palo

Harrastushaku käyttöön!

Ampumaurheiluseurat, ilmaisen harrastushaun voi ottaa käyttöön vaikka heti!

Ilmaisen Harrastushaku-palvelun tavoitteena on ohjata lapset, nuoret ja aikuiset harrastusten pariin helpommin ja saada ihmiset liikkumaan. Haun avulla palvelun käyttäjä voi löytää itseään kiinnostavaa harrastustoimintaa yhdestä paikasta, yhden hakupalvelun avulla.

Palvelun avulla seuran ja sen eri harjoitusryhmien tiedot saadaan näkymään useisiin kanaviin: seuran omille verkkosivuille, lajiliiton sivuille ja lisäksi osoitteessa www.yhdistystieto.fi/harrastushaku. Suurimmat kaupungit ovat puhuneet ottavansa myös palvelun lähiaikoina käyttöön omille nettisivuilleen.

Harrastushaun avulla ihmiset löytävät jatkossa harrastusmahdollisuudet helposti yhdestä paikasta. Lajiliitto saa tehokkaan tavan kerätä ja julkaista seurojensa harrastusmahdollisuudet. Seura puolestaan saa näkyvyyttä sekä uusia harrastajia. Kokoavalle harrastuspalvelulle on sanottu olevan selkeästi tarvetta.

Palvelun voi myös ottaa käyttöön kuka tahansa, joka tarjoaa jonkinlaista harrastustoimintaa, eli kalenteriin on mahdollista lisätä myös muita aktiviteetteja kuin seurojen järjestämiä.

Kun sopiva määrä ampumaurheiluseuroja on luonut oman tilinsä, julkistetaan harrastushaku Ampumaurheiluliiton kotisivuilla.

Osoitteessa www.yhdistystieto.fi on myös tietopankki yleisesti yhdistystoiminnan haasteisiin.

Palvelu on kaikille täysin ilmainen!

KILPAILUKUTSUJA

Ilma-aseiden SM-kilpailut 15.-17.3.2013

Kilpailun nimi: Ilma-aseiden SM-kilpailut

Kilpailupäivät: 15.-17.3.2013

Kilpailun järjestäjä: Merikarvian Seudun Ampujat MeSA ry

Kilpailun luokitus: SM-kilpailu

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta

Kilpailupaikka: Vapaa-aikakeskus Rysä (Onnentie 1, 29900 Merikarvia)

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

pe 15.3.: ilmakivääri R1, R2, R3, R4, R5, R10, R11, N50, Y75, Y70, Y60, Y50;

ilmapistooli P1, P2, N50, Y75, Y70, Y60, Y50;

la 16.3.: ilmakivääri Y24, Y20, Y18, Y16, N24, N20, N18, N16; ilmapistooli Y, N;

su 17.3.: ilmakivääri Y, N; ilmapistooli Y24, Y20, Y18, Y16, N24, N20, N18, N16.

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoittautumisen on oltava

perillä kilpailujen järjestäjän mukaisella lomakkeella lähetettynä, viimeistään 28.2.2013

mennessä sähköpostilla osoitteessa reijo.holmi@smlsatakunta.fi tai postiosoitteella

Reijo Holmi Merikarviantie 60A 29900 Merikarvia. Mikäli ilmoittautuneita eri sarjoihin

on enemmän kuin kilpailuvaliokunta on määrittänyt tai ratakapasiteetti mahdollistaa,

tapahtuu valinta SAL:n ilma-asekauden karsintakilpailujen tulostilaston perusteella.

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen

suorittamista varten: IK/IP 60 ls 25 €, IK/IP 40 ls 25 €. Maksut suoritetaan 28.2.2013

mennessä MeSA:n tilille FI40 1122 3000 1006 72. Viestikenttään nimi, sarja ja seura.

Eräluettelo: Julkaistaan osoitteessa: merikarvianseudunampujat.sporttisaitti.com

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

Kilpailujen johtaja Emilia Nordquist, ammunnan johtajat Mauri Röppänen (ilmakivääri)

ja Martti Heinäaho (ilmapistooli), tekninen asiantuntija Matti Viljakainen.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Reijo Holmi 0400 725 928 tai sähköpostilla reijo.holmi@smlsatakunta.fi.

Majoituspalveluita: www.merikarvia.fi

Kilpailujen yhteydessä järjestetään ilmakiväärin sekajoukkuekilpailu. Ilmakiväärin sekajoukkuekilpailu ammutaan 5-henkisin, etukäteen nimetyin joukkuein. Joukkueeseen pitää kuulua yksi tyttö, yksi poika, yksi nainen, yksi mies ja yksi ikäsarjalainen. Sarjoissa, jossa ammutaan 60 laukausta, näiden kilpailijoiden 40 ensimmäistä laukausta lasketaan ko. seuran sekajoukkue tulokseksi. Sekajoukkuekilpailulla ei ole SM arvoa. Voittajajoukkue saa kiertopalkinnon vuodeksi haltuunsa. Toistaiseksi osanottomaksua ei peritä. Lisätietoja: kiväärijaoston pj. Jorma Röppänen 044 440 1110 tai Jarmo Engblom 0400 726 327.

Browning English Sporting Cup Finland 23.3.

Kilpailun nimi: Browning English Sporting Cup Finland, SA

Kilpailupäivät: 23.3.2013

Kilpailun järjestäjä: Satakunnan Ampujat ry (SA)

Kilpailun luokitus: Kansainvälinen kilpailu

Alue: Lounais-Suomen alue **Kilpailuluvan myöntäjä:** Lajijaosto

Kilpailupaikka: Katinkurun ampumarata, Pori

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: A=Y, B= Y17, Y20, Y55, C=N, Y65

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

<http://satakunnanampujat.sporttisaitti.com/> 20.3. aikana

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä:

<http://satakunnanampujat.sporttisaitti.com/> ajalla 1.2.-18.3.

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen

suorittamista varten: 50 € maksetaan tilille FI33 570002 200789 94, viite: ESP/ osallistujan nimi

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Ilmoitetaan myöhemmin

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

Ilmoitetaan myöhemmin

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Saija Hautaoja, saija.hautaoja@gmail.com

Kilpailun ravintola: Radan kahvio palvelee, kuten yleensäkin.

Ilmakiväärin 3x20 Is SM-kilpailu 23.-24.4.

Kilpailun nimi: Ilmakiväärin 3x20 Is SM-kilpailut

Kilpailupäivät: 23.-24.4.2013

Kilpailun järjestäjä: Kankaanpään ampumaurheilijat Ry

Kilpailun luokitus: SM-kilpailu

Alue: Lounais-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta

Kilpailupaikka: Kankaanpään liikuntakeskus, Jämsentie 10, 38700 Kankaanpää

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Tarkemmat tiedot kutsusta

osoitteessa www.kankaanpaanampumaurheilijat.sporttisaitti.com

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Ks. edellä.

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoittautumiset

seuroittain 1.3. mennessä osoitteeseen ero.eloranta@dnainternet.net

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen

suorittamista varten: Osallistumismaksu 25 € kilpailija ja 40 € joukkue 1.3.

mennessä KaA:n tilille 510601-224205. Makuukilpailun osalta 20 € maksu

kilpailupaikalla.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Mahdollista henkilökohtaiseen kilpailuun

rataparasiteetin salliessa. Osallistumismaksu 35 € kilpailupaikalla.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

kilpailun johtaja Mauri Röppänen, TA Mikko Nordquist.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Mauri Röppänen 0400 721 320.

Seuran nettisivujen osoite: www.kankaanpaanampumaurheilijat.sporttisaitti.com

Varusteiden säilytys: Kilpailupaikalla lukittu huone.

Pukeutumis- ja peseytymismahdollisuus: Miehillä ja naisilla suihkuilla

varustetut pukuhuoneet.

Kilpailun ravintola: Kilpailupaikalla.

Majoitus: Tarkemmin seuran kotisivuilla.

Promatic Open Compak 27.-28.4.

Kilpailun nimi: Promatic Open Compak, ranking

Kilpailupäivät: 27.4.-28.4.2013

Kilpailun järjestäjä: Satakunnan Ampujat ry (SA)

Kilpailun luokitus: Kansainvälinen kilpailu

Alue: Lounais-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Lajijaosto

Kilpailupaikka: Katinkurun ampumarata, Pori

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: SAL- sarjat

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

Compak sporting 200 kiekkoa, ranking.

Eräluettelot 22.4. <http://satakunnanampujat.sporttisaitti.com/>

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä:

19.4. mennessä <http://satakunnanampujat.sporttisaitti.com/> **Osallistumismaksu ja**

muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten:

Henkilökohtainen 80 €, joukkue 25 €. Maksetaan 19.4. mennessä tilille FI33 570002

200789 94, viesti: Promatic/osallistujan nimi.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautuminen 5 €, vajaat erät

tätetään.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: kilpailun

johtaja Tuomo Riikonen, ammunnan johtaja Tomi Hautaoja, tekninen asiantuntija

Pekka Keinänen.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Saija Hautaoja, saija.hautaoja@gmail.com

Seuran nettisivujen osoite: <http://satakunnanampujat.sporttisaitti.com/>

Opastus kilpailupaikalle: Katinkurun ampumakeskus sijaitsee Porin Pinomäessä

(Pinomäentie 224) noin 5 km kaupungin keskustasta etelään. Pinomäentielle käännetään

(Rauma-Turku) Valtatie 8:lta.

Harjoittelumahdollisuus: pe 26.4. klo 17-19

Kilpailun ravintola: Kahvio.

Ukko-Pekka 18.-19.5

Kilpailun nimi: Ukko-Pekka

Kilpailupäivät: 18.-19.5.2013

Kilpailun järjestäjä: Ylä-Vuoksen Ampujat ry / Etelä-Saimaan Ampujat ry

Alue: Kaakkois-Suomen alue

Kilpailun luokitus: Avoin alueellinen kilpailu

Kilpailuluvan myöntäjä: Alue

Kilpailupaikka: Imatra, Immola / Muukko Lappeenranta

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: SAL:n sarjat, myös tukisarjat

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

Kiväärilajit: la 18.5. Imatra 300m kivääri ja 300m vakiozivääri, Lappeenranta 50m

kivääri makuu + 3x20 tukisarjat ja nuorten sarjat;

su 19.5. Lappeenranta 50m kivääri makuu + 3x20 Y, N ja ikäsarjalaiset; Pistoolilajit:

Vakio-, pienoisi-, urheilu-, olympia- ja isopistooli su 19.5.2013 Imatra

Eräluettelot: 50m kivääri julkaistaan ESA:n kotisivuilla, muut lajit toimitetaan

seuroittain ja julkaistaan YVA:n kotisivuilla.

KILPAILUKUTSUJA

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Kirjallisesti 8.5. mennessä. 50m kivääri: Jorma Hyrkkänen, Huhtiniemenkatu 19 B 10, 53810 Lappeenranta tai Jo.Hy@hotmail.com. Muut: Katarina Hokkanen, Silkolantie 27, 55100 Imatra tai yva.sihiteeri@pp.inet.fi

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Osallistumismaksut 8.5. mennessä. Aikuiset 20 €, nuoret 15 €, joukkue 23 €, tukisarjat 12 €. 50m kivääri: Etelä-Saimaan Ampujat ry 562009-418558, muut: Ylä-Vuoksen Ampujat ry 410826-28044.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautumisia otetaan vastaan, mikäli erään mahtuu.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

50m kivääri: Kaarlo Kivimäki, muut lajit: Karri Hokkanen.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

50m kivääri: Kaarlo Kivimäki, 040 564 8513, muut lajit: Karri Hokkanen, 040 515 7434.

Kilpailun ravintola: Kanttiinit molemmissa paikoissa.

Compak Sporting SM-kilpailu 8.-9.6.

Kilpailun nimi: Compak Sporting SM-kilpailu

Kilpailupäivät: 8-9.6.2013

Kilpailun järjestäjä: Nokian seudun ampujat

Kilpailun luokitus: SM-kilpailu

Alue: Hämeen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta

Kilpailupaikka: Nokian ampumarata

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Y17, Y20, Y, Y55, Y65, N, joukkue

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Compak Sporting muut ilmoitetaan myöhemmin.

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoitetaan myöhemmin.

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Ilmoitetaan myöhemmin.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Ilmoitetaan myöhemmin.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

Ilmoitetaan myöhemmin.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Marko Aalto 040 821 7707.

Sako-Franchi ranking skeet 15.-16.6. 2013

Kilpailun nimi: Sako-Franchi ranking skeet

Kilpailupäivät: 15.-16.6.2013

Kilpailun järjestäjä: Ala-Hämeen Ampujat ry

Kilpailun luokitus: Kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu

Alue: Etelä-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta

Kilpailupaikka: Lopen Ampumaurheilukeskus

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Kaikki sarjat

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

Skeet, eräluetteloiden julkaisu kolme päivää ennen kilpailua Ala-Hämeen Ampujat ry:n sivuilla (<http://alahameenampujat nettisivu.org>).

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoittautumiset sähköpostitse aha.kilpailu@gmail.com 7.6.2013 mennessä. Ilmoittautumisohjeet Ala-Hämeen Ampujat ry:n sivuilla (<http://alahameenampujat nettisivu.org>).

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Osallistumismaksu 60 € kilpailijaa kohden.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautumisesta 5 € lisämaksu osallistumismaksuun.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: kilpailun johtaja Aulis Passila, tekninen asiantuntija Ismo Peltola.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Tero Kallioinen, tero.kallioinen@suomi24.fi, 0400 974 648

Seuran nettisivujen osoite: <http://alahameenampujat nettisivu.org>

Opastus kilpailupaikalle: Kantatie 54:ltä opastus.

Harjoittelumahdollisuus: pe 14.6.

Pukeutumis- ja peseytymismahdollisuus: Ei ole.

Lasten kaitseminen: Ei ole.

Kilpailun ravintola: Ravintola on.

Majoitus: Kilpailijat vastaavat itse majoittumisestaan.

Palkinnot: Sako-Franchi -hauikko voittajalle.

Kärkkäinen GP 6.-7.7.

Kilpailun nimi: Kärkkäinen GP, Skeet ranking, Seinäjoki

Kilpailupäivät: 6.-7.7.2013

Kilpailun järjestäjä: Ylistaron Metsästysseura ry

Kilpailun luokitus: Kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu

Alue: Pohjanmaan alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta

Kilpailupaikka: Järvirannan ampumaurheilukeskus, Seinäjoen Ylistaro

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Miehet skeet 125k + finaali Y, Y15, Y17, Y20, Y50, Y60, Y70; Naiset skeet 75k + finaali N, N20

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: La 6.7. Skeet 75 kiekkoa Y, Y15, Y17, Y20, Y50, Y60, Y70; Su 7.7. Skeet 50 kiekkoa + finaali Y, Y15, Y17, Y20, Y50, Y60, Y70; Naiset skeet 75 kiekkoa + finaali N, N20. Kilpailuakataulu löytyy kotisivuilta 3.7.

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoittautumiset osoitteeseen kari.louko@netikka.fi. Viim. ilmoittautumispäivä su 30.6.

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Osallistumismaksut Y-sarjat 50,00 € ja N-sarjat 35,00 €.

Henkilökohtaiset maksut suoritetaan viim. 1.7. seuran tilille 553204-412504.

Viesti kenttään: Kärkkäinen GP, ampujan nimi, seura, sarja. joukkuemaksu 25,00 € maksetaan kilpailupaikalla.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautumisesta peritään lisämaksu 5,00 € (jälki-ilmoittautumisia otetaan vastaan, jos eriin mahtuu).

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

Kilpailun johtaja Kari Louko, tekninen asiantuntija Ismo Peltola, JMS.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Kari Louko, 044 541 7333.

Seuran nettisivujen osoite: [www.ylistaronsastysseura.fi](http://ylistaronsastysseura.fi)

Opastus kilpailupaikalle: Seuran kotisivuilta löytyy Google maps -kartta ja tarkemmat tiedot ampumaradan sijainnista osoitteeseen.

Harjoittelumahdollisuus: Pe 5.7. klo 15-21.

Pukeutumis- ja peseytymismahdollisuus: Peseytymismahdollisuutta ei ole ampumaradalla.

Kilpailun ravintola: Kahvio/ruokala.

Majoitus: Ampumaradalta noin 10 min ajomatka Maatilamatkailu Koivusaloon, Kesti-livarin majatalolle noin 15 min ajomatka sekä noin 40 min ajomatka Seinäjoen keskustaan, jossa useita hotelleja. Ampumaradalla on hyvä mahdollisuus majoittua asuntovaunulla. (löytyy riittävästi virtalähteitä vaunuille).

Palkinnot: Tavaratalo Kärkkäisen tuotteita.

St Michel Skeet 20.-21.7.

Kilpailun nimi: St Michel Skeet

Kilpailupäivät: 20.-21.7.2013

Kilpailun järjestäjä: Mikkelin Ampujat/haulikkojaosto

Kilpailun luokitus: Kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu

Alue: Kaakkois-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta

Kilpailupaikka: Kyrönpelto, Mikkeli

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset:

N, N20, Y15, Y17, Y20, Y, Y50, Y60 ja Y70

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Kilpailut alkavat klo 10, N-sarja ampuu sunnuntaina. Eräluettelo sähköpostissa pyydettyäessä ja MA:n kotisivuilla.

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ensimmäisessä sähköpostilla 13.7.2013 mennessä jani.hotanen@gmail.com tai 040 528 1153.

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: 125 kiekkoa + finaali 50,00 €, 75 kiekkoa + finaali 35,00 €, joukkuemaksu 20,00 €. Maksut ennakoon tilille OP 527104-20240757 tai kilpailupaikalla.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Ei ole.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

Kilpailun johtaja Jani Hotanen, ammunnan johtajat Panu Valjakka ja Arto Hamonen, tekninen asiantuntija Kari Mikkonen/KeSA.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Jani Hotanen, jani.hotanen@gmail.com, 040 528 1153.

Seuran nettisivujen osoite: www.mikkelinampujat.com

Opastus kilpailupaikalle: Viitoitus Jyväskylän tieltä.

Harjoittelumahdollisuus: pe klo14-20.

Varusteiden säilytys: Kilpailijoiden itse hoidettava.

Pukeutumis- ja peseytymismahdollisuus: Kilpailijoiden itse hoidettava.

PALVELUHAKEMISTO

Lasten kaitseminen: Kilpailijoiden itse hoidettava.

Kilpailun ravintola: Kanttiini.

Majoitus: Kilpailijoiden itse hoidettava.

Palkinnot: Tavarapalkinnot.

50m kiväärilajien nuorten SM-kilpailu 19.-21.7.

Kilpailun nimi: 50m kiväärilajien nuorten SM-kilpailu

Kilpailupäivät: 19.-21.7.2013

Kilpailun järjestäjä: Keski-Suomen Ampujat

Kilpailun luokitus: SM-kilpailu

Alue: Keski-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuliiton

Kilpailupaikka: Keski-Suomen Ampujien rata, Ampumaradantie 1, 41310

Leppävesi

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Y24, N24, Y20, N20, Y18, N18, Y16, N16

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

50m kivääri 3x40/3x20, 50m kivääri 60ls/40ls makuu. Aikataulu ja eräluettelot julkaistaan kisasiivuilla <http://www.veevee.info/sm2013/>

Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä:

Sähköpostilla pe 28.6. mennessä osoitteeseen sm2013.laukaa@veevee.info

Ilmoittautumislomake kisasiivuilla: <http://www.veevee.info/sm2013/>

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: 25 €/laji, joukkumaksu 25€. Maksetaan KSA:n tilille ti 2.7. mennessä. Katso maksuohje (tilinumero/viite) kisasiivuilla <http://www.veevee.info/sm2013/>

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jos eriin jää tilaa, maksu

1,5-kertainen.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: kilpailun johtaja Jarmo Smura, TA Antti Pahalahti, ammunnan johtaja Jari Lehtinen.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten: VeeVee Virtanen 050 430 2070.

Skeetin SM-kilpailu 3.-4.8.

Kilpailun nimi: SM-skeet

Kilpailupäivät: 3.-4.8.2013

Kilpailun järjestäjä: Ala-Hämeen Ampujat ry

Kilpailun luokitus: SM-kilpailu

Alue: Etelä-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuliiton

Kilpailupaikka: Lopen Ampumaurheilukeskus

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Yleinen, max 108

kilpailijaa. Tuloraja 110.

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

Skeet, eräluetteloiden julkaisu kolme päivää ennen kilpailua Ala-Hämeen

Ampujat ry:n sivuilla (<http://alahameenampujat.nettisivu.org>)

Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoittautumiset sähköpostitse aha.kilpailu@gmail.com haulikkojaoston ohjeiden mukaisesti (viimeinen ilmoittautumispäivämäärä tiedotetaan myöhemmin).

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Osallistumismaksu 60 € kilpailijaa kohden.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Ei jälki-ilmoittautumista.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

kilpailun johtaja Aulis Passila, päätuomari Hannu Riitimäki, teknillinen

asiantuntija Ismo Peltola, juryn puheenjohtaja Maarit Lepomäki

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Tero Kallioinen, tero.kallioinen@suomi24.fi, 0400 974 648.

Seuran nettisivujen osoite: <http://alahameenampujat.nettisivu.org>

Opastus kilpailupaikalle: Kantatie 54:n varrelta.

Harjoittelumahdollisuus: pe 2.8.

Pukeutumis- ja peseytymismahdollisuus: Ei ole.

Lasten kaitseminen: Ei ole.

Kilpailun ravintola: Ravintola on.

Majoitus: Kilpailijat vastaavat itse majoittumisestaan.

Palkinnot: SM-kilpailuohjeistuksen mukainen.

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistooolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22

50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspyötä

Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltamäki • Toölö • Vuosaari

asealan erikoisliike

www.euroase.fi

050-465 4695

WWW.PYSSYPUOTI.FI

0500 497255

Hannu

Suojaa silmäsi laadukkailla suojalaseilla!
Korkealaatuiset Oakley-ampujanlasit vaihdettavalla
linssillä Ballistic M-frame 3.0 SH. 184,35€

Teuvo Louhisola Oy

verkkokaupasta: www.teuvelouhisola.fi tai 09-7249821

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Likkeenne avoinna ma-pe 9:00-17:00
ja sopimuksen mukaan
Maahanuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371

kotisivut: www.asetalo.fi
e-mail: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2013 toinen
Urheiluampuja-lehti ilmestyy 10.5.!

ampumavaruste.com

Ampumavarusteiden
maahantuonti ja myynti

Kari Perälä
050-378 4122

Esa Kankaanpää
045-674 4580

DD Optics
Lentokone- ja ilmasuojat

myynti@ampumavaruste.com
www.ampumavaruste.com

SIMETRA

Huipputarkat kotimaiset kiväärit

JO-KI

Aseoppa ja Kivääri
P. 0400 644 315 www.jo-ki.fi

JONI STENSTRÖM TOG EN FIN SEGER I SÄVSJÖ

Bild/foto: Thomas Sundström/Västra Nyland

Joni Stenström

– Mitt mål var att ta en finalplats, men det gick ju betydligt bättre än så, säger Joni Stenström efter att ha tagit en meriterande seger i den internationella skyttetävlingen Swedish Cup med luftvapen.

Den nionde upplagan av Swedish Cup avgjordes i Sävsjö, under förra veckan. Man tävlade under tre dagar och Joni Stenström från Raseborgs Skyttar fick en flygande start då han direkt den första dagen segrade i herrjunior klassen med luftgevär.

– På plats fanns skyttar från Sverige, Norge och Danmark, så jag tycker själv att det var en ganska fin seger, säger 18-åriga Stenström.

– Grundserien gick väl inte helt perfekt, men i finalen rullade det sedan på bra, säger han.

NYTT SYSTEM

Tävlingarna i sig var också en utmaning eftersom tävlingarna avgjordes med de nya regler som det internationella skytteförbundet tog i bruk vid nyår. På luftgevär skjuts nu grundse-

rien med decimaltolkning, medan finalen – dit de åtta bästa går – avgörs som en utslagningstävling.

I finalen börjar alla om från noll poäng och där skjuter man först två serier på tre skott och sedan börjar de sämsta skyttarna falla bort efter varje skottpar så att endast segraren till sist är kvar. Som mest kan man få skjuta tjugo skott och som minst åtta skott i finalen.

– Jag tycker om det här systemet. Grundserien förlorar nu litet i betydelse, för det viktiga blir att man klarar sig vidare till finalen. Efter det kan man i lugn och ro starta om, säger Stenström som noterades för 610 poäng i grundserien och 202,9 i finalen.

Efter den första segern följde Joni Stenström upp med att bli sju – och alltså ta sig till final – i den andra tävlingen. I den tredje tävlingen blev han sedan 25:a.

SÄSONGEN FORTSÄTTER

För Stenström och klubbkamraten Therese Lindgen – som tävlar med luftpistol – fortsätter nu säsongen med bland annat internationella tävlingar i München. De avgörs i slutet av januari.

– Och där kommer startfältet att vara ännu hårdare än i Sävsjö, förutspår Joni Stenström.

Samtidigt jagar man platser till EM i Danmark i mars. Också Stenström aspirerar på en plats dit.

– I München är vi fyra finländare med i min klass, medan tre får delta i EM och förmodligen är det mellan oss fyra som det står. Med tanke på det tror jag också att min seger i Sverige kanske kan få en viss betydelse, säger han.

VERKSAMHETSPROGRAM FÖR 2013

SFS:S MÄSTERSKAP

	TID	PLATS	ARRANGÖR
Luftvapen rörl. mål, rekordd.	2.3.	Borgå	BSPA
Luftgevär/Luftpistol*	10.3	Esbo/Vasa	ESF/VS-VA
Viltmål, rekordd.	15-16.6	Åland	ÅSSF
N-Trap, A-Trap	20.-21.7	Petalax	PSF
Gevär/Pistol**	29-30.6	Vasa/Karleby	VS-VA/SkB
Sket/Sporting	31.8.-1.9	Sibbo	SSG/FSK

* SFSM luftvapen i stödklasserna skjuts enl. Guldskorsreglerna.

**På min.gev./pist. i klasserna S12 och S14.

LÄGERPROGRAM 2013

	TID	PLATS	ARRANGÖR
Gevärläger: min.gevär	öppen		SFS
min.gevär, alla klasser	öppen		SFS
Pistolläger krutvapen	öppen		SFS
Hagelläger			SFS
Pistolläger, luftvapen	nov.-dec.		SFS
Gevärläger, luftvapen	nov.-dec.		SFS

ÖVRIGA TÄVLINGAR

	TID	PLATS	ARRANGÖR
Landskamp Falling Target	26-27.1	Danmark	
European Youth League North Distr.	13-14.4	Ekenäs	SFS/RS
Guldskorsfinalen, luftvapen	6-7.4	Maaninka	
Guldskorsfinal krutvapen	3.8	Åland	ÅSSF
SFS oldboys - Dragsvik bev.	september	Ekenäs	Nyl.Brigad
SFS lag och ind. serie för juniorer	börjar vecka 47,	hembanetävling	

STARTAVGIFTER I SFSM

	300m	luftv/gevär/pistol/viltmål	hagelgrenar
Seniorer/Damer:	15 €	15 € (för stödskyttar 1€)*	30 €
Juniorer:	10 €	8 €	20 €
Lagtävling:	12 €	12 €	12 €

* Stödskytten betalar 1€ startavgift. Förbundet ersätter arr.föreningen sedan med 7€/skytt.

Till föreningens kassör! Medlemsavgiften á 1€/medlem betalas i början på året till SFS kontonr: FI0521852001009355

Domarkurser enl. behov.(tag kontakt med verksamhetsledare Rabbe Österlund.)

FÖRST BÄST I EUROPA, SEDAN I VÄRLDEN OCKSÅ

Viltmålsskytten **Micaela Qvarnström** från Ingå hade en så gott som perfekt säsong då hon blev såväl Europa- som världsmästare i klassen för damjuniorer. Med de meriterna är hon en av kandidaterna för VN:s bragdpris i idrott.

Den 20-åriga agrologstuderande Micaela Qvarnström fick nu in två verkliga fullträffar. I EM på hemmaplan i Vierumäki i vintras vann hon guld i normalloppet för damjuniorer.

– Och det var ganska otroligt egentligen. Jag var ordentligt magsjuk och hade egentligen inga tankar på hela skyttet. Den fjärde platsen i blandloppet någon dag tidigare hade dock visat att formen var i skick och nu gick det bra också, säger hon själv.

Av bara farten blev hon sedan världsmästare i somras också. Det skedde i Stockholm då hon segrade i blandloppet efter att ha halvvägs varit tre poäng efter ledande Olena Chehovska från Ukraina. Det kunde dock Qvarnström vända till sin fördel.

– Det är klart att jag efter EM-guldet hade en viss press på mig att lyckas i VM också, men å andra sidan visste jag ju om att jag hade chansen till vad som helst. Toppskyttarna i VM är i stort sett desamma som i EM, säger hon själv.

ÄNTLIGEN MOTSTÅNDARE

Och ironiskt nog var det just motståndare som Qvarnström behövde. Under de tidigare junioråren var det oftast för få deltagare för att tävlingarna skulle få EM- eller VM-status. Det var först i fjol som det kom tillräckligt med deltagare och då tog Qvarnström också ett EM-brons.

– Så förstås är det väldigt roligt att det nu kommit med litet flera länder på flicksidan också. Nu var det väl en 15–20 deltagare i min klass. Här hemma i Finland har jag nästan alltid varit ensam i min klass, men det har egentligen aldrig stört mig. Jag har koncentrerat mig på mitt eget skjutande.

Nu lämnar Qvarnström också juniorklassen på bästa sätt. Från och med nästa år tävlar hon i damklassen där hon i viltmål lär tillhöra den finländska eliten.

– Jag kommer också att försöka tävla internationellt, men det är fråga om jag är redo för ett EM eller VM redan. Finland har ibland haft deltagare med och ibland inte, säger hon.

Micaela Qvarnström Bild/foto: Thomas Sundström/VN

Grenbyte?

Och den stora frågan är trots allt om det är i viltmål som Qvarnström har sin verkliga framtid som skytt. I år blev hon finländsk mästare i trapskytte och satsningen på det fortsätter.

– Jag tycker om trapskytte, det är krävande och jag tycker heller inte det varit några problem med att kombinera det med viltmålsskytte. Dessutom är det ju en sommargren, säger hon.

Men en påfallande skillnad finns det mellan de två grenarna. Trap är en OS-gren, men den statusen har rörligt mål inte mera.

– En OS-gren satsas det automatiskt mera på och visst är OS en tanke jag lekt med. Men än så länge är det nog en väldigt lång väg dit, säger Micaela Qvarnström.

I SÄVSJÖ DELTOG OCKSÅ ANDRA SFS SKYTтар MED FRAMGÅNG

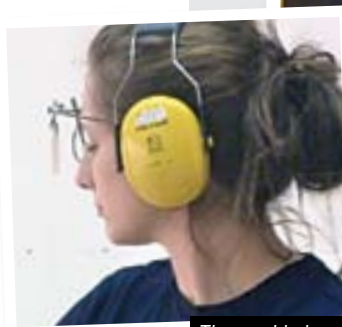
Förutom Joni Stenströms fina prestation deltog också fyra andra skyttar från SFS föreningarna RS, ESF och KSF i tävlingarna med framgång. Emma Numminen ESF tog två fjärdeplaceringar och Therese Lindgren RS tog en fjärde- plus en femteplacering i flickklassen på luftpistol. På luftgevär i flickklassen tog Katarina Långström från KSF en femteplats, och på luftgevär pojkar var Sebastian Långström ESF nionde.

Sebastian Långström

Emma Numminen tog två fjärdeplaceringar

Therese Lindgren

Joni Stenström och Katarina Långström

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F. (SFS)

Jack Wuorinen
Rabbe Österlund
SFS:s hemsida

Karisvägen 30, 10300 Karis
Östanpavägen 17, 10600 Ekenäs
www.sfs.idrott.fi

0500-872 045
044-3005748

e-post: jack.wuorinen@brev.fi
e-post: rabbe.osterlund@idrott.fi

692

Savikiekkoommunnan uusi legenda

RAINERIDESIGN.COM

Uusi 692. Korkeimman tason suorituskykyä.

Uusi Steelium Plus –piippu mahdollistaa täydellisen kuvion muodostuman ja vähentyneen piipunousun. Leveämpi kehys ja uusi B-Fast tasapainojärjestelmä takaavat aseän tarkan ja rauhallisen käsittelyn. Beretta 692 – uusi legenda on syntynyt.

www.beretta.com
Maahantuoja Sako Finland, www.sakosuomi.fi

BERETTA